

Giới thiệu Tình Yêu Với Chủ Tịch

Nếu bạn kết hôn với người mà bạn không yêu thì bạn sẽ cảm thấy ra sao? Mời các bạn đón đọc truyện để hiểu rõ hơn nhé.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Với Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1

Anh [Vũ] là người trưởng thành có công ty riêng và là chủ, thân hình đẹp gương mặt tuấn tú nhưng chuyện tình yêu đến với anh dường như không may mắn, hơn nó 4 tuổi.

Nó [Vân] là một cô bé xinh đẹp thân hình nhỏ gọn vừa mới lấy được bằng đại học thì đã bị mẹ ép lấy anh vì mẹ của anh là ân nhân với mẹ của nó.

Mẹ anh và mẹ nó rất thân với nhau sau vụ tai nạn mà mẹ anh đã cứu mẹ nó. Mẹ anh như muốn anh lấy vợ sớm nhưng anh vừa trải qua một mối tình không đẹp nên anh cũng chấp nhận thuận theo ý mẹ. Mẹ của anh đã để ý nó từ lâu và cũng thầm muốn có một đứa con dâu ngoan và hiếu thảo như nó vậy. Sau buổi gặp mặt, anh có cảm tình tốt và cũng đồng ý cưới nhưng với nó thì vẫn muốn có sự nghiệp rồi mới lập gia đình. Sau bao nhiêu lần mẹ nó đã khóc và nói với nó mọi điều nên nó cũng ứa nước mắt chấp nhận hôn sự vì mẹ. Đám cưới được diễn ra trong sự vui vẻ của 2 bên nhưng trừ người trong gia đình thì không ai biết mặt cô dâu vì anh là một chủ tịch nổi tiếng nên nó muốn dấu mặt để nếu có thể đi làm thì nó không muốn dựa dẫm vào ai...

-----Đêm Tân Hôn -----

Mẹ của anh chỉ cho nó phòng của anh ở đâu và bà cũng đi về phòng mình ngủ sau một ngày mệt mỏi Nhà anh nói đúng ra là một căn biệt thự. Anh đi về phòng thì cũng đúng lúc nó vừa tắm xong nó bước ra với một chiếc áo phông và quần bó dài, mái tóc ướt thả xuống. Anh đứng ngây người nhìn nó, không để anh nói gì nó liền nói:

Tôi chưa muốn tân hôn đâu vì đám cưới này diễn ra do sự ép buộc của hai bên nên nếu anh muốn cứ việc ra ngoài tìm một cô, tôi không cảm.

Anh nhìn nó:

Tùy em thôi nhưng đừng bao giờ em nghĩ đến việc em đi cặp với ai khác

Nó:

Li hôn là xong hết

Anh nhìn nó hơi choáng trước câu nói đó chưa kịp nói gì thì nó chèo lên giường và nói " Tôi đi ngủ, hôm nay anh ngủ ở sofa đi mai tôi sẽ ngủ ở đó "

Anh đi vào nhà tắm và cảm thấy hơi khó chịu.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Với Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2

Đổi tên nam chính thành Tuấn nha mấy bạn. ////

Anh thức dậy thì cô vẫn còn ngủ ☐. Anh đi đến và khẽ vén mái tóc mái của cô, nhìn thẳng vào mặt cô anh thấy tim mình đập liên hồi liền quay ra chỗ khác. Anh tự hỏi mình:

Sao vậy, chẳng lẽ mình bị ốm.

Anh bước vào phòng tắm và VSCN, anh vào được một lúc thì cô cũng thức giấc, cô tự nói:

A, sao đau đầu quá

Anh ở trong nhà tắm nghe thấy tiếng cô tự nói, liền trả lời thầm:

Tại hôm qua đầu chưa khô mà đã đi ngủ lên đầu đau đầu đó.

Cô đứng dậy ra khỏi giường:

Lúc này anh cũng vừa ra anh nhìn cô hỏi: Ngủ ngon không?

Cô chẳng nhìn anh chỉ đáp:

Lạ chỗ

Lúc này mẹ của anh gõ cửa ngoài phòng, cô mở cửa. Mẹ anh thấy cô liền hỏi:

Con ngủ có ngon không?

Cô đáp:

Con còn hơi lạ chỗ,

Mẹ,cô nói: Tí nữa hai mẹ con mình đi siêu thị mua đồ nha

Cô đáp:

Vâng, bác cứ chuẩn bị trước

Cô chưa nói xong đã bị anh cầm tay nhấc khéo.

Cô quay lại nhìn mẹ anh:

À con xin lỗi mẹ cứ chuẩn bị trước con xuống ngay ạ

Mẹ anh nói:

Nhông sao có thể con chưa quen

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Với Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Mua đồ

Sau khi mẹ anh xuống phòng, nó rút tay mình khỏi tay anh, anh nhìn nó, nó cũng quay sang nhìn anh nói:

Lần sau chỉ cần nhắc nhẹ thôi, ko cần phải thân mật thế đâu dù gì chúng ta cũng ko thân đến thế với cả dù có lấy lí do vợ chồng đi chẳng nữa thì chúng ta cũng chỉ trên danh nghĩa mà thôi

4 mắt vẫn nhìn nhau, anh nói như trêu cô:

Ồ lâu với nhau thì cũng sẽ có tình cảm thôi, cô chưa nghe câu " Lửa gần rom lâu ngày cũng bén " à? Nói xong anh lấy khăn bông lau tóc mình.

Nó nhất thời cứng họng nhưng sau 2 phút đơ người nó nói với anh:

Chúng ta sẽ li hôn nhanh thôi cần gì phải có thứ tình cảm " Lửa gần rom lâu ngày cũng bén " để làm gì?

Anh đang đứng trước tủ đồ chọn vest cho mình nghe thấy câu nói của cô thì đi thẳng đến chỗ cô đứng trước mặt,cô:

Dù có trên danh nghĩa thì cô cũng đừng nghĩ đến chuyện li hôn sớm như vậy

Cô nhìn thấy đôi mắt anh đang cau lại bất giác sợ hãi:

Anh có quyền gì để đe tôi chứ. Cô đẩy anh ra, rồi đi qua anh khi cô chuẩn bị mở cửa ra khỏi phòng, anh bất chợt lên tiếng:

Tôi là chồng em dù là trên danh nghĩa thì bây giờ vẫn có hiệu lực. Cô mở cửa đáp lại ko cần suy nghĩ nhiều:

Anh cứ việc đi tôi cứ ko nghe

Nói rồi cô phi thẳng từ cầu thang xuống bàn ăn. Anh từ cửa nhìn cô đang tươi cười nói chuyện với Vũ Lan (người giúp việc) anh thay vội chiếc áo sơ mi rồi thanh thản xuống cầu thang. Lúc này nó đã ngồi trên bàn ăn, anh đi xuống định ngồi trên chiếc ghế cạnh nó nhưng đã bị cái tâm nó ngồi sụp xuống như có ý muốn trêu anh nói:

Em muốn ngồi cạnh chị dâu em ăn sáng. Anh hí hửng nhè ghế ra và nói: Đứng dậy đi anh muốn gọi cạnh vợ của anh. Anh cố tính nhấn mạnh chữ vợ nhưng thảo lại ko muốn, thấy thế ba cô ngồi đầu bàn nói:

Vợ của anh con anh con muốn ngồi thì con phải nhường chứ.

Mẹ của anh cũng lên tiếng:

Đúng rồi, con sqng đấy ngồi với mẹ.

Thảo đứng dậy lờm anh rồi đi đến ngồi cạnh mẹ cô.

Anh ngồi xuống cạnh cô, cô nhìn anh rồi chuyển ánh mắt đi chỗ khác trong đầu thầm nghĩ " anh ta có ý gì?"

Mẹ anh nhìn cô nói:

Thôi chúng ta ăn nhanh lên còn chuẩn bị đi nữa

Cô tươi cười trả lời:

Vâng mẹ

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Với Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Tình cảm

Cô ăn sáng trông rất ngon miệng □ nhưng ko để ý qnh đang nhìn cô ăn như một con mèo nhỏ dành bắt giặc có nụ cười nheo trên môi. Anh bắt đầu làm khó cô:

Vợ, anh ko xắn tay áo lên được anh ăn thấy khó chịu lắm em xắn lên hộ anh được ko?

Cô đang mãi ăn bỗng nghe anh nói thế ko để ý nhiều nói:

Được thôi

Anh đưa tay ra cho cô, cô nhẹ nhàng xắn tay áo sơ mi trắng của anh xong một bên nói:

Tay kia

Anh đưa nốt tay còn lại cho cô trong đầu thầm nghĩ:

Cô ko để ý sao

Bố mẹ chồng nhìn thấy cảnh tượng này liền ko khỏi vui mừng.

Sau khi xắn xong hai người lập tức quay lại ăn uống, bố chồng cô liền hỏi khiến miếng thịt trong miệng cô ghen lại:

Bao giờ hai đứa mới cho bố một đứa cháu đây

Sau khi nghe xong câu hỏi đó anh và cô đều đưa mắt nhìn nhau rồi anh quay sang nhìn bố mình trong ánh mắt bố anh hình như đang cố tình trêu anh, anh thợt nhẹ rồi nói giúp cô thoát khỏi lúng túng:

Bọn con mới cưới nên tình cảm chưa được vun đắp nhiều bọn con cần thêm thời gia để vun đắp cho cuộc hôn nhân này.

Anh nói rồi đưa 5 ngón tay trái của mình đưa vào tay phải của rồi quay xuống nhìn cô bằng ánh mắt dịu dàng chưa từng dành cho người phụ nữ nào.

Cô thấy chồng mình như thế liền nói theo:

Đúng rồi ba ạ, bọn con vẫn cần thêm thời gian cho cuộc hôn nhân này. Cô nói xong cũng đan tay của mình lại với anh, cho anh một nụ cười tỏa nắng khiến trái tim anh đập nhanh hơn. Mẹ anh nét mặt hiện rõ sự vui mừng nói:

Đấy con thấy chưa Tuấn mới có 1 tháng nói chuyện rồi đi đến đám cưới con với cái Vân đã thân mật như thế này, mẹ cứ tưởng hai con sẽ cãi nhau chứ nhưng ko ngờ có thể đi đến mức này rồi. Con có thể mở rộng cho mình tầm mắt chọn người của mẹ rồi.

Anh vẫn nhìn cô nói:

Mẹ chọn người rất tốt.

Nó rút nhẹ tay ra khỏi bàn tay ấm của anh nói:

Anh ăn sáng nhanh lên còn phải đi làm nữa mà.

Anh ừ một tiếng rồi tiếp tục ăn ...

Sau khi ăn xong nó đứng dậy tranh rửa bát cùng với Vũ lan.

Vũ lan lại nói với cô:

Cô chủ cứ để tôi làm được rồi, cô nhanh chuẩn bị quần áo để đi siêu thị cùng bà chủ đi.

Cô xì mặt xuống nói:

Con sẽ ko tranh việc với vú nữa nhưng vú ko được gọi con là cô chủ cơ.

Vũ lan nhất quyết từ chối nhưng sau một hồi thì cũng đành đồng ý. Sau đó cô mới ngoan ngoãn nên thay đồ cô thật sự cc mắt thẩm mỹ cô chọn cho mình một qó phong trắng và quần bó đen thêm đôi giày thể thao trông cô vô cùng năng động, mái tóc cô thả xuống cộng thêm chiếc vòng cổ nhỏ trên cổ vừa có sự năng động vừa có sự dịu dàng. Cô xuống dưới thì đã thấy mẹ anh đang chờ cô khẽ cười khi nhìn thấy cô xuống rồi nói:

Chúng ta mau đi thôi

Sau khi cô với mẹ ngồi trong xe do anh chuẩn bị thì đi thẳng một mạch đến siêu thị XX. Trong xe, cô nói chuyện vui vẻ với mẹ anh, mẹ anh khen cô có mắt thẩm mỹ muốn cô chọn cho mình mấy bộ quần áo mới. Cô đồng ý rồi mẹ cô nói về chuyện về anh:

Chồng con rất lạnh lùng với mọi người nhưng con thì khác nó có thể cười với con như thế khiến mẹ rất vui mừng.

Cô hiểu được ý mẹ anh liền nói:

Con sẽ ko để mẹ phiền lòng, con sẽ yêu thương anh ấy.

Mẹ cô ôm cô rồi nói:

Cảm ơn con đã hiểu cho mẹ.

Rồi 2 mẹ con mở cửa xuống xe và bước vào siêu thị .

~~~~~Chuyển cảnh~~~~~

Anh đến văn phòng được một lúc đang xử lý đống giấy tờ lộn xộn thư ký Trần của anh liên tục đọc những bản báo cáo thì bỗng nhiên có tiếng chuông điện thoại reo. Thư ký Trần nhìn anh nói là cô Thư. Anh vẫn tiếp tục xử lý đống giấy tờ nhưng mắt đã nhúu lại nói:

Nghe đi.

Thư ký Trần nghe điện thoại của cô Thư ông nói lại với máy:

Tại sao cô ko tự đi mua cậu chủ bận lắm.

Bên kia nói lại một giọng con gái:

Tôi sẽ ko uống một hột nước nào nếu ko phải anh ấy phải cùng tôi đi mua, rồi cô ta tắt máy.

Thư ký Trần sau khi nghe xong liền báo lại với anh mọi việc.

Anh nhúu mày gấp đống giấy tờ lộn xộn lại nói:

Chuẩn bị xe

Thư ký Trần là người được anh tin nhiệm và rất trung thành nên tất nhiên ông cũng biết nó.

Ông nói:

Nhờ có người bắt gặp đến tai cô vân

Nói đến đây ông ngập ngừng. Anh quay lại nhìn ông rồi quay mặt đi thẳng

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Với Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: Chạm mặt

Xe của nh đang chuẩn bị đi đến một khách sạn, anh vừa ngồi vừa nghĩ lời thư ký Trần nói anh suy nghĩ " nếu vân biết được chuyện đó thì có sao. Mình muốn biết thái độ của vợ mình như thế nào khi mình đi với một người phụ nữ khác dù gì mình đâu có yêu cô kim thư đâu "

Trước cửa khách sạn có một cô gái đã đứng ở đó đợi từ bao giờ, chẳng ai khác chính là Kim thư cô ta tự nhiên lên xe sau đó ngồi sát vào với anh nói: Em nhớ anh

Thư ký Trần nói hộ anh:

Làm ơn giữ khoảng với chủ tịch tôi, nếu ko

Cô chặn họng ông nói:

Tôi biết rồi

Thoáng một cái đã đến siêu thị, cô ta và anh xuống xe rồi lên thang máy đến tận lầu 2, cô ta chỉ vào hăng sữa cô ta thích: Anh, em muốn sữa kia

Cô chỉ tay và tay còn lại cầm lấy cổ tay anh. Anh bị cô ta kéo đến chỗ đó.

Lúc này nó và mẹ cũng đang đi đến hàng sữa đó,mẹ anh nói:

Mẹ tìm hiểu rõ con dâu cung của mẹ lắm và mẹ con lớn nhưng rất thích uống sữa và kia còn là hăng sữa con thích nữa.

Nó rất cảm kích tình thương của bà dành cho nó, nó nở một nụ cười vui trên mặt. Bà kéo tay cô đến cầm một hộp sữa cỡ lớn nhất nói:

Sữa của con dâu ta thích, ta phải chọn hộp

Bà nói đến đây thì khựng lại, cô thấy bà ko nói nữa liền ngẩng đầu lên thì thấy anh đang tay trong tay với một cô gái. Cô gái đó như muốn chọc tức mẹ chồng cô, nói:

Chào phu nhân

Bà quát cô gái đó:

Câm miệng

Anh ko để ý đến hai người đó chỉ nhìn thái độ của cô, lúc này cô cũng đang nhìn anh mắt cô ko vui mừng nữa mà buồn hẳn đi bất giác cô quay mặt đi ko nhìn anh nữa. Anh cảm thấy vui vì cô hình như đang ghen anh với cô ta nhưng liền bị một câu nói làm mất đi sự vui thầm của anh. Mẹ anh nói:

Mẹ thật thất vọng

Thư ký Trần lên tiếng:

Thưa phu nhân, mọi việc ko như tiểu thư và phu nhân nghĩ

Ko đợi ông nói hết câu bà ném hộp sữa trả lại rồi quay người cầm tay cô kéo đi.

Cô đi theo bà ko nhìn anh.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Với Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 6: Giải thích làm gì ? Tôi ko quan tâm

Nó bị mẹ anh kéo ngay vào thang máy rồi nhấn xuống tầng số 1, lúc này anh mới nhận thức được rằng tại sao mình còn đứng đây cơ chứ. Anh vội vàng bỏ cánh tay của Kim Thư ra cô ko hiểu chuyện gì hết. Anh dặn dò thư kh Trần bảo đưa cô ta về cẩn thận cô ta muốn mua gì thì cứ trọn xong rồi đưa tận về khách sạn. Nói rồi anh chạy ra thang máy nhấn nút gọi nhưng ca2 thang máy đều phải đợi, anh tức mình chạy luôn xuống cầu thang bộ, phi thẳng vào nhà xe thì lúc này mẹ cô đứng ngoài nói với cô: con lên taxi đến công viên XX mẹ sẽ gọi ngay Tâm đến với con, và nhớ cho kĩ rằng mẹ biết chồng con sẽ đuổi theo nhưng con tuyệt ko được nghe giải thích nhớ chưa? Tội muộn hãy về xong rồi chúng ta nói chuyện này sau. Nói xong bà ôm cô rồi đẩy cô vào taxi giục tài xế đi thật nhanh còn bà thì ngồi vào chiếc xe của anh chuẩn bị phóng trước. Taxi của nó rẽ vào 1 đường khác, cô ngồi trên xe cảm thấy trong người rất bức bối và khó chịu, trong đầu thì chỉ nghĩ đến cái lúc anh và người phụ nữ lạ mặt tay trong tay là cảnh giác khó chịu dâng càng cao lên. Nó đập tay nhẹ lên ngực và cố hít thở đều đặn. Chuông điện thoại của cô rung lên chỉ hiện một cái tên mà hôn qua cô cảm thấy rất hận vì phải là vợ anh ta hôm nay thì cảm thấy khó chịu vì anh trong tay với một người phụ nữ khác. Cô (vân) tự hỏi mình là mình làm sao vậy ta?

Lúc này ở nhà thì mẹ anh đã về đến nhà bà nhanh chóng chạy vào căn biệt thự với chồng bà nói cho rõ hết sự việc. Anh lúc này cũng vừa về trong nhà có đủ người chỉ thiếu cô, anh chạy vào hỏi em gái mình:

Chị dâu em đâu?

(Bây giờ đổi cách xưng hô nha, Tâm là nó ; Vân là cô ; Kim Thư là cô ta)

Tâm thân nhiên nhìn anh mình nói:

Sao em biết được, vợ anh, anh phải giữ sao hỏi em

Câu nói của Tâm hình như đang thêm dầu vào lửa , áo sơ mi trắng của anh đã ướt đẫm mồ hôi, anh nhìn thẳng vào mẹ mình nói:

Chuyện ko như mẹ nghĩ, mẹ đừng có nói gì với vợ con

Mẹ anh nói:

Ko như mẹ nghĩ, được, vậy thì vợ con sẽ nghĩ gì nếu thấy con trog tay với người đàn bà khác hoặc ngược lại còn nhìn thấy vợ mình trong tay người đàn ông khác.

Anh nhất thời cứng họng

Bà nói tiếp:

Cái vân về đây chỉ mới 1 ngày, 2 đứa chỉ mới trò chuyện được 1 tháng rồi đi đến đám cưới,con bé đq phải từ bỏ ước mơ của mình, từ bỏ cuộc sống của tuổi trẻ để lấy chồng nhưng người làm chồng như con thì sao tay trong tay với người phụ nữ khác. Con có biết là nó rất khổ sở ko?

Câu cuối bà gầm lên.

Anh mất hết bình tĩnh nói lớn:

Nếu con yêu Kim Thư thì con sẽ ko về đây để giải thích cho cô ấy hiểu. Con cùng đã nói rồi con chỉ giúp cô ta sống sót thôi con ko hề thích cô ta đâu.

Rồi anh chột lại một câu:

Con ko muốn nghe gì nữa, con chỉ muốn biết vợ con đang ở đâu?

Bố anh từ nãy ko lên tiếng bây giờ mới nói:

Con phải để thời gian cho con bé bình tĩnh lại, tối nay bố sẽ nói chuyện với 2 đứa.

Nói xong, ông lên thư phòng của mình đọc sách.

Mẹ anh thì thâm vào tai Tâm, Tâm nghe xong liền chạy thẳng ra ngoài, ngồi lên xe riêng của mình rồi đi thẳng đến nơi chị dâu đang chờ đợi.

Anh lên phòng gọi điện cho cô khiến máy anh nóng đến nỗi như muốn nổ tung ra nhưng cô ko nghe điện. Một lúc sau, tại công viên XX, Tâm từ xa nhìn thấy cô đang ngồi trên ghế đá mắt cứ nhìn thẳng ra bồn hoa ko buồn chớp. Cô đang cảm thấy rất cô đơn thì Tâm chạy đến, ôm chặt cô nói: Chị dâu của em, mạnh mẽ lên nào anh hai bảo chuyện ko phải như vậy đâu. Chắc là do hiểu lầm..

Cô cứ để Tâm nói mất nhìn bỗng nhòe đi thì ra nước cô đã rơi từ bao giờ từng giọt rơi lên bao chiếc áo mỏng của Tâm làm nó cảm nhận được, nó im lặng ko nói nữa rồi thả cô ra ko ôm chặt nữa. Khi nó (tâm) đã ko ôm cô nữa cô thu chân mình lại gối tay khóc □. Cô tự hỏi ko hiểu tại sao bản thân lại thành ra như vậy chính hôm qua cô còn khuyên anh cứ cặp mấy cô chân dài cô, cũng ko quan tâm như, g hôm nay thấy anh mới cần tay một người phụ nữ khác đã khóc như thế này rồi, phần còn lại cô hận anh.

Nó (tâm) đứng ra xa gọi điện cho mẹ mình. Đầu giây này bà bắt máy, anh cũng từ cầu thang đi xuống. Nó (tâm) nói với mẹ mình: Mẹ ơi, chị dâu khóc rồi rất to.

Bà nghe qua điện thoại, lòng rất lo lắng hỏi lại:

Chị dâu con khóc rồi sao?

Anh nghe thấy câu nói đó 2 mắt anh hiện lên những tia đỏ, anh cướp điện thoại hỏi:

Chị dâu em đang ở đâu?

Nó (tâm) nghe thấy giọng anh mình liền tắt máy. Chạy đến chỗ cô đang khóc nói:

Chị ơi, chạy thôi anh hai đang tìm đây anh ấy sẽ mở định vị ngày thôi chúng ta nên đi chỗ khác thì hơn.

Cô ngừng khóc, bây giờ cô rất sợ anh sẽ tìm ra cô trong bộ dạng này, cô đứng dậy nó kéo cô ra taxi dặn chủ tài xế đến khách sạn. Xong rồi, nó (tâm) tắt nguồn để đảm bảo định vị tắt rồi nó tắt luôn cho cô.

Anh ở nhà lúc này mở định vị thấy đã tắt nên bực mình đấm một phát tay vào tường. Mẹ anh ôn tồn nói:

Tối nó sẽ về hai đứa tự nói chuyện với nhau đi

Anh trả lời:

Con ko đợi được

Mẹ anh:

Ko đợi được cũng phải đợi

Cô và nó đến đặt 1 phòng tại khách sạn ngồi đến tận 7 giờ tối mà cô ko nói một câu, khi xe đưa về đến tận biệt thự cô thực sự ko muốn bước vào nhưng ko muốn thì có thể sao dù ko muốn nhưng cũng phải bước vào thôi.

Cô và nó bước vào khẽ chào ba mẹ thì anh lập tức kéo cô lên trên phòng, cô mặc để cho anh kéo lên đến phòng anh khóa trái cửa, anh cầm cổ tay cô hỏi:

Em đi đâu về?

Cô ko đáp quay mặt đi chỗ khác anh nói cố giữ bình tĩnh:

Chuyện ko như em nghĩ đâu

Anh định nói tiếp nhưng bị cô chặn họng nói:

Anh giải thích làm gì. Tôi ko quan tâm đâu

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Với Chủ Tịch* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Ko quan tâm sao ?

Cô nói với anh:

Giải thích làm gì, tôi ko quan tâm.

Rồi nhẹ nhàng thoát khỏi tay anh đi đến tủ đồ của mình, đưa tay lên chọn quần áo. Anh sau khi đờ người nghe cô nói xong thì đến bên cô siết tay chạy hớn hớn:

Ko quan tâm sao?

Cô ko nhìn anh mà nói:

Đúng, tại sao phải quan tâm chứ?

Anh bức tức xoay vai cô lại, ép cô nhìn vào mặt anh, anh nói:

Ko quan tâm, được cứ cho là em ko quan tâm đi nhưng tại sao em lại khóc hả, tại sao lại ko nghe điện thoại của tôi?

Cô chớp đôi mắt của mình cô ko để tuôn nước mắt nói:

Tôi khóc vì cảm thấy tại sao ông trời lại sắp đặt cho tôi về làm vợ một người như anh chú, tôi ko nghe điện thoại của anh là vì tôi ko muốn phá hỏng thời gian quý giá anh đang ở với cô ta (Kim Thư). Chúng ta cũng chỉ là vợ chồng trên danh nghĩa, sớm muộn gì

Nghe cô nói đến đây, anh siết chặt tay cô hơn nói vào:

Tôi cấm em nói lên hai từ " ly hôn ". Ko phải ký vào giấy kết hôn với tôi rồi là có thể dễ dàng ly hôn đâu.

Anh nói như một lời đe dọa khiến cô cảm thấy sợ nhưng cô nhanh chóng gỡ bàn tay anh đang siết chặt tay mình nói nhỏ:

Tôi đói rồi, xuống ăn cơm thôi.

Nói xong, cô đi qua người anh. Anh hạ giọng thấp xuống nói dịu dàng:

Em nghĩ gì cũng được nhưng chuyện giữa anh và Kim thư ko phải là chuyện đây.

Cô mở cửa phòng nhại anh bằng giọng ngọt sớt:

Giữa anh và kim thư

Nói rồi cô đi ra khỏi phòng thì bắt gặp ba anh, mẹ anh và tâm đang đứng ngoài cửa nghe vào chợt thấy cô ra thì làm bộ đang đi ngang qua. Trong đầu cô thắc mắc: " Ba trước giờ rất nghiêm túc mà, sao có thể như vậy nhỉ?

Cô đi xuống cầu thang , mọi người cũng ngồi vào vị trí của mình trên bàn ăn , anh cũng đang đi đến bàn ăn và ngồi xuống vị trí của mình. Cái tâm tự nhiên đứng bật khỏi ghế mình đi sang cái ghế cạnh anh ngồi xuống và bắt đầu ăn mà ko để ý anh đang nhìn nó. Cô đang định ngồi xuống cạnh mẹ anh nhưng anh nhìn cô rồi quay sang nhìn nó nói:

Chỗ này ko phải của em, chỗ này của chị dâu em đứng dậy.

Anh quát nó,cô thấy thế thì đi đến chỗ nó đang ngồi giục nó đứng dậy rồi ngồi xuống ghế mình.Vú Lan đi đến chỗ nó rồi đưa nó một cốc sữa nóng nói giọng như đang động viên con gái mình:

Con uống đi chỗ đỡ mệt.

Cô cầm cốc sữa nở nụ cười nói với vú:

Con cảm ơn dì, dì ngồi xuống ăn luôn với con đi.

N

Cô nói rồi nhẹ nhàng kéo cái ghế cạnh mình.

Vú lan cứ nhìn ông chủ và bà chủ. Bà chủ thấy thế thì nói:

Con dâu tôi muốn thế thím ngồi xuống ăn cùng đi.

Sau đó, suốt bữa ăn vú lan cứ liên tục đưa thức ăn vào bát cho nó cô nhiều đến mức cô nói:

Đi ăn đi, đi cho con ăn nhiều con vỗ bụng mát.

Cô nói một cách rất trơ con khiến mọi người phì cười gồm cả anh. Cô đang định nói gì thì ba anh lấy lại vẻ nghiêm túc nói:

Chúng ta ăn xong rồi, bây giờ ba cỡ việc muốn nói với hai đứa.

Vú lan ngẹ nhàng đứng dậy thu dọn bát đĩa rồi đi rửa.

Cô nhìn ba nói:

Vâng, ba cứ nói đi ạ

Ba anh vào thẳng chủ đề:

Ba biết việc hôm nay xảy ra ở trong siêu thị.

Ông nói đến đây mặt cô buồn đi. Ông nói tiếp:

Hôm nay là ngày đầu con bắt đầu cuộc sống vợ chồng nhưng lại phải chứng kiến cảnh chồng mình như thế ba biết con cảm thấy gì.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Với Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Ngủ chung

Ba anh nói với cô:

Ba muốn nghe suy nghĩ của con.

Cô ngẩng đầu lên nhìn mẹ anh, mẹ anh gật đầu và nói:

Con cứ nói thật suy nghĩ của mình.

Cô suy nghĩ một lúc nói:

Con cảm thấy mọi việc như thế này thật ko tốt. Dù anh ấy ko có tình cảm với con và muốn đi tìm một cô gái nào đó để cùng chiều thì cũng phải chọn thời gian thích hợp nhưng con vừa mới về nhà được 1 ngày bắt đầu cuộc sống hôn nhân, con đã phải bỏ lại rất nhiều thứ, anh ấy làm như vậy là ko tôn trọng con.

Cô nói vừa có ý nói với anh về cô ta (Kim Thư) vừa có ý hận anh đã ko tôn trọng cô, và quan trọng là cái cảm giác khó chịu ấy lại dâng lên khiến cô sắp ko kiềm được nước mắt rồi.

Ba và mẹ anh nghe thấy cô nói hết suy nghĩ của mình phần cũng cảm thấy bức bối thay cho cô, ba anh nghiêm giọng hỏi anh:

Con thấy thế nào về lời nói của vợ con? Con có cảm thấy mình làm thế là sẽ tổn thương đến con bé ko?

Anh giải thích với ba:

Ba à, chuyện ko phải vậy đâu, con chỉ nuôi cô ta...

Mẹ anh tiếp lời anh ;

Con chỉ nuôi cô ấy và giúp cô ấy có đủ kinh tế để sống với gia đình cô ấy thôi.

Em gái anh (Tâm) đỡ tiếp lời:

Nếu con chỉ nuôi cô ta thì đâu phải tay trong tay đi đến siêu thị mua đồ chứ, nói dói thì nói làm sao nghe cho hợp lý ko hợp lý thì đừng nói.

Anh nhìn cô em gái và mẹ mình bằng cái ánh mắt lạnh lùng rồi quay sang nhìn ba anh nói:

Mọi người muốn Con giải thích bao nhiêu lần nữa?

Ba anh nhìn anh nói:

Ko cần giải thích nữa giải quyết cho rõ ràng việc này đừng để vợ con phải khóc nữa

Anh nhìn cô đang quay mặt đi nói:

Con sẽ giải quyết.

Nó lên tiếng bảo với cô để ko khí bớt căng thẳng giữa cô và anh:

Chị, chúng ta đi ra vườn hít thở đi

Cô gật đầu rồi 2 chị em cùng đi ra vườn.

Anh lúc này trên phòng đang chuẩn bị đồ tắm thì đứng trên ban công nhìn xuống thấy bóng dáng một cô gái có vóc dáng nhỏ nhắn ngồi trên xích đu mặc áo phông quần đen bó ôm đôi chân thon gọn và mái tóc thả trông rất năng động nhưng khuôn mặt lại có chút buồn. Anh quay vào cầm chiếc điện thoại của mình lướt danh bạ gọi cho thư ký Trần, anh nói bằng giọng tức giận:

Từ nay mọi công việc của cô thư ông sẽ lo hết tôi sẽ ko bao giờ muốn đụng vào chuyện này nữa. Anh nói rồi tắt máy ngay lập tức. Anh đi vào phòng tắm và xả nước thật mạnh. Cô ở dưới vườn bây giờ mới chợt nhớ là mình chưa tắm liền chạy vội lên phòng lấy quần áo định vào phòng tắm thì thấy tiếng nước xả đoán chắc là anh đang tắm nên cô chạy xuống nói với nó cho chị mượn phòng tắm của em nha. Nó trả lời:

Vâng

cô vào phòng tắm rửa thật nhanh vì nếu ko thì tí nữa cô và anh thế nào cũng đấu đá.

Cô ra khỏi phòng tắm trong phòng 7 phút và chạy lên phòng mình uống một viên an thần và lấy căn nằm gọn trên ghế sofa.

10 phút sau, anh ra khỏi phòng tắm thì đq thấy cô nằm trên sofa ngủ □ như một con mèo cuộn trong chăn nhỏ. Trong đầu anh đang định xử lý giấy tờ xong thì mới ngủ nhưng nhìn thấy cô ngủ anh lại muốn làm việc nữa mà ngồi ngắm cô, sau một lúc thì anh bế cô lên giường và nằm cạnh ôm cô ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Với Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: Em ko thích nhưng tôi thích

Sáng ngày hôm sau, cô thức dậy thấy mình nằm trên giường trong đầu thầm nghĩ " Anh ta cũng ko đến nỗi cho mình ngủ ở sofa". Cô đang định ngồi dậy thì thấy trên bụng mình có vật gì đè vào cảm thấy rất nặng liền mở chăn ta thì cô ngạc nhiên thấy cánh tay của 1 người đqn ông sau đó cô quay sang thì thấy anh đang ngủ cạnh còn ôm mình ngủ. Cô bực mình nhích đầu khỏi vai anh sau đó nhấc cánh tay anh ra. Phần anh, anh đã thức được 1 lúc sau đó nhìn thấy cô khẽ mở mắt thì anh lại nhắm mắt vào chờ đợi xem thái độ của cô thế nào nhưng cô có vẻ khiến anh thất vọng. Anh mở mắt ra nhìn cô nói:

Vẫn còn sớm, ngủ đi

Nói rồi, anh kéo tay cô khiến cả người cô ngã vào anh sau đó quay vai cô lại ép đầu cô vào ngực mình. Cô dùng sức mình đẩy ngực anh ra nhưng sức con gái làm sao bằng sức có trai được, cô nuột ko trôi cục tức này hết lên:

Bỏ tôi ra

Anh ôm cô chặt hơn nói:

Vợ chồng ngủ với nhà có sao đâu mà, để tăng thêm tình cảm thôi.

Câu nói của anh như chọc tức cô, cô gằn giọng trả lời anh:

Chúng ta chỉ là vợ chồng trên danh nghĩa thôi, sớm muộn gì

Nói đến đây anh tự nhiên mở mắt ra trừng trừng nhìn cô nói tiếp lời:

Em thử nói tiếp xem

Cô nhìn thấy mắt anh liền thấy sợ ko dám nói đến 2 từ " li hôn " nữa nhưng vẫn gan lì nói thêm:

Anh bỏ tôi ra

Anh thấy cô ko nói đến li hôn thì nhắm mắt lại và trả lời cô:

Tại sao?

Cô trả lời:

Vì tôi ko thích

Anh mỉm cười nói:

Em ko thích nhưng tôi thích, ngủ đi.

Cô ko thoát ra khỏi anh được nên cuối cùng cũng phải chịu thua trong vòng tay anh. Cô khẽ nhắm mắt và thiếp đi. Trong giấc mơ ngắn của mình cô mơ thấy anh và Kim Thư kết hôn □ tất cả mọi người đều ko biết cô là ai.

Cô rơi nước mắt rất nhiều và thức dậy thì nhận ra đó chỉ là một giấc mơ thôi nhưng nước mắt thì vẫn cứ rơi khi cô chợt nhớ lại cqí khoảnh khắc anh và cô ta tay trong tay vào siêu thị.

Anh mở mắt cúi xuống nhìn cô thì thấy cô đang khóc, từng giọt nước mắt cứ thế mà lăn xuống trên khuôn mặt xinh đẹp của cô, anh hốt hoảng nắm vòng tay đang ôm cô hỏi:

Em sao vậy? Sao lại khóc?

Anh hình như thấy cô khóc thì ki giữ được được bình tĩnh nữa mà trong người giờ đang nóng lên. Cô ko đáp lại anh chỉ ngồi dậy xuống giường rồi đi vào nhà tắm. Anh đứng đợi cô ngoài cửa, cô vừa ra thì đã bị anh chặn lại nói: Trả lời

Cô ko nhìn anh chỉ nói ra một từ:

Nóng

C

Anh thắc mắc nhìn cô vì phòng của anh và cô đều đang bật máy lạnh thì làm sao mà nóng được cơ chứ nhưng nghĩ chắc cô ko muốn trả lời nên ko chặn cô nữa.

Cô xuống dưới phòng ăn mọi người đều đã dậy hết rồi, cô nở nụ cười miễn cưỡng hỏi:

Sao mọi người dậy sớm vậy?

Mẹ anh đi đến hôn nhệ lên trán cô nói:

Hôm qua mẹ quên chưa mua đồ cho con, hôm nay mẹ và em con sẽ cùng đi mua đồ với con được không?

Cô khẽ gật đầu.

Anh lúc này cũng vừa xuống kéo ghế cho cô rồi ấn người cô ngồi xuống rồi quay sang hỏi mẹ mình:

Mẹ có vẻ rất cưng cô ấy, cưng hơn cq con trai lẫn con gái mình. Con rất ghen tị.

Mẹ anh nói với anh:

Vì con bé xứng đáng.

Vú lan lúc này đang ở trong bếp đun sữa cho cô, cô khẽ đứng dậy đi vào nói nhỏ với vú lan:

Dì ơi, con muốn làm bánh đi có thể cho con biết những nguyên liệu cần thiết được ko?

Vú lan tắt bếp rót sữa ra bếp nói:

Dì sẽ ghi cho con được chưa.

Cô cầm lấy cốc sữa rồi ôm nhẹ bà:

Con cảm ơn

Mẹ anh nhìn thấy cô thương vú lan như vậy thì nói với giọng hờn dỗi:

Tôi thật ghen tị với vú Lan quá.

Cô thấy bà nói thế liền đi tới hôn một cái rỗ kêu vào má bà nói:

Con cũng rất thương mẹ

Ba anh nói với cô:

Con làm sao cho hòa đôi đường đi chứ chồng con cũng đang ghen tị với mẹ mình đấy. Cô và anh nhìn nhau nhưng cô lại ko nói gì. Tự nhiên mẹ anh kéo sát mặt cô xuống mặt mình hỏi:

Con vừa khóc sao?

Lúc này cô mới sực nhớ ra , mình chưa lau mặt liền đứng thẳng dậy lấy tay lau mặt thì cảm nhận thấy đuôi mắt con ướt. Mẹ anh đã biết chắc chắn là cô khóc liền quay sang gần từng chữ:

Con bé lại khóc

Cô thấy mẹ anh nói như thế với anh liền nói giải vây cho anh:

Ko phải đâu mẹ, chắc là con chưa lau khô mặt nên mới như vậy.

Mẹ anh nhìn cô bằng ánh mắt nghi ngờ. Cô dùng ánh mắt thật thà gạt đầu nhìn bà.

Bà nói:

Thôi được, mẹ tin con

Bà nốc vậy nhưng vẫn không khỏi dành cho anh một cái lườm.

Cô về ghé mình bát đầu ăn sáng, anh hỏi mẹ mình:

Mẹ định dẫn vợ con đi mua đồ sao?

Mẹ anh ừ một tiếng:

Cả em con cũng đi, bố con bận việc.

Anh nói:

Hôm nay, con được nghỉ tí nữa con cũng sẽ đi cùng để mua đồ cho vợ mình.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Với Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Năm tay

Sau khi ăn sáng, anh thay một cái áo phông đen rồi mặc một chiếc quần bó đi đôi giày Nike thể thao trông, tay đeo đồng hồ, chắc ko ai nghĩ anh 25 tuổi đầu, thì đứng vậy thôi, anh có chiều cao gương mặt lại tuấn tú làm chủ tịch 1 công ty lớn hàng đầu đất nước thì cuộc sống của anh là quá sung sướng. (Bạn nào thắc mắc về tuổi của nam chính và nữ chính thì phải đọc mấy chương sau mình sẽ giải thích rõ nha).

Cô hôm nay quần áo thì vẫn thế nhưng chỉ khác là hôm nay cô mặc một cái áo phông màu đen và tay cũng đeo thêm đồng hồ dây nhỏ màu đen nha . Anh lúc này đang tựa người vào ô tô của mình đứng đợi 3 mẹ con. Khi cô vừa ra nhìn thấy anh cũng mặc chiếc áo phông cùng màu thì cô quay sang nói với mẹ mình:

Con lên thay áo đã.

Anh đã nghe thấy cô nói liền đi đến nắm lấy cổ tay nói:

Ko cần thay đâu, chúng ta đang mặc áo đôi mà.

Anh nói ý rất trêu cô, cô tròn mắt nhìn anh nói:

Anh

Nhưng vì có mẹ ở đây nên cô ko dám cụng anh trang cái mà chỉ nhìn anh, tâm trạng của anh trở lên vui hơn.

Mở cửa xe ô tô cô đang định ngồi bên dưới cùng mẹ thì anh đẩy cô ngồi lên trên cùng anh, Tâm và mẹ ngồi dưới thì thầm với nhau:

Anh hai hôm qua mới làm chỉ dấu giãn thể mà hôm nay đã thân mật mặc cả áo đôi rồi.

Câu nói này vô tình đến tai của cô và anh, anh mỉm cười. Cô nhìn thấy nụ cười của anh thì quay xuống nói với Tâm:

Ko phải là áo đôi đâu, chỉ là chị và anh em cùng mặc áo phong màu đen thôi.

Anh vừa cười vừa nói:

Tại sao em phải chối nhị, chúng ta mặc áo đôi thì cứ nhận thôi.

Cô quay sang lườm cho anh một cái tóe lửa rồi quay sang ngoài nhìn cảnh vật trong đầu thì cứ nghĩ tại sao lại có chuyện trùng hợp như vậy.

Anh một tay quay vô lăng, một tay giật chiếc điện thoại trên tay cô nói:

Hình như anh để quên điện thoại rồi cho anh mượn nhé.

Thật ra anh có quên điện thoại đâu anh chỉ kiểm tra vợ mình lưu số điện thoại của mình ở số mấy thôi.

Sau khi kiểm tra xong thì anh mới nói:

À, anh nhớ ở đâu rồi.

Rồi trả điện thoại lại cho cô.

Một lúc sau, đã đến siêu thị, tâm khoác khủy tay cô đi vào trong nói:

Tí chị chọn quần áo cho em nha

Cô gật đầu nói:

Chị sẽ chọn cho em.

Cô, mẹ và tâm mãi nói chuyện với nhau mà ko để ý đến anh vẫn đi đằng sau. Tay anh đút vào túi quần, khi anh vào siêu thị thì ko có ít phụ nữ đi sau anh nhưng anh lại ko để ý đến mà chỉ chú ý đến người phụ nữ trước mắt.

Đến tầng 2, sau khi mua xong 1 ít hoa quả thì mẹ anh nói:

Hôm qua, mẹ quyết mua sữa cho con dâu mẹ.

Nói rồi bà đi đến chọn những hộp sữa cô thích thì cô lại đứng đơ ra vì cô đang nghĩ lại chuyện hôm qua mà. Lúc bà đang cầm sữa trên tay thì cô đi đến và nói:

Con nghĩ con nên đổi hàng sữa khác thôi, con cũng muốn uống thử những hãng sữa khác xem như thế nào.

Anh đang nghĩ trong đầu là " cô và Kim Thư thích cùng 1 hãng sữa sao",

Bà nghe cô nói thì biết được cô đang có tâm trạng như thế nào.

Tâm lên tiếng:

Vậy chị thử uống cùng hãng sữa của em đi.

Cô gật đầu:

Đâu?

Lúc quay người lại đi qua chỗ anh, anh cầm lại khủy tay cô:

Tại sao phải đổi hãng sữa.

Cô giựt ra nói:

Ko thích thì đổi...

Tầng 3

Cô chọn cho em và mẹ chồng mình những bộ đầm váy hợp nhất rồi hai người họ cứ muốn cô phải mua đồ mới chịu thôi. Cô đành phải mua, cô phục vụ

Dáng người chỉ nhỏ thế này ko biết chị bao nhiêu cân?

Cô nói:

Tôi cần cách đây lâu lắm là 46 cân

Nghe đến, cân nặng của cô thì Tâm ngạc nhiên đến nỗi hỏi:

Chị còn ít hơn cả cân em.

Cô xoa đầu nó nói:

Em thấp hơn chị mà.

Cô phục vụ nói:

Vậy chị có thể qua bên kia cân ạ

Nói rồi có một phục vụ nam đi đến chỉ cho cô đi hướng nào, trên đường người phục vụ đó hỏi:

Trông cô còn rất trẻ ko biết cô có bạn trai chưa?

Mẹ anh thăm mừng " Câu hỏi này xem thái độ chồng nó như thế nào "

Anh nghe thấy câu đấy thì cắt điện thoại vào túi, trong lúc cô chưa trả lời thì nhanh chân đến chỗ cô đẩy người phục vụ ra, đan 5 ngón tay mình vào cô nói với người phục vụ:

Tôi là chồng cô ấy.

Người phục vụ nam vội vàng xin lỗi anh. Cô nhìn xuống bàn tay anh đang nắm có một hơi âm truyền vào khiến cô muốn đan tay mình vào tay anh nhưng nghĩ đến chuyện anh và cô ta tay trong tay thì cô định rút tay ra nhưng anh đã sớm đoán được sau đó càng đan chặt hơn vào tay cô khiến cho người khác nghĩ rằng: Họ rất yêu nhau.

Lúc cô lên cân thì anh vẫn ko bỏ tay cô ra và cân của cô bây giờ chỉ còn 43 kí. Mẹ và tâm nhìn cô bằng ánh mắt thán phục sau đó nhìn anh bằng ánh mắt tức giận nói:

Dao anh có thể để chị ấy gãy như thế, đồ vô tâm.

Anh cũng ko ngờ cô lại gãy đến thế. Anh nhìn mẹ nói:

Con sẽ bồi bổ cho vợ mình, hai người ko cần phải lo lắng nhiều đâu.

Cô gheu anh lấy giấy trong túi quần mình kiêng chân lau mồ hôi trán cho anh.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Với Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Sắp tới sinh nhật anh

Anh thấy cô kiêng chân lau mồ hôi cho mình mà ko mấy may suy nghĩ là cô đang trêu mình mà chỉ nói:

Cảm ơn em

Còn mẹ và em gái ko khỏi kinh ngạc trước hành động thân mật này.

Sau khi mua bao nhiêu là quần áo cho cô, anh còn mua một đồng giày thể thao và đồ trang điểm cho cô, mặc cho cô ko đồng ý nhưng anh vẫn cứ mua. Lúc trong tháng mấy xuống tầng 1, cô mắng anh:

Tôi làm sao mà mặc hết đồ này đeo cho hết đồng giày lại và đặc biệt là làm sao dùng hết 16 màu son kia chứ, tôi có bao giờ đánh son đâu?

Cô nói cũng đúng, khuôn mặt cô đẹp một cách ngây thơ, nhẹ nhàng môi thì ứng hồng mắt thì to tròn mũi cao. Anh nhìn cô nói:

Em ko dùng thì cứ để đấy.

Cô tròn mắt nói:

Anh nói cái gì vậy, ko dùng thí cứ để đấy á. Tại sao anh lại tiêu tiền lãng phí như thế.

Anh ghé sát mặt mình vào mặt cô nói:

Tất cả đều vì em

Cửa thang máy mở, cô đi ra sau khi đã dành cho anh một cái lườm tóe lửa. aAnh chỉ mỉm cười. Cô đi đến chỗ bột bánh mua hết những bột mà Vú lan đã ghi cho cô. Anh đứng ngoài vì nhận được cuộc điện thoại báo cô cứ vào mua. Bất giác, mẹ anh hỏi cô:

Con mua bột về làm bánh sao?

Cô trả lời:

Vâng con chờ có dịp rồi sẽ làm.

Tâm nói chen vào:

Nói đến bánh con mới nhớ, sắp đến sinh nhật anh hai rồi.

Tay cô đang lấy bột tự nhiên dừng lại, quay đầu lại hỏi:

Hôm nào vậy?

Nó nói:

Tròn 2 tuần nữa chị ạ

Mẹ anh nói:

Vậy con chờ dịp đó làm bánh cho chồng con nha.

Cô cười cười nói:

Vâng

(Chương sau sẽ có rất nhiều bi kịch xảy ra liên quan đến cô, anh và Kim thư nha. Mau mọi người đón đọc. Chương này hơi ngắn nha vì mình bận)

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Với Chú Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Sinh nhật anh / Nước mắt của cô

2 tuần trôi qua, sáng nào thức dậy cô cũng thấy mình nằm gọn trong vòng tay anh và sáng hôm nay cũng ko ngoại lệ. Hôm nay, khi thức dậy cô gắng đầu định thoát khỏi vòng tay anh nhưng chợt nhớ đến hôm nay là sinh nhật anh nên cô đành tự nhủ nằm thêm một lúc nữa. Cô ngắm nhìn khuôn mặt của anh đang ngủ, các đường nét khuôn mặt đều rất hoàn hảo. Vẻ đẹp nam tính này của anh ko biết đã làm nao nức lòng của bao nhiêu cô gái. Cô đang ngắm khuôn mặt của anh thì anh chợt mở mắt thấy cô đang nhìn mình thì dùng cái giọng đang ngái ngủ của mình trọc cô:

Tôi biết tôi đẹp rồi nhưng em ko cần phải ngắm kĩ thế này đâu?

Cô nghe anh chọc mình, bật cười nói:

Anh mà đẹp sao, chẳng là cái gì so với Park bo gum của tôi.

Anh nhìn cô nói:

Em thích Trai hàn quốc sao?

Cô gật đầu rùi ngồi dậy. Anh cũng bật dậy hỏi cô, lòng mong cô sẽ biết ngày hôm nay là ngày sinh của mình:

Em biết hôm nay ngày gì chứ?

Cô giả vờ ko biết nli:

Ngày 21

Nét mặt ko vui hiện trên mặt anh, cô thấy thế thì quay sang véo má anh nói:

Tôi biết hôm nay là ngày gì mà

Ánh mắt anh vui lên ngay lập tức...

Sau khi ăn sáng xong, anh nói với mẹ mình:

Trưa nay con phải đi gặp đối tác nên ko về được nhưng tối con sẽ về sớm.

Mẹ anh gật đầu. Đột nhiên, anh cúi xuống hôn nhẹ lên trán cô nói:

Anh đi làm đây.

Cô hơi bất ngờ nhưng sau đó nở nụ cười cho anh vui. Còn em gái anh thì ồ lên rõ to. Sau khi anh đi, cô và nó kéo nhau xuống bếp lấy tất cả nguyên liệu làm bánh của mình bày ra trước mặt, nó nói với cô:

Em biết chị dâu của mình rất giỏi nấu ăn phải không? Chị hãy làm một cái bánh thật ngon cho anh hai nhé.

Cô gật đầu... 30 phút trôi qua, lúc này 2 chị em ngồi trông bếp ngắm thành quả của mình, cô nói với nó:

Chúng ta bỏ cái hình trái tim này xuống đi.

Nó gạt tay cô:

Ko được đâu. Chị bỏ xuống anh hai sẽ nghĩ chị ko thương anh thì sao?

Cô mỉm cười trong hạnh phúc, sau đó cắt bánh trong tủ...

Buổi tối, anh về tắm gội xong anh xuống bếp dùng bữa với mọi người, ba với mẹ anh đều chúc mừng anh thêm một tuổi mới và nhìn cô. Tâm lên tiếng:

Con một điều bất ngờ nữa cơ chị dâu nhì.

Anh nghiêng đầu nhìn cô nói:

Có cả bất ngờ cơ à

Cô đưa bát súp trước mặt anh giục:

Ăn nhanh đi.

Sau khi ăn xong, cô và nó đang nhẩn nhừ nhau chuẩn bị mang bánh ra thì có tiếng chuông cửa. Sau đó, thì Kim Thư bước vào, tay cô ta cầm một bánh sinh nhật thật lớn và một đồng hoa quả. Mọi người đều đơ khi cô ta bước vào, mẹ anh to tiếng nói:

Cô còn dám tới đây sao? Đi ngay cho tôi.

Kim thư gan lì nói:

Bác à cháu chỉ muốn chúc mừng sinh nhật anh ấy thôi mà, 1 năm có một lần thôi mà bác.

Cô thấy Kim Thư nói vậy thì lên tiếng:

Đúng rồi, mẹ ạ sù gì hôm nay cũng là sinh nhật anh ấy, cô ấy đến chung vui thôi mà, càng đông càng vui mà mẹ.

Ba cô giữ bình tĩnh nói:

Con dâu nói thế là đúng, dù gì hôm nay cũng là ngày vui.

Rồi quay sang nhìn Kim thư nói giọng lạnh lùng:

Cháu vào đi.

Cô ta bước vào thì cô quay lại bảo với vú Lan:

Đi mang bánh cháu làm ra xe đi ạ, đi đi lối cửa sau nha.

Vú lan gạt đầu mấy bánh ra nhân lúc mọi người ko để ý mang đi.

Kim thư tự bày đồ lên xong rồi tự nhiên ngồi cạnh anh có ý ko để ý đến cô cho dù biết cô là vợ của anh.

Cô cũng biết ý ngồi giữa mẹ và Tâm chúc mừng sinh nhật anh . Mọi người đều lặng im nhưng cô ta cứ tự nói tự khôì hài, tâm thì thẳm vào tai cô:

Em với chị ra ngoài đi chúng ta ăn bánh của chúng ta.

Cô cũng ko muốn ngồi đây để chứng kiến cảnh cô ta ôm vai anh nữa lên gạt đầu.

Cô và nó đứng dậy ra ngoài thì anh hỏi cô:

Em đi đâu vậy?

Cô cố gắng giữ giọng mình nói:

Em ra vườn hóng gió.

Rồi đi ra ngoài vòng lối cửa sau cô thấy có một cái hộp để đẩy lên đoán vú lan đã cẩn thận để trong hộp lên cô cầm lên và nói:

Chúng ta đến một chỗ nào vắng rồi ăn đi.

Nó nhìn kĩ xem cô đã khóc chưa rồi mới nói:

Vâng, em sẽ mang theo nước ngọt nữa.

Rồi cô và nó đi đến khách sạn đặt một cái phòng và ngồi cắt bánh ăn với nhau. Cô vừa ăn được miếng đầu tiên nước mắt ứa tuôn ra là chẳ rồi cô nói:

Tại sao chị phải làm cái bánh này chứ.

Cô cứ khóc và thẳm trách bản thân đã quá ngốc cô ko hiểu tại sao anh lại để kim thư ôm ấp như thế. Cái cảm giác cô đơn nó làm cô rất ghét. Thấy chị dâu mình như th nó ôm cô vào lòng nói:

Em biết, mẹ cũng biết nữa. Mẹ sẽ ko để yên chuyện này đây,ẹ biết chúng ta đã phải tốn sức làm cái bánh này mà cả ba nữa, ba sẽ cho anh ấy biết tay. Chị đừng khóc nữa, ko em sẽ khóc theo bây giờ.

Cô khóc rất nhiều khiến nó ko ăn đc nữa mà cũng bật khóc theo cô

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Với Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Giận

Cô và nó lúc này đang đứng nghe cuộc tranh cãi giữa anh và bố mình, bố anh to tiếng với anh:

Con làm cái gì vậy hả? Lần trước bố đã ko nói nhưng lần này thì ko thể được nữa rồi. Con nói thử xem sao cô ta lại đến đây hả?

Anh nói với ông:

Con thực sợ ko biết tại sao cô ta lại đến đây đc.

Bố anh nghe thấy câu trả lời của anh thì càng bực tức hơn nói:

Vậy con có biết vợ con đang ở đâu ko? Bố,chắc chắn rằng con bé ko có ở vườn.

Anh nghe bố nói thì hơi sừng sốt, vội chạy ra mở cửa phòng thì thấy cô, nó và mẹ anh đang ngồi trên bàn. Anh đi đến bên cô hỏi:

Em vừa đi đâu vậy.

Cô nói nhưng cố gắng dẫu mặt đi:

Em đi dạo phố với Tâm.

Anh quay mặt cô, ép cô nhìn vào thẳng vào mắt mình. Sau đó, anh nhìn vào mắt cô nhận ra rằng mắt cô đã sưng đỏ lên, anh hỏi bằng giọng lạnh lùng:

Mắt em làm sao vậy?

Cô đáp ứng trả lời:

Mắt...mắt em

Anh quát cô:

Nói

Cô giật mình còn mẹ anh nghe anh quát cô như thế hội vàng đứng dậy gỡ tay anh ra rồi để cô đứng sau lưng mình nói:

Chắc mắt con bé bị gì đó thôi, ko sao đâu, tí nữa mẹ sẽ hỏi con bé cho. Con ko cần phải to tiếng như thế với con bé đâu.

Anh ko để ý đến lời của mẹ mình mà chỉ nhìn vào mắt cô nhưng cô cứ cúi mắt xuống để giấu đôi mắt đã sưng của mình nhưng dù cô đã cúi xuống thì cô vẫn cảm thấy được ánh mắt lạnh đến giết người của anh nhìn mình. Anh ko nhìn cô nữa quay mặt đi rồi đi qua cô huých vào vai cô mà ko quay đầu lại đi thẳng lên lầu, cô nhìn anh đi lên rồi quay lại nói với mẹ anh:

Hình như anh ấy giận rồi.

Mẹ anh cười nói:

Kệ nó đi

Anh đi lên trên phòng bbực tức lấy quần áo rồi phòng tắm. Trước khi tắm, anh nhấn số 5 gọi cho thư ký trần, quát ông:

Tại sao cô ta lại đến đây được hả? Cá người làm việc kiểu gì vậy?

Anh găm lên trong phòng tắm rồi cúp máy ko nghe một lời giải thích. Cô lên phòng biết anh đang tắm rồi thì xếp quần áo của mình vào đầu giường để khi anh ra thì mình vào tắm luôn.

Xong rồi, cô đứng ngoài cửa sổ ngắm cảnh vật buổi tối. Anh đi ra từ phòng tắm thì thấy cô đang đứng ngoài cửa nhưng ko để ý quay đầu đi rồi đi thẳng đến phòng làm việc của mình. Cô nghe tiếng cửa mở thì quay đầu lại nhìn anh đang đi ra cô thở dài một tiếng sau đó vào phòng tắm. 10 phút sau cô bước ra với 1 cái ngang vai màu trắng của mình, mái tóc thả trông cô thật quyến rũ chưa kể cô có khuôn mặt đẹp khuyneh nước khuyneh thành. Cô ngồi trên giường trầm nghĩ:

Chắc mình hôm nay phải ngủ nhờ ở phòng của tâm thôi, ngủ cũng anh thì chắc mình xé bị xé xác thôi.

Nghĩ xong, cô ôm gối mình đi ra khỏi phòng rồi đi gần đến phòng làm việc của anh thì mới chợt nhớ ra:

Làm sao bây giờ, phải đi qua phòng của anh rồi.

Nghĩ một hồi, rồi cô chợt lấy máy điện thoại của mình gọi cho nó:

Hôm nay chị định tá túc ở phòng em một đêm nhưng phòng em ở dưới đi xuống thì phải qua phòng làm việc mà anh em thì đang trong phòng làm việc.

Nó chép miệng nói:

Thôi được rồi, chị thả gối xuống đi, em sẽ gắng đỡ.

Cô nói giọng lo lắng:

Có cần gọi mẹ ko, anh em mà biết được chị qua phòng em ngủ thì chắc anh em sẽ giết chết chị mất.

Nó gật:

Chúng ta cứ gọi mẹ đề đề phòng thôi.

Xong rồi, cô tắt máy nhìn xuống đã thấy nó dơ tay ra sẵn, cô nhắm mắt thả gối của mình,xuống. Cô cứ tiếng sẽ phát ra tiếng to lắm nhưng kà gối thì tắt nhiên phải êm rồi, bây giờ chị còn việc cô xuống như thế nào thôi. Trong lúc cô,đang nghĩ thì mẹ anh đi từ tầng ba xuống nói:

Mẹ giúp con.

Nói rồi bà cầm tay cô đi qua phòng anh vừa đi vừa hỏi:

Hôm nay chồng con lo lắng cho con như vậy thì lần sau còn,nhớ chú t đến sức khỏe một chút.

Cô vâng nhẹ.

Và tất nhiên hai mẹ con cô đi qua phòng anh một cách êm xuôi rồi đi xuống phòng nó. Mẹ anh nói với nó và cô:

Tâm sự ít thôi, ngủ sớm đi. Mẹ lên phòng trước đây. Nói rồi mẹ anh đi lên. Vô vào trong phòng nó ngồi trên giường nó tâm sự với nó bao nhiêu là việc. Nó cứ nhìn đắm đắm vào chiếc váy cô đang mặc rồi buồn rầu nói:

Em ko mặc được váy như chị

Cô thắc mắc hỏi:

Sao vậy?

Nó trả lời:

Vì em một vệt sẹo ở hai vai mà ko mò được.

Cô ko hỏi lí do bị như thế mà chỉ nói:

Em phải tự tin lên chứ.

Nó nằm xuống đùi cô nói:

Em ko tự tin được nên mới có chuyện.

Hai chị em cứ mãi nói chuyện với nhau mà ko để ý đến đồng hồ đã hơn 10 h. Anh lúc này cũng xử lí gần sau đồng giấy lộn xộn thì thảnh thơi:

Chắc bây giờ có một con mèo đang cuộn tròn trong chăn ngủ rồi, mình cũng về ngủ thôi.

Anh nghĩ là 1 chuyện lúc về phòng mình anh ki thấy cô đâu, nhìn trên giường thì chỉ thấy có một cái gối, anh tức giận nhưng cố giữ bình tĩnh đi xuống thì gặp ngay mẹ anh trên mặt đắp mặt nạ đang cầm một cốc nước cam trên tay nhìn anh đi xuống thì hỏi:

Con ko ngủ đi đâu đấy?

Anh trả lời nhẹ nhàng nhất có thể:

Mẹ biết rồi con hỏi.

Bà nghe được câu này thì mới nhớ ra là cô hôm nay ngủ ở phòng nó, vội gỡ mặt nạ trên mặt rửa mặt rồi xuống phòng cô thì thấy anh đang đứng trước cửa phòng. Cô và nó thì có biết gì đâu đang nói chuyện tí tởn với nhau thì cô nói với nó:

Chị cảm thấy sống lưng lạnh lạnh

Cô vừa nói xong thì anh mở cửa, cô sững người còn anh thì thấy cô và nó đang nằm ôm nhau thì nở một nụ cười giết người nhìn cô và nó. Mẹ anh đứng sau khe cửa cười theo anh. Anh nhìn cô rồi quát:

Về phòng.

3 người đều giật nảy người lên, anh nói xong thì đi về phòng ngồi trên giường mở chiếc điện thoại của mình ra xem đọai cô về.

Cô ở dưới phòng thì lấy gối nói với nó:

Tạm biệt, ngủ ngon nha

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Với Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Tôi muốn đi làm

Sáng dậy, cô cố gắng thoát ra khỏi vòng tay anh nhưng dù cô có cố gắng thế nào thì tay của anh vẫn ôm eo cô mà thôi. Cô tức mình gọi: Vương tuấn, vương tuấn.

Cô gọi liên tục như thế mà anh ko hề mở mắt khiến cô tức mình ghé sát mặt mình vào mặt anh hét to: Vương tuấnnnn.

Anh giật mình tỉnh giấc , thấy cô đang ghé sát vào mặt mình thì vội chọc cô ngay:

Em đang định hôm trộm tôi à?

Cô trừng mắt nhìn anh nói:

Anh chưa tỉnh ngủ hả? Tôi chỉ cố gọi anh dậy thôi.

Anh cười nói:

Gọi tôi dậy làm gì?

Cô kéo chăn nhìn xuống cánh tay anh đang ôm eo cô nói:

Tôi muốn dậy nhưng anh nhìn tay của anh xem

Anh nhìn xuống rồi kéo cô nằm gọn trong lòng ngực rắn chắc của mình, ôm cô chặt hơn nói:

Cứ ngủ đi, em dậy sớm làm gì chứ.

Cô ngảng mặt nói với anh:

Tôi trước giờ toàn ngủ một mình nhưng từ khi về nhà anh thì tôi lại bị gò bó như thế này đây.

Anh nói:

Dần dần em sẽ quên thôi.

Cô ko đáp lại anh, suy nghĩ một hồi rồi nói tiếp:

Này, tôi muốn đi làm.

Anh mở mắt nhìn cô nói:

Ở nhà làm Vương phu nhân ko thích, đi làm làm gì?

Cô cự quạ nói:

Nhưng tôi ko thích ở nhà làm Vương phu nhân, tôi muốn đi làm.

Anh nhìn thấ cử chỉ của cô, môi khẽ nhếch kên thành một đường tuyệt đẹp nói:

Em thích thì tôi sẽ sắp xếp cho em vào Vương gia.

Cô nói:

Tôi ko muốn vào Vương gia nhờ sự giúp đỡ công ty của anh. Tôi sẽ tự xin việc. Tôi cũng học ở trường đại học chứ bộ.

Anh đáp lại cô:

Tôi ko nói em ko học đại học nhưng em xin việc ở công ty khác làm gì? Đâu phải tôi ko lo cho em một chỗ tử tế trong công việc đâu.

Cô ngang ngạnh đáp lại anh:

Tôi cũng uâu có bảo anh là ko sắp xếp được cho tôi một chỗ ngồi cần thận đâu.

Anh cọ vào trán cô hỏi:

Vậy vào công ti khác làm gì?

Cô nỏ,một nụ cười nham hiểm nói:

Để dễ gặp những anh đẹp trai mà ko trong tầm kiểm,soát của anh.

Anh bỏ tay đang ôm eo cô ra, nâng cằm cô nói:

Em thử xem.

Cô bị anh nâng cầm ko những ko sợ mà đôi mắt còn anh lên sự đùa giỡn củq mình nói:

Tôi ko phải loại người đó.

Anh nhìn khuôn mặt ncây thơ của cô rồi nói:

Lần sau tôi ko muốn em nói thế nữa.

Cô nhân cơ hội anh bỏ tay ra khỏi eo mình lần ra khỏi chỗ anh nhưng "Đùng" cô lăn xuống giường. Cô kêu lên: A.

Anh vội vàng đỡ cô dậy hỏi:

Em có sao ko? Đau lắm à?

Cô bỏ tay anh đang đỡ lưng mình chạy xuống dưới vừa đi vừa nói to:

Mẹ ơi anh ấy đẩy con xuống giường làm gãy lưng con rồi?

Ba anh đang uống nước thì dừng lại, mẹ anh thì chạy ra nắn nắn lưng cô hỏi:

Có đau lắm ko con? Mà cái giường to như thế đủ cho 4,5 người nằm mà nó còn đẩy con xuống à?

Cô giả vờ dùng giọng điệu đau đớn của mình nói:

Anh ấy giả vờ đỡ con rồi bỏ tay làm, con lăn xuống mà khoảng cách giữa giường và đất đâu phải ngắn chứ.

Bq anh nghe cô nói như thế thì gọi to: Tuấn, anh xuống đây ba bảo.

Anh đứng từ trên phòng nhìn xuống thăm trách cô sao lại giỏi bịa chuyện vậy cơ chứ. Anh mệt mỏi ngồi, xuống sofa rất thản nhiên nhìn mẹ và cô đang xoa bóp lưng. Cô ko dám nhìn anh vì sợ anh sẽ tức giận với mình nhưng ko anh thản nhiên nói trước khi ba anh mở miệng:

Con đúng là đq đẩy cô ấy xuống giường nhong vì cô ấy ko chịu để con ôm.

Anh nhướn lông mày nhìn cô. Cô nhìn ba anh rồi vội giải thích:

Con ko phải ko cho anh ấy ôm, tối nào anh ấy chẳng ôm con ngủ mà mẹ cũng thấy đấy còn có trốn được hôm nào đâu? Hôm qua con định xuống ngủ cạnh Tâm nhưng anh ấy cũng đâu có cho con về phòng nữa.

Nghe cô tự nói ra hết, gương mặt của anh trở lên vui vẻ, đùa đùa nhìn cô. Cô nói xong thì mới nhận ra đã bị giăng vào bẫy anh cô quay sang nhìn, mẹ anh rồi ba anh. Trên mặt hai người đều có tia vui mừng hiện lên rất rõ, Tâm cũng vừa nghe được hết chuyện, chạy tới hỏi cô:

Hai anh chị nằm chung giường rồi, tối, nào cũng ôm nhau nữa, sao?

Cô, lúc đầu định mở miệng thì anh đứng dậy ôm vào vai cô nói:

Sao em phải giấu nhĩ. Trước sau thì ai cũng biết.

Cô trừng mắt nhìn anh:

Anh..

Anh chặn họng cô nói:

Thôi chúng ta đi ăn sáng thôi. Bọn con còn có chuyện muốn nói.

Tâm tâm nói to như cổ ý trên cô:

Ba mẹ thấy chưa? Tình cảm của hai anh chị ấy như thế thì ba mẹ sẽ sớm có cháu mà bồng

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Với Chú Tịch* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: Chạm mặt bạn gái cũ của anh

Ba anh, mẹ anh, nó, cô và anh ngồi xuống bàn ăn. Bữa ăn sáng đã được chuẩn bị thật thơm mát, cô cầm cốc sữa uống 1 ngụm rồi hỏi mẹ anh:

Mẹ à, di của con đâu rồi?

Mẹ anh lấy giấy đưa cho cô nói:

Di con đi ra ngoài ừ sớm rồi. Mẹ cũng ko biết là đi đâu nữa.

Cô gạt đầu rồi chú ý vào ăn sáng, đang ăn thì chuông điện thoại reo lên, cô nhìn thấy dây số quen thuộc thì mỉm cười nói:

Con ra ngoài nghe điện thoại.

Ba anh xua tay nói:

Ko cần đâu, con cứ ngồi yên đi. Đi lại làm gì.

Cô vâng nhẹ rồi nghe máy. Bên kia chính là anh nhi bạn của cô. Anh nhi vừa nghe cô alo một tiếng thì vội vàng mắng:

Cậu học nhanh đại học như thế chỉ để lấy chồng thôi sao? Cậu lấy chồng rồi thì quên bạn bè như thế à. Một cuộc điện thoại ko có, tin nhắn cũng ko. Cậu quên mất tình bạn của chúng ta rồi sao?...

Cô sau khi nghe anh nhi mắng một tràng vẫn điềm tĩnh nói:

Mình xin lỗi mà, mình bận nhiều việc quá nhưng mà dù sao bây giờ mình và cậu cũng đang nói chuyện với nhau rồi mà.

Anh nhi như ko nghe thấy lời cô nói, liền vào chủ đề chính:

Mình muốn xem mặt chồng cậu.

Cô nói lại:

Cậu muốn xem mặt chồng mình.

Anh nhi trả lời: Đúng.

Vừa nói xong anh nhi liền bật chế độ gọi video và giục nó mau mau cho xem mặt.

Cô lắc đầu:

Anh ấy...

Vừa nói được đến đấy thì điện thoại của cô liền vào tay anh. Anh nở một nụ cười tuy bình thường nhưng cũng giết chết bao nhiêu trái tim cô nàng. Anh nói:

Chào em

Anh nhi mắt chữ o mồm chữ a hỏi anh:

Anh là chồng của tiểu vân sao?

Anh cười nhẹ, cầm tay cô rồi dơ lên cho anh nhi xem và nói:

Anh là chồng của cô ấy.

Nói xong, cô giục tay ra rồi lấy lại chiếc điện thoại nói:

Cậu xem mặt anh ấy rồi nhá.

Anh nhi nói:

Vương tuấn chủ tịch của VƯƠNG TỔNG.

Cô nhẹ nhàng gạt đầu:

Cậu có muốn gặp ba mẹ anh ấy ko?

Anh nhĩ gặt đầu lia lia. Cô quay điện thoại sang bên bà mẹ anh. Họ tười cười nói:

Chào cháu.

Anh nhĩ nói:

Cháu chào hai bác.

Ba anh hỏi cô:

Cháu là bạn của con dâu bác sao?

Anh nhĩ hãnh diện khoe:

Vâng, chúng cháu còn rất thân nữa ạ.

Anh nhĩ nói tiếp:

Nếu sau này cháu có về thăm tiểu vân của cháu thì cháu có thể tá túc ở nhà hai bác được ko ạ?

Mẹ anh cười tười nói:

Cháu cứ tự nhiên, hai bác luôn chào đón cháu.

Anh nhĩ vội vàng cảm ơn. Vô quay điện thoại lại về phía mình nói:

Toại nguyện chưa?

Anh nhĩ nói:

Cậu đã tích đức mấy đời mà được hả vào một hoa đình như thế hả? Mình có ước cũng ko được như cậu.

Cô gặt đầu đồng tình:

Uk. Mình cũng ko hiểu tại sao lại như vậy nữa nhưng mà ai trong gia đình này cũng đều rất cung mình.

Anh nhĩ nói:

Mà thôi, ko phiền nữa cậu nữa. Mình sẽ đến nhà chồng cậu sớm thôi.

Cô gặt đầu đang định dập máy thì anh nhĩ nói cố:

Nhớ ăn uống đầy đủ, sức khỏe cũng phải thật tốt thì mới chào đón mình được.

Cô cười nói: Được rồi. Bye.

Cô tắt máy. Vừa tắt máy anh quay sang nói với bố mẹ mình:

Ba mẹ, hôm nay vợ con sẽ đi xin việc.

Ba anh thắc mắc nói:

Sao ko để con bé làm ở Vương tổng, con bé tốt nghiệp ở trường đại học kinh tế danh giá lắm đấy anh nhé? Đừng có mà coi thường vợ anh.

Anh quay sang nhìn cô nói:

Con biết vợ, con giỏi mà nhưng cô ấy muốn tự lập xin việc xthì để cô ấy làm theo ý mình. Nếu có chuyện gì con sẽ chống cho cô ấy. Ba anh gặt đầu: Được, vậy để con dâu ta tự lập...

Kết thúc bữa ăn sáng, cô lên phòng mở vali lấy hồ sơ của mình đánh một chút son dưỡng rồi đi giày đế hồ sơ vào cặp trắng thời gian của cô. Đeo lên vai và chạy ngay xuống nhà. Cô quay sang nói mẹ anh:

Con đi đây.

Mẹ anh chúc cô may mắn. Cô mở cửa đi ra ngoài thì thấy xe anh vẫn đang đậu chưa đi. Cô chạy đến gõ cửa lái, cửa kính từ từ hạ xuống, cô hỏi anh:

Chưa đi làm sao?

Anh ko trả lời cô, nói:

Lên xe đi.

Cô chần chừ một lúc rồi lên xe. Anh nói với cô:

Anh đưa em đến Phùng tín , chỗ đó rất tốt. Em thử xin ở đó xem có được hay ko?

Cô gật đầu: Tôi sẽ thử.

Xe đến thẳng Phùng tín, cô xuống xe ko nói với anh, một câu mà đi thẳng vào trong. Anh khẽ trách " Ko để ý đến mình sao?

Nói rồi anh quay xe đi. Cô vào trong hỏi chị lễ tân:

Chị ơi, phòng nhân sự ở đâu ạ?

Chị lễ tân nói:

Đi thẳng, rẽ trái là đến em nhé.

Cô đi theo lời chị, gặp người nào cô cũng thân thiện chào. Nhân viên nam ở đầu ko rời mắt khỏi cô. Cô vào phòng nhân sự, ở đây đang có giám đốc cô đi vào cúi chào nói: Em muốn xin việc.

Tổng giám đốc quay mặt nhìn cô rồi bị sắc đẹp của cô làm cho đơ trong giây lát, nhưng anh nhanh lấy lại phong độ của mình nói:

Cô xin việc sao?

Cô nói:

Vâng

Anh nói:

Tôi là Tổng giám đốc, hôm nay nhân tiện có mặt ở đây. Tôi sẽ duyệt cô được ko?

Cô gật đầu rồi đưa hồ sơ của mình cho anh ta xem.

Anh ta không khỏi kinh ngạc " cô mới 23 tuổi tốt nghiệp đại học kinh tế quốc gia bằng A ".

Anh gật đầu rồi đứng dậy đưa tay ra: Tôi là Minh tú, rất vui được gặp cô.

Cô bắt tay anh nói:

Bao giờ tôi có kết quả?

Minh tú cười nói:

Đối. Với người tốt nghiệp đại học kinh tế quốc gia thì công ti tôi quả thực rất may. Cô có thể bắt đầu công việc ngày ngày mai.

Cô cười tươi nói:

Cảm ơn tổng giá, đốc đẹp trai.

Minh tú đọc cô khen thì ngượng nói:

Ko dám, công việc đầu tiên của cô sẽ làm ở phòng kế toán trước nếu cô cố gắng chức vụ sẽ được lên.

Cô nói: Tôi hiểu

Anh chào hỏi cô vài câu rồi nói:

Tôi có việc bận đi trước. Hôm nào chúng ta nói chuyện nghiêm túc nha.

Cô:

Vâng, anh đi.

Mình tú vừa đi, cô chào hỏi các anh chị ở phòng nhân sự rồi đi ra khỏi Phòng tín. Cô dạo phố một vòng rồi lấy điện thoại ra chụp ảnh, từ đằng sau có một người va vào cô. Cô quay lại thì người kia vội xin lỗi, cô ngồi xuống giúp người kia nhặt giấy tờ, người kia sững sờ nhìn cô nói:

Tiểu vân sao?

Cô ngẩng mặt lên hỏi:

Chị biết tôi sao?

Người kia cầm giấy tờ đang tro g tay cô, đứng dậy chạy đi. Cô đứng lại cố nhớ xem người đó là ai.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Với Chủ Tịch* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Tôi cầm em cầm tay người con trai khác

Cô sau khi chờ người ra một lúc thì lại tiếp tục công việc của mình. Đang chụp thì có điện thoại xen ngang và người gọi chính là Tuấn. Cô nghe máy thì anh liền hỏi:

Em xong việc chưa? Đang ở đâu đó?

Cô nói:

Ngoài đường.

Anh lạnh giọng nói:

Chi tiết

Cô thở dài rồi trả lời miễn cưỡng:

Tôi về nhà tôi sẽ nói chuyện đi làm cho còn bây giờ tôi đang đi dạo.

Anh thay ôi chất giọng:

Nhớ về ăn cơm trưa cẩn thận đừng để tôi biết em ăn ở ngoài.

Cô cãi cố:

Anh ăn ở ngoài được sao tôi lại ko chứ?

Anh nói:

Vậy em muốn tôi về nhà ăn cùng đúng ko?

Cô nghĩ nếu anh về nhà ăn cơm thì sẽ có chuyện xảy ra giữa anh và cô nên nói:

Tôi sẽ về nhà theo ý anh được chưa?

Anh cười nói:

Ngoan lắm, bây giờ tôi chuẩn bị hộp, chiều về rồi nói chuyện sau.

Cô nói:

Vậy anh làm việc đi.

Anh tắt máy thì liền nở một nụ cười khiến bao nhiêu cô gái điên đảo, thư ký Trần thì trở mắt nhìn anh cười rồi thắc mắc ko biết ai có thể làm cho anh cười.

Cô cứ đi hết chỗ này đến chỗ khác, rồi lại vẽ vào một hiệu sách lớn ngồi đọc một cuốn tiểu thuyết ngôn tình mà quên mất thời gian. Đang say sưa đọc thì mẹ anh điện cho cô:

Con nghe mẹ.

Mẹ anh:

Con đang ở đâu, ko về ăn cơm sao?

Cô giật mình nhìn đồng hồ, rồi nói:

Con xin lỗi, con quên mất ạ, ba mẹ cứ ăn cơm đi ạ, ko cần phải đợi con đâu. Tí con sẽ ăn ngoài.

Mẹ anh trách:

Có ăn cơm tốt cho mình mà con cũng quên nữa. Thôi được rồi, nhưng may con nhớ ăn đồ có dinh dưỡng một chút.

Cô vâng nhẹ. Bà chuẩn bị tắt máy thì cô nói to:

À mẹ ơi

Bà nói tiếp:

Sao con?

Cô nói:

Mẹ nhớ giấu con ko cho chồng con biết nha.

Mẹ cô cười nói:

Được, mẹ sẽ là đồng phạm cùng con.

Cô cảm ơn bà rồi tắt máy.

.....Buổi chiều (18 30).....

Cô đang đọc sắp xong thì lại bị một cuộc điện thoại làm phiền, cô nhấc máy nghe:

Chị, chị ko mau về đi. Anh hai sắp về rồi.

Cô sức tinh luôn, cô trả lời qua loa rồi cất quyển sách, tắt taxi về. Trên đường thì cô chỉ cầu mong mình có thể trốn tội. Đến nhà thì cô gửi tiền bác tài rồi nhờ Tâm tâm chạy lên nhà cất cặp của mình, còn mình thì chuẩn bị diễn kịch, cô tháo giày, lấy đồ ăn vặt trong tủ lạnh và ngồi lên sofa ở ngoài để cho anh về thì có thể nhìn thấy. Tâm tâm cất cặp xong, phối hợp rất ăn ý với cô, nó ngồi xuống và bật Tivi lên. Cô và nó vùi vùi ăn snack, sau 5 phút thì nghe thấy tiếng xe đoán được là anh đã về thì càng tự nhiên vừa, xem vừa cười với nhau. Anh xuống xe thì nhìn qua tấm kính chéo chiếu thẳng vào khách nhìn thấy cô và nó đang,ngồi,cười với nhau. Anh đi vào, cô giả và nó giả vờ xem phim ko để ý lên anh đi đến ngồi, xuống xmcanh cô, nói:

Em ko cần phải giả vờ ko tôi

Cô biết ko giấu được nhưng vẫn cãi:

Kệ, liên quan gì chứ.

Nói rồi cô đứng dậy ném snack vào anh rồi đi lên phòng. Anh cũng đứng dậy đưa snack cho Tâm rồi lên phòng nói chuyện với cô.

Anh hỏi cô gái đang ngồi ở giường xem một ảnh mình trên điện thoại:

Hôm nay thế nào?

Cô ko nhìn anh nói:

Mai tôi đi làm rồi.

Anh nói:

Bằng đại học của em có giá mà.

Cô nói ngay một câu chọc tức anh:

Giám đốc ở đây chính là MINH TÚ , anh ấy đích thân xét duyệt tôi. Anh ấy đúng thật rất đẹp trai.

Anh nhúm mấy nhưng vẫn tiếp tục nói:

Tôi biết giám đốc là ai, nhưng đích thân xét duyệt sao?

Cô thêm dầu vào,lửa:

Anh ấy đưa tay ra với tôi, tôi liền nhanh bắt tay lại anh xem tôi làm vậy có đúng ko?

Anh quay sang nghiêm giọng nói:

Tôi cần em

Cô dùng bộ mặt ngây ngô hỏi:

Cầm gì?

Anh nói từng chữ một:

Em nắm tay người đàn ông khác.

Cô để điện thoại xuống bức xuống giường nói:

Tôi ko nghe

Nói xong cô chạy xuống dưới nhà. Anh bị cô chọc cũng tháo bỏ áo vest chạy theo cô, cô và anh đuổi nhau xuống dưới nhà. Mọi người đang ngồi đợi bữa tối tiện thể xem luôn màn phim hay xem ai thắng. Cô lúc xuống ko thấy anh đâu định chạy lên thì anh từ đằng sau ôm cô nói:

Chọc tức anh rồi chạy đi đâu?

Cô quay lại cười thất rười để anh ôm rồi cũng vòng tay sau ngời anh. Anh cảm nhận được là cô đang ôm mình liền dờ dẩn

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Với Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Ko ai quan trọng bằng em

Cô cứ ôm anh mà cười như thể là cô ko để ý rằng mình đang tm anh. Ba, mẹ, và Tâm tâm nhìn thấy anh và cô tình cảm như thế, thì rất ngạc nhiên, thậm chí Tâm tâm còn ồ lên một tiếng để thể hiện sự kinh ngạc của mình. Cô sau khi cười xong thì bỏ tay ra đi về phía bàn ăn, còn anh thì cũng lấy lại vẻ ngoài kiêu hãnh của mình đi về phía bàn ăn. Cô ngồi xuống ăn, ba mẹ, anh thì thay nhau gấp thức ăn cho cô, về mặt hai người đều rất hài lòng. Bất chợt, Tâm tâm hỏi cô:

Chị dâu ơi, anh em có nhiều phụ nữ lắm đó, chị ko cảm anh ấy mà cứ để anh ấy nhiều hoa ở ngoài vậy gọi vậy sao?

Cô tiếp tục ăn thản nhiên rồi mới nói:

Đợi đến lúc đấy thì em sẽ biết chuyện xảy ra như thế nào.

Anh nhàn nhạt nói:

Đàn ông gặp dịp mua vui là thường thôi mà.

Cô và Tâm nghe xong thì nhìn nhau, cô nói như để tiếp tục cuộc tranh cãi với anh:

Vậy đàn bà gặp dịp mua vui là chuyện thường.

Anh quay sang nghiêm nghị giọng nói với cô:

Em cứ thử, rồi sẽ biết hiệu quả.

Tâm tâm lúc này đã sợ anh và nói với cô:

Chị ơi tốt nhất chị hãy đảm bảo tính mạng mình trước, em ko muốn có mùi thuốc súng

Cô thắc mắc nói:

Thuốc súng. M

Tâm tâm gặt đầu.

Anh quay sang nói với cô bằng chất giọng nhẹ nhàng:

Có là ai thì cũng ko quan trọng bằng vợ anh.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Với Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Ngày đầu đi làm

Cô xuống dưới ăn sáng thật nhanh mà ko hề để ý đến ăn đang làm gì, có ăn sáng hay ko và ko để ý đến cái ánh mắt của anh chỉ nhìn về cô.

Cô sau khi ăn xong thì lên trên phòng thay một chiếc áo sơ mi màu trắng, váy đen ngắn kết hợp cùng mái tóc mượt mà của cô đã khiến bao nhiêu chàng trai phải ngược nhìn rồi. Cô đi xuống dưới nhà, lúc ra cửa cô mới chợt nhớ ra một điều gì đó liền quay lại hỏi mẹ anh:

Mẹ ơi, hai hôm nay còn để ý ko thấy dì Lan đâu cả.

Mẹ anh chỉnh lại cổ áo cho cô nói:

Dì nghỉ ở nhà một tuần.

Cô hỏi bà:

Dì ốm ă?

Mẹ cô lắc đầu:

Không, người nhà của dì đến chơi.

Cô vâng rồi ra mở cửa, có vừa mở thì giật mình vì có 2 vệ sĩ màu đen đứng ngay ngoài cửa. Cô liền hỏi:

Mấy anh là ai mà đứng ở đây?

Hai vệ sĩ đều cúi đầu nói:

Chào tiểu thư, chúng tôi là vệ sĩ của Vương tổng.

Cô giật đầu, rồi nhìn ra ngoài thì có 10 người vệ sĩ áo đen khác đứng ở ngoài. Cổng vào cũng có, ở vườn cũng có, nói chung là bao quanh hết cái biệt thự này. Cô cứ đứng ở đó nhìn mà ko biết anh đang đứng ở đằng sau cô từ bao giờ. Anh nói:

Đi làm thôi.

Cô giật mình quay lại hét vào mặt anh:

Người của anh đq làm tôi giật mình giờ còn đến anh nữa sao?

Anh nghe cô nói vậy thì nhúu mày đi ra nói với 2 người vệ sĩ kia:

Mấy người làm việc kiểu gì mà khiến Vương phu nhân giật mình hả? Có muốn nghỉ việc ko?

Hai vệ sĩ kia vội vàng gấp người nói:

Chúng tôi ko dám tại phạm. Mong Vương Tuấn bỏ qua.

Coô thấy hai người kia cúi đầu thì thấy hơi có lỗi liền nói với anh:

Tôi nói anh mà, sao anh lại mắng các anh ấy.

Anh như ko nghe cô nói, đổ sang một chủ đề khác:

Hôm nay tôi đưa em đi làm, ra ngoài thôi, tôi còn phải giới thiệu em với một người nữa cơ. Ko mau là muốn làm,

Cô nói:

Vậy thì nhanh lên, tôi ko muốn ngày đầu tiên đã bị muộn làm

Anh cầm tay cô kéo ra ngoài. Cô vừa tora tới thì lại thêm một trận kinh ngạc nữa. 3 chiếc siêu xe đỗ theo hàng thẳng, khi anh ra thì mỗi xe có 2 người liền ra khỏi xe cúi đầu nói:

Vương tổng

Anh gạt đầu, cô quay sang nhìn anh thì bây giờ bộ mặt của anh lạnh như băng ko còn vẻ đùa nghịch với cô như ngày hôm qua nữa. Ở xe giữa cô một người bước lên nói:

Hôm nay, tất cả đội vệ sĩ đều đến ***

Anh gạt đầu rồi, giới thiệu với người con trai đang bước lên:

Đây là tiểu vân, vợ tôi.

Anh con trai kia liền giơ tay ra nói: Chào em, tôi là Dương.

Cô đang định bắt tay với anh thì tuần đã nhanh tay đánh một cái nhẹ vào tay Dương nói:

Đây là Kiệt Dương, đội trưởng đội vệ sĩ, đồng thời cũng là bạn của tôi.

Cô nở một nụ cười dịu dàng nói:

Chào anh, em là tiểu vân.

Kiệt dương nói:

Rất vui được gặp em

Anh thấy cô đang định nói thì kéo cô lên xe rồi đánh trống lảng:

Hôm nay là ngày cô ấy đi làm, tôi ko muốn trễ. Mau tập trung vào công việc chính.

Kiệt Dương nghe vậy vội vàng lên xe, người ngồi ở ghế lái sẵn hỏi:

Chúng ta đưa phu nhân đến đâu ạ

Kiệt dương nói:

Đến phòng tin.

Xe chạy băng băng trên đường, cô cứ mãi ngắm nhìn cảnh cho đến khi tới gần Phòng tin thì cô định quay sang hỏi anh nhưng nhìn thấy khuôn mặt lạnh lùng ko góc chết của anh khiến cô ko dám nói gì cả. Đến cửa công ti, anh quay sang dặn cô:

Trưa về, sẽ có xe đến đón ko được chạy lung tung. Đừng tưởng tôi ko biết hôm qua em ko về nhà thậm chí còn quên ăn.

Anh nhấn mạnh câu cuối làm cô giật mình nghĩ " Sao anh ta lại biết cả chuyện đó chứ "

Anh gõ lên trán cô một cái:

Nhớ chưa?

Cô lấy tay xoa xoa trán nói:

Biết rồi.

Cô xuống xe, anh hạ cửa kính vẫy tay với cô trước khi xe rời đi. Cô mỉm nhẹ cười vẫy tay lại rồi bước vào công ti.

Trên đường đến công ti của anh. Kiệt Dương lên tiếng hỏi:

Mình chưa thấy cậu đối với một cô gái nào như vậy?

Anh cười rồi đáp:

Bây giờ thì thấy rồi đó

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Với Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Chăm Lo

Cô đến công ti và bắt đầu màn chào hỏi chính thức:

Chào mọi người, em tên là Tiểu vân, sau này sẽ làm việc ở đây. Mong mọi người sẽ giúp đỡ em.

Trưởng phòng chưa gì đã nói một câu chứng minh rằng mình ki ưa cô:

Giám đốc sao có thể xét duyệt dễ dàng như vậy chứ.

Cô chau mày nhìn trưởng phòng nhưng vẫn ko nói gì. Có 3 anh nam bước lên, lần lượt giới thiệu:

Anh là Hải, có gì ko hiểu cứ tìm anh.

Người tiếp theo:

Anh là Minh, sau này sẽ nhất định giúp đỡ em.

Người còn lại:

Anh là Phong, có việc gì cứ gọi anh. Anh là người giỏi nhất trong 3 người này.

Phong nói xong rồi cười, cô như vậy vừa cười vừa nói:

Vâng, nhưng mà em chưa tiếp xúc với 3 anh bao giờ lên chưa chắc chắn được là anh giỏi nhất. Muốn chắc chắn thì phải cô thêm thời gian.

Ohong bị cô làm cho á khẩu, còn Hải và Minh thì liên tục khen cô nói đúng. Cuối cùng, cô nói:

Vậy em xin được bắt đầu công việc.

Cô đi đến bàn làm việc của mình khi đi qua chỗ trưởng phòng cô ta nói cho cô một câu khiến cô rất tức:

Chỉ lừa được mắt đàn ông

Cô nghe thấy nhưng giả vờ đi tiếp. Ngồi xuống bàn của mình, chợt có người một người phụ nữ đặt một ly cà phê trước mắt cô nói:

Chào cậu, mình là Thu.

Cô ngược mặt lên nói:

Chào cậu, sau này có việc gì thì phải nhờ cậu rồi.

Thu nói:

Cứ tự nhiên nha, mình ccạnh bàn cậu mà.

Nói rồi thu đi về phía tay phải ngồi xuống. Cô cười rồi nói:

Vậy chúng ta sẽ là thanh kiếm hợp bách nha.

Thu nói tự nhiên:

Được, chúng sẽ là một cặp đôi. Minh rất thân thiện.

Cô nghe Thu nói vậy thì:

Vậy cậu chỉ mình những công việc cần làm đi.

Cô và Thu ngồi chụm đầu vào nhau làm việc mà ko để ý đã đến giờ ăn trưa. Bất chợt, Thu lên tiếng:

Đến giờ ăn rồi, chúng ta đi ăn đi.

Cô định gật đầu đồng ý nhưng nhớ đến lời anh dặn phải về nhà ăn cơm nên cô nói:

Đề hôm khác nha, hôm nay mình có việc bận.

Thu mặt buồn nhìn cô nhưng vẫn nói:

Vậy tôi phải ăn một mình thôi nhưng ko sao. Cậu nhớ ăn đúng bữa đó ko thì ko có sức làm việc đâu.

Thu đi xuống được một lúc thì cô cũng đi xuống. Đạp vào mắt là 3 chiếc xe màu đen sang trọng, kính xe ở giữa từ từ hạ xuống nói, rồi rõ ra gương mặt của anh, anh vẫn giữ nguyên bản mặt lạnh lùng đó nói:

Lên xe.

Cô sợ nhưng vẫn cố tỏ ra bình tĩnh lờ anh nói:

Ko phải nhấc.

Cô vòng một vòng đi đến cái xe ở giữa mở ghế lái phụ rồi ngồi vào. Cô ngồi vào rồi mà anh vẫn chưa chạy xe lên cô định quay sang, vừa quay thì gương mặt đã sát vào má của cô. Anh thắt dây an toàn cho cô. Cô nóng mặt nhưng nhanh lấy lại vẻ mặt của mình vừa thối dây an toàn vừa nói:

Tôi muốn ngồi thoải mái.

Anh nghiêm mặt nói:

An toàn.

Anh đang định quay lại thắt dây cho cô thì cô nói:

Đề tôi tự làm.

Chiếc xe đầu tiên đi, đến xe thứ hai và cuối, cùng là chiếc ở đằng sau cô. Anh lái xe được 1 lúc cô nói:

Đội trưởng đâu mà anh phải lái.

Anh trả lời:

Ở xe đằng sau.

Cô quay lại nhìn rồi thắc mắc hỏi anh:

Tại sao chiếc xe nào cũng là màu đen vậy?

Anh quay sang nhìn cô rồi nói:

Vậy em thích màu gì?

Cô thần nhiên nói:

Xanh nước biển.

Anh nhẹ nhàng rời một cánh tay khỏi vô lăng cầm lấy bàn tay cô nói:

Tôi sẽ mua riêng cho em một chiếc.

Cô để tay chỗ anh nắm, sau khi nghe anh nói xe mua ô tô cho mình thì lắc đầu lia lịa nói:

Tôi ko có ý định lái xe đâu ko cần phải phí tiền.

Anh cười nói:

Phiu tiền gì chứ, tôi mua về đưa em đi làm mỗi ngày.

Cô thấy nói vậy thì nói:

Vậy thì pi xe này cũng được ko cần phải xe bữa đâu.

Anh thấy bộ dạng của cô như thế thì cũng ko muốn làm khó cô nữa.

Anh đổi chủ đề:

Chúng ta sẽ đi ăn ở một nhà hàng Tây, em chịu ko?

Cô nói qua loa:

Ăn gì miễn sao ko chết.

Anh nghe thấy cô nói thế thì nói:

Đừng có ăn uống quá loa như thế, em trong tháng này mà ko tăng lên 2 cân thì đừng trách tại sao tôi lại đuổi việc Vũ lan.

Cô nghe xong giựt tay mình ra nói:

Anh đuổi thử xem.

Anh thấy cô tức giận thì lại ôn hòa nói:

Đây là nếu em ko ăn còn em ăn thì mọi chuyện sẽ khác. Tôi chỉ lo cho sức khỏe của em thôi.

Cô cười khẩy nói:

Đi mà lo sức khỏe cho cô Kim thư còn tốt hơn là lo cho tôi.

Anh nghe thấy cô nói như đang chọc tức mình thì quay sang lạnh mặt nói với cô:

Em nói lại một lần nữa?

Cô bị dọa chết nhưng vẫn quật cường nói:

Tôi chỉ nói 1 lần ko nhắc đến lần 2

Anh, cố giữ bình tĩnh nhưng lời nói thì lại nguy hiểm:

Đừng tưởng tôi ko nghe thấy, em còn dám nói như vậy một lần nào nữa thì đừng trách

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Với Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20: Thời gian bên em là nhiều nhất

Khi anh cửa dừng lại thì nhân viên nhà hàng đã cung kính chào. Anh đưa chìa khóa cho nhân viên rồi bước vào trong, vừa bước vào trong có 1 nhân viên đi đến dẫn tới, anh và Kiệt dương tới phòng rất kín đáo rồi đưa thực đơn cho cô ba người. Cô ngồi xuống, lấy điện thoại ra nghịch, cô nhân viên phục vụ nói:

Mời chị chọn món ạ

Cô lắc đầu nói:

Đề 2 người họ chọn món được rồi.

Cô nhân viên tới phía anh cúi đầu xuống, anh thì thào vào tai cô nhân viên rồi gật đầu.

Cô nhân viên đi ra ngoài, anh nói với Kiệt dương:

Coi như bữa hôm nay mình chính thức giới thiệu vợ mình với cậu.

Kiệt dương nói:

Được, em dâu mình thật là tốt số mới lấy được cậu.

Cô nghe thấy thì ngẩng lên nói đùa với Dương:

Có mà em xấu số thì đúng hơn.

Anh quay sang trừng mắt nhìn cô nói:

Có bao nhiêu người xếp hàng dài ở ngoài kia chỉ chờ tôi thôi đó.

Cô đưa mặt gần anh nói:

Vậy sao ko chọn lấy 1 cô sao cứ nhất thiết phải chọn tôi.

Kiệt dương lên tiếng chen ngang vào cuộc đấu khẩu của 2 người:

Em đừng nói như thế chứ Tiểu vân. Thử cậu ấy ko bao giờ thiếu là phụ nữ.

Cô quay sang nhìn Dương khuôn mặt thờ ờ nói:

Vậy mà em ko biết.

Kiệt dương nói thêm:

Nhưng anh chỉ thấy cậu ấy chơi đùa chứ chưa bao giờ chịu lấy ai về cả nhưng em thì khác.

Cô quay sang nhìn anh, anh thần nhiên nói:

Đàn ông gặp dịp mua vui là thường thôi.

Anh quay sang cô nói tiếp:

Còn vợ mình thì phải tận tâm rước về chứ ko mua vui được.

Cô bị anh chọc tức nhưng ko nói gì mà chỉ nhích ghế ra một chút, cứ mỗi lần nhích sang lại gần đến chỗ ghế của Dương. Anh vờ như ko thấy hành động của cô, gỡ nhẹ tay lên bàn nói:

Sao lâu vậy nhỉ?

Bỗng nhiên tỉnh, chuông tin nhắn của cô rõ to khiến hai người đàn ông đều quay lại nhìn cô. Cô đọc tin nhắn rồi gọi điện luôn, chờ đợi người kia nói, cô giành nói trước:

Mình ko uống được cà phê, mua cho mình trà sữa hoặc fan ta cũng được.

Người bên kia thắc mắc hỏi:

Sao cậu ko uống được cà phê?

Cô thở dài:

Vì nó đắng

Rồi cô nhanh chóng đổi chủ đề nói:

Cậu mua nước uống cho mình, tối này hai đứa chúng ta sẽ đi ăn tối nha.

Đầu giây bên kia nói:

Ừ, cậu ăn chưa?

Cô nói:

Mình sắp ăn, tí nói chuyện tiếp nha.

Rồi cô tắt máy, lúc này phuco vụ cũng mang đồ ăn vào.

Cô nhìn bàn ăn mà tròn tròn mắt: Tôm hùm, cá hấp, lẩu hải sản. Cô nhìn rồi quay sang nói với anh:

Anh gọi anh có ăn được hết ko mà gọi lắm thế.

Anh cầm 1 con tôm lên, bẻ càng lấy hết thịt vào bát cô nói:

Tôi ko cần biết, trong tháng này em nhất định phải tăng cân.

Cô thờ dài rồi ăn thịt tôm, đang ăn thì Dương gấp cho cô thật nhiều nắm vào bát nói:

Ăn nắm rất tốt.

Cô cười nhìn Dương nói:

Cảm ơn anh, em thích ăn nắm lắm.

Anh nhìn cử chỉ của hai người rồi bực mình kéo ghế cô lại gần mình nói:

Ăn nắm làm sao tốt bằng thịt tôm.

Cô thấy mình bị keouó vào thì định ngồi dịch ra thì anh ôm eo cô nói:

Ăn nhanh lên.

Cô cong môi lên thành 1 đường tuyệt đẹp rồi tiếp tục ăn. Ăn xong miếng nắm cuối để lại thịt tôm, lau miệng nói:

Tối nay tôi đi ăn với bạn. Anh ăn cơm với ba mẹ nha.

Anh ko nhìn cô nói:

Em ko có sự cho phép của tôi mà đã đồng ý đi ăn cùng bạn mới mà ko nghĩ đến cảm giác của chồng mình sao.

Cô thấy anh nói lạnh lùng như thế, sợ ko cho mình đi thì ý thức được cảm bàn tay của anh nói:

Lần sau tôi sẽ chú ý nhưng mà tể nay tôi vẫn được đi anh đấy chứ.

Anh cảm giác cô tự giác cầm tay mình thì gạt đầu nhưng vẫn lo khói than vẫn nói:

Thời gian ăn cơm với tôi còn ko có. Xem ra em còn bận hơn tôi rồi.

Cô nói:

Câu đó tôi nói thì đúng hơn.

Anh quay sang nói:

Thời gian tôi ở bên em là nhiều nhất.

Cô đang uống nước thì bị câu nói làm cho họ sặc sụa. Kiệt dương ko nhịn được cười nói với cô:

Em với chồng em như là hai đứa trẻ con ưấy.

Anh ngược lên lườm Kiệt dương thì Dương cũng ko cười nữa đổi lại là thái độ bghiem túc. Cô ho xong thì ngồi thẳng dậy. Anh đưa giấy cho cô nói:

Em thấy có gì kođúng sao mà phản đối thế.

Cô nói:

Anh phải nói thời gian anh làm việc là nhiều nhất mới đúng. Anh đúng là có về ăn tối thật nhưng ăn xong thì cũng chỉ có làm việc và làm việc làm gì có thời gian mà ở cạnh tôi. Anh cng phải ở cạnh thêm những người phụ nữ khác nữa chứ.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Với Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21: Vô tình chạm mặt bạn gái cũ của anh

Sau khi ăn trưa xong, anh mở cửa cho cô ngồi ghế sau rồi cùng ngồi vào. Cô thắc mắc hỏi:

Ai lái xe?

Anh nói:

Đề Kiệt dương lái.

Vừa nói xong thì Kiệt dương cũng vào ngồi vào ghế lái. Xe chạy được 1 đoạn cô quay sang nói với anh:

Từ mai anh ko cần phải đưa đón tôi đi làm mỗi ngày thế này đâu.

Anh đang xem tài liệu ko quay mặt hỏi cô:

Tại sao?

Cô nói:

Vì công việc của anh cũng bận mà tôi thì cũng ko muốn bị mọi người chú ý nhiều đến mình quá.

Anh vẫn như nguyên dáng vẻ nói:

Dù có bận đến đâu thì tôi vẫn có thể thu xếp lịch trình để đưa đón vợ mỗi ngày.

Cô vội vàng nói:

Ko phải là tôi bảo anh ko có trách nhiệm nhưng mà nếu cứ đưa đón kiểu này thì sẽ lộ thân phận mất.

Anh nghe cô ko nói gì. Cô nói thêm cho anh yên tâm:

Nếu vậy thì để anh đang lái xe chở tôi đi cũng được ko cần phải phiền tới anh.

Anh ngẩng mặt véo nhẹ mũi cô nói:

Là Kiệt dương.

Kiệt dương lúc này cũng lên tiếng nói:

Em đâu à, sao em lại ko nhớ tên anh chứ?

Cô nói:

Em xin lỗi mà nhưng bây giờ thì em đã nhớ tên anh rồi. Là Kiệt dương.

Kiệt dương quay đầu lại cười với cô một cái rồi tiếp tục công việc lái xe của mình.

Anh bắt bình lên tiếng:

Vợ tôi nhưng sao cậu lại cứ thân mật như thế nhỉ? Có phải chán sống rồi ko?

Kiệt dương đáp:

Vợ cậu thì ai có gan trời mới dám đụng còn lá gan mình bé lắm, ko dám đụng đến vợ cậu đâu.

Nghỉ một lúc anh nói tiếp:

Với cả có khi mình cũng chán sống rồi, tới bây giờ mà vẫn " cô đơn ".

Cô nghe Dương nói thì trong đầu liền nghĩ đến cô bạn " Anh nhi " hảo sắc của mình. Cô cười một cái rồi vạch ra những kế hoạch cho thời gian sắp tới

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Với Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22: Gặp bạn gái anh (tiếp)

Cô và thảo cùng đi ăn sau đó dạo phố một chút rồi cả 2 tạm biệt hẹn gặp lại vào hôm sau. Cô bắt Taxi về nhà, công mở thì 6 vệ sĩ đứng đầu công cúi đầu chào cô nói:

Vương phu nhân, cô đã về.

Cô nghe thấy thế thì vội xua tay nói:

Không, đừng gọi tôi như thế. Tôi còn trẻ lắm. Nếu các anh bắt buộc phải gọi thì gọi thành Vương tiểu thư cũng được ko cần phải khác sáo. Tôi đang tuổi em mấy anh mà.

6 người gật đầu nói:

Vâng, thưa tiểu thư.

Cô đi vào trong nhà, mở cửa thì nhìn thẳng vào căn bếp rộng thấy cả gia đình đang ăn cơm thì cô vội vàng chào hỏi:

Con chào ba mẹ, ba mẹ chưa ăn cơm ạ?

Ba anh nói:

Con ra ngoài ăn có đủ chất ko đó?

Cô nói với ba:

Con ăn đủ chất ạ.

Mẹ anh nhìn cô nói:

Vậy con ăn gì?

Cô trả lời mẹ:

Con ăn Lẩu ạ.

Mẹ nhìn cô nghi ngờ hỏi:

Thật ko?

Cô lắc nhẹ đầu, bà đang định nói gì đó thì cô nói chen vào:

Con đi nghỉ ngơi mọi người cứ ăn lo nhà.

Nói rồi cô đi lên phòng tắm rửa.

Cô tắm xong thì ra ngoài gặp ngay anh đang ngồi trên giường. Anh hỏi cô:

Công việc hôm nay thế nào? Mọi người có trối xử với em ra sao?

Cô ko thèm nhìn anh một cái nói:

Tôi đi làm ngày đầu lên cũng chưa biết mọi gì nghĩ gì về tối với cả bây giờ tôi đi làm thì cũng cần phải nhìn nhau câu nói chứ.

Anh đang định nói gì đó nhưng lại nói khác:

Em xem lại công việc đi. Tôi đi xử lý chút việc.

Nói rồi, anh sang phòng làm việc của mình bắt đầu đóng tài liệu.

Cô ngồi trên giường mở ipad ra chơi thì điện thoại cô kêu lên, cô xem tên người gọi hóa ra là Minh tâm. Cô nói:

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Với Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Nhân vật mới

Cô đang định gọi người phụ nữ kia lại thì anh nói:

Ko cần gọi, trước sau gì em cũng biết cô ấy.

Cô nói:

Cô ấy?

Tâm tâm kéo cô sang bên phải của mình nói:

Đó là bạn gái cũ của anh ấy.

Cô nghe xong thì ngạc nhiên hỏi:

Bạn gái cũ?.

Nghĩ một lúc cô lại nói:

Thế...còn cô Kim thư kia???

Tâm tâm kéo cô đi vừa đi vừa nói:

Thế mới nói. Để em giải thích cho chị hiểu, Kim thư là bồ nhí còn cô gái kia tên là Hương chính là tình cũ của anh hai.

Anh nghe thấy thế thì kéo cô lại nói với Tâm:

Em đừng có nhét những suy nghĩ linh tinh vào đầu của chị đâu em.

Tâm tâm ko chịu thua kéo cô lại nói:

Cái gì mà là linh tinh vậy anh hai? Chuyện đó đúng là sự thật.

Anh kéo cô lại nói với Tâm nhưng lại như nói với cô:

Em yên tâm chuyện đó anh thôi lâu rồi. Với cả tình cảm anh dành cho hương hương ko phải là tình yêu chân thực.

Tâm tâm đang định kéo cô lại nói thì cô chen vào:

Thôi được rồi, dừng lại ở đây đi.

Nói rồi cô đi thẳng ko chờ ai.

Tâm tâm và anh hai thì lườm nhau xong đi lên hai bên cô.

Cô đi được một đoạn trong đầu thì cứ nghĩ đến cô gái mang tên Hương hương đó, rồi bỗng chốc nhận ra mình quan tâm những chuyện đó làm gì cơ chứ. Cô ra vờ ngáp rồi nói:

Về thôi, tôi buồn ngủ rồi.

Anh nhìn cô rồi nói:

Được, đứng đây tôi đi lấy xe rồi về.

Anh đi lấy xe để cô và Tâm tâm đứng với nhau. Tâm tâm nhanh miệng mách tội anh trai:

Anh trai của em rất nhiều cô chân dài vây quanh, chị ko cần thận bị cầm sừng đó.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Với Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: Tranh cãi

Cô về nhà thì đi luôn về phòng mình, còn anh đưa xe vào gara rồi vào nhà. Tâm tâm cũng về phòng mình. Cô lên phòng lấy laptop ra xem phim, anh lên phòng ngồi xuống giường cạnh cô nói:

Em ko để ý đến chuyện vừa rồi chứ?

Cô vẫn nhìn vào laptop rồi nói:

Ko phải tôi đã nói rồi sao tôi ko quan tâm.

Anh vẫn nghi ngờ hỏi:

Thật sao.

Cô gạt đầu nhưng anh lại nói:

Có cần anh giải thích ko?,

Cô bực mình nói:

Tôi nói rồi mà, tôi ko quan tâm.

Anh thay đổi chất giọng rồi đề nghị với cô:

Chúng ta nói chuyện đi.

Cô cắn nhẹ vào môi rồi gấp laptop lại để xang một bên rồi nói với anh:

Được, chúng ta nói chuyện.

Anh mở lời:

Anh sẽ kể cho em nghe về chuyện của anh và hương hương.

Cô nhìn anh gạt đầu. Anh nói tiếp:

Anh và cô ấy là bạn bè...

Cô cãi chính:

Bạn gái.

Anh quay sang nhìn cô rồi nói:

Được đúng là bạn gái nhưng mà anh ko hề có tình cảm gì với cô ấy. Tình cảm của anh dành cho cô ấy ko vượt quá tình anh em.

Cô cong môi thành một đường tuyệt đẹp nói lại lời anh:

Lại, anh đừng tưởng tôi hiền mà dễ bị lừa nha. Nếu là bạn gái của anh thì ko thể nào có thứ tình cảm ko vượt quá tình bạn bè.

Anh định nói chen vào nhưng cô nhanh miệng nói:

Và nếu như có thứ tình cảm đó thì cũng ko thể mang tiếng là bạn gái của anh được.

Cô nhấn mạnh Bạn gái của anh được như bực rở sự ghen tuông của mình. Anh nhìn thấy cách cô nói chuyện như thế thì trên môi nở một nụ cười nhẹ. Cô nhìn anh cười thì đáng vào c vai anh một cái nói:

Anh cười cái gì?

Anh nhìn cô nói:

Thôi được rồi, chúng ta mà nói chuyện kiểu này thì sẽ thành tranh cãi rồi đi đến cãi nhau đó chứ.

Cô xì miệng một cái rồi nói:

Vậy thì kệ anh chẳng liên quan đến tôi. Tôi còn phải làm việc của tôi

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Với Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24-2: Ko ai bằng em

Cô về nhà thì đi luôn về phòng mình, còn anh đưa xe vào gara rồi vào nhà. Tâm tâm cũng về phòng mình. Cô lên phòng lấy laptop ra xem phim, anh lên phòng ngồi xuống giường cạnh cô nói:

Em ko để ý đến chuyện vừa rồi chứ?

Cô vẫn nhìn vào laptop rồi nói:

Ko phải tôi đã nói rồi sao tôi ko quan tâm

Anh vẫn nghi ngờ hỏi:

Thật sao.

Cô gật đầu nhưng anh lại nói:

Có cần anh giải thích ko?,

Cô bực mình nói:

Tôi nói rồi mà, tôi ko quan tâm

Anh thay đổi chất giọng rồi đề nghị với cô:

Chúng ta nói chuyện đi.

Cô cẩn nhẹ vào môi rồi gấp laptop lại để xang một bên rồi nói với anh:

Được, chúng ta nói chuyện.

Anh mở lời:

Anh sẽ kể cho em nghe về chuyện của anh và hương hương.

Cô nhìn anh gật đầu. Anh nói tiếp:

Anh và cô ấy là bạn bè...

Cô cãi chính:

Bạn gái.

Anh quay sang nhìn cô rồi nói:

Được đúng là bạn gái nhưng mà anh ko hề có tình cảm gì với cô ấy. Tình cảm của anh dành cho cô ấy ko vượt quá tình anh em.

Cô cong môi thành một đường tuyệt đẹp nói lại lời anh:

Lại, anh đừng tưởng tôi hiền mà dễ bị lừa nha. Nếu là bạn gái của anh thì ko thể nào có thứ tình cảm ko vượt quá tình bạn bè.

Anh định nói chen vào nhưng cô nhanh miệng nói:

Và nếu như có thứ tình cảm đó thì cũng ko thể mang tiếng là bạn gái của anh được.

Cô nhấn mạnh Bạn gái của anh được như bọc rở sự ghen tuông của mình. Anh nhìn thấy cách cô nói chuyện như thế thì trên môi nở một nụ cười nhẹ. Cô

nhìn anh cười thì đáng vào c vai anh một cái nói:

Anh cười cái gì?

Anh nhìn cô nói:

Thôi được rồi, chúng ta mà nói chuyện kiểu này thì sẽ thành tranh cãi rồi đi đến cãi nhau đó chứ.

Cô xì miêng một cái rồi nói:

Vậy thì kệ anh chẳng liên quan đến tôi. Tôi còn phải làm việc của tôi.

Cô đang xoay người lại lấy laptop để tiếp tục xem phim thì anh ôm vào eo cô kéo cô ngồi trong lòng mình. Cô giật mình rồi mắng anh:

Anh làm gì vậy, bỏ tôi ra.

Cô giãy nhưng chẳng làm được gì anh cả. Anh ghé sát vào tai cô nói:

Dù có người phụ nữ nào quanh anh chẳng nữa. Thì cũng ko bằng em

Cô nghe thấy anh nói vậy thì lòng ấm lại nhưng miêng thì lại kkhác:

Anh nghĩ gì nặc anh. Bỏ tôi ra trước.

Anh xoay người cô lại đặt cô xuống giường. Vui mặt cô vào lòng ngực săn chắc của mình nói:

Muộn rồi, nghỉ thôi.

Cô quát anh:

Tôi còn chưa xem phim

Anh nói:

Ko phim gì hết.

Cô thăm mắng anh. Anh nói:

Em thích thì cứ nói to ra.

Cô nói:

ĐỒ ĐÁNG GHÉT.

Anh vuốt mái tóc cô nói:

Anh đáng ghét thì em đáng yêu.

Anh nói tiếp:

Đúng là trẻ con quá.

Cô nghe thấy thì thoát ra khỏi vòng tay anh nói:

Tôi trẻ con đấy, anh thì người lớn quá. Đừng ôm một đực trẻ con đi ngủ.

Cô đang định đứng dậy thì anh lại kéo cô nằm lại vị trí nói:

Rồi, rồi anh xin lỗi. Ngủ thôi

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Với Chú Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25

Một ngày mới lại bắt đầu, cô thức dậy mặc cái áo sơ mi trắng dài tay rồi chiếc váy đen bồng bênh kết hợp với mái tóc trông cô không khác gì một cô gái mới 18. Cô đi xuống thì đã nhìn thấy anh ở phòng ăn. Anh nhìn thấy cô xuống thì khẽ đẩy cái ghế ngồi bên cạnh như bảo cô ngồi xuống. Cô đi đến ngồi xuống như ý anh. Mẹ anh hỏi cô:

Con ngủ có ngon không?

Cô nở một nụ cười nói:

Con ngủ rất ngon. Còn mẹ?

Mẹ anh đưa cốc sữa cho cô rồi nói:

Mẹ cũng ngủ rất ngon.

Tâm tâm nhìn cô nói:

Chị dạo này đi làm có mấy hôm thôi mà đã quên em rồi.

Cô nói:

Làm sao chị quên được. Mấy hôm nữa chị em mình đi chơi. Được chưa?

Tâm tâm vui vẻ gật đầu.

Cô ko nói gì thêm tiếp tục tiếp tục chú ý đến bữa sáng của mình. Cô nhìn bữa sáng của mình rồi thờ dài. Cô đưa vào miệng mình miếng trứng rồi uống một ít sữa. Lúc cô định đứng dậy thì ba mẹ anh cũng chú ý đến hôm nay cô có vẻ gì khác lạ nên ba anh nhanh miệng hỏi:

Con gái à, sao hôm nay con ăn ít thế?

Cô cố nở nụ cười nói:

Con lo rồi ba, ba mẹ ăn đi

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Với Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: Đối lời

Thấy cô bị tai thì Kiệt dương đưa tay lên chạm vào tay cô nhưng khẽ giật mình dừng xe lại hỏi:

Em có sao ko vậy? Người em nóng lắm. Em ốm à?

Cô ko trả lời câu hỏi anh mà nói:

Anh đưa em đến công ti nhanh lên.

Kiệt dương tiếp tục lái xe nhưng vẫn liếc cô rồi nói:

Em ko ổn thì về nhà ngay.

Cô cố nở nụ cười nhưng gương mặt cô thì thật xanh xao:

Em ổn.

Kiệt dương nói tiếp:

Hôm nay là sinh nhật Kim thư, cô ta đã từng giúp cho chồng em một số việc khá là quan trọng nên anh ấy mới nhượng bộ cho cô ta chứ ko có thứ tình cảm gì đâu.

Cô nhìn ra ngoài cửa, sắp đến công ti rồi cô nói với anh:

Anh ko cần phải nói hộ anh ấy.

Kiệt sương thấy cô có vẻ mệt mỏi ko muốn nghe thì anh cũng chẳng tốn công tốn sức nói nhiều, chuyện vợ chồng cô cứ để tự hai người giải quyết. Nhanh sau đó thì đến công ti cô, cô tự mở xuống xe. Kiệt dương cũng theo ra, trước khi cô vào công ti anh kéo tay cô lại nói:

Em thấy mới thì phải về ngay và mọi chuyện thì cứ từ từ em và chồng em nói chuyện với nhau.

Cô quay sang nói với anh:

Em biết rồi. Anh đi đi

Anh vẫn ko yên tâm mà nói tiếp:

Nếu còn gọi anh là anh thì phải nghe lời đó.

Cô gật đầu rồi nhẹ nhàng đi vào công ti.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Với Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27: Tình cảm

Cô quay người đi vào trong với thân hình đang run rẩy của mình. Tuấn bỏ cánh tay kiệt dương đang chặn mình để ko xen vào cuộc nói chuyện giữa cô và kim thư. Anh đi qua Kim thư cô ta thấy anh đi qua thì vội vàng tùm lầy anh nói:

Anh đừng lạnh lùng với em như vậy, em thực sự ko thích một chút nào m

Những lời kim thư nói ko vào tai anh, anh gạt cánh tay cô ta đang níu rồi đi vào trong. Kiệt dương bước lên nói với kim thư:

Đi đi hộ tôi, cô ko thể ngừng làm phiền người bạn đã có vợ của tôi sao.

Kim thư tròn mắt lên với dương:

Anh...

Kiệt dương cúi mặt xuống:

Sao? Cô đừng để tôi dùng biện pháp mạnh nhé. Đi đi cho tôi nhờ. Tôi ko muốn mang tiếng hèn đâu.

Nói xong anh vẫy tay cho mấy vệ sĩ áo đen đứng ngoài cổng lớn. Lập tức có 2 người roi khỏi vị trí đi đến kéo cô ta ra ngoài. Cô ta vẫy ra rồi nói:

Ko cần tôi tự đi được.

Kim thư đi ra cổng lớn còn cổ hét to:

Đội đấy. Tôi ko để yên đơn giản như thế này đâu.

Lúc này, cô đang đi lên cầu thang. Anh ở dưới gọi:

Tiểu vân.

Cô mệt là đi sắc mặt xanh xao nghe tiếng gọi của anh thì ko đứng vững nữa mà chuẩn bị ngã xuống cầu thang. May mà lúc cô chuẩn bị ngã xuống thì có một bàn tay của một người đàn ông đỡ lấy thân hình nhỏ của cô. Anh nhấc bổng cô lên lo lắng nói với Kiệt dương vừa vào trong:

Chuẩn bị xe đến bệnh viện.

Trong lúc mê sảng cô nghe thấy 2 từ bệnh viện liền lắc đầu nói:

Ko đến bệnh viện.

Anh hỏi cô:

Tại sao??

Nhưng cô đã chính thức ngắt đi. Anh đành quay sang nói với mẹ mình:

Mẹ bảo ba giúp con gọi bác sĩ Trịnh.

Mẹ anh nhanh chóng xuống thư phòng của ba anh.

Anh bế cô lên giường, tháo giày cho cô rồi đắp chăn. Anh cởi áo vest rồi ngồi xuống nhìn cô vì anh thực sự ko biết làm gì bây giờ. Anh chưa từng chăm sóc cho một người ốm là như thế nào. Mẹ anh đi vào cầm theo kẹp nhiệt độ nói với anh:

Đo nhiệt độ trước cho con bé đi, 10 phút nữa bác sĩ Trịnh sẽ đến.

Anh gật đầu nhìn mẹ mình đo nhiệt độ cho cô. Mẹ anh đưa nhiệt độ lên xem thì thấy đo đến tận 39 độ. Quay sang đánh vào vai anh nói:

Anh làm gì con dâu tôi vậy hả?

Anh nghĩ lại rồi nói:

Hôm qua con quên đóng cửa sổ chắc là gió vào.

Mẹ anh hỏi anh:

Tại sao anh lại để con bé nằm ngoài?

Anh đang định nói gì đó thì Kiệt dương chạy vào nói:

Bác gái Bà Trịnh đến rồi.

Mẹ anh đứng dậy chào hỏi rồi đưa bà Trịnh vào phòng cô. Bà Trịnh kiểm tra cho cô rồi nói:

Cô ấy bị cảm nhưng mà cô ấy sốt cao quá. Sao mọi người ko cho cô ấy uống thuốc nếu ko loại cảm này có thể chạy vào não đấy.

Anh nghe thấy vậy thì lo lắng nói:

Cô ấy sao?

Bà Trịnh nói:

Người cô ấy lúc nóng lúc lạnh có thể sẽ sốt li bì nhưng chỉ cần nghỉ ngơi và uống thuốc đầy đủ thì sẽ ko sao đâu. Dù gì cũng chưa nghiêm trọng.

Anh nghe xong thì cũng nhẹ nhõm hơn nhưng mà lo lắng thì vẫn như thế. Bác sĩ Trịnh kê đơn thuốc dặn anh phải cho cô uống đúng giờ. Anh cảm ơn bà. Mẹ anh tiễn bác sĩ Trịnh ra về. Anh quay sang thay nước trên khăn rồi đặt vào trán cho cô. Kiệt dương đi đến bên chạm nhẹ tay vào người cô nói:

Sáng nay cơ thể cô ấy nóng lắm sao bây giờ lạnh thế.

Anh nói với Dương:

Đùa à?

Kiệt dương nói:

Đùa gì? Cậu thử xem

Anh sờ tay vào người vợ mình rồi thấy nóng nói:

Nóng.

Kiệt dương cũng sờ vào rồi tự hỏi mình:

Sao lại nóng vậy ta vừa lạnh mà.

Anh nhìn dương bằng đôi mắt dành cho người ko bình thường. Kiệt dương nói:

Mình ko điên đâu vừa lạnh mà.

Anh ngồi tăng lên nói:

Mình đang lo lắng đấy cậu đừng đùa.

Kiệt dương ngoan cố sờ lại tay cô một lần nữa, anh nói:

Ồ lạnh rồi.

Anh cũng sờ lên bây giờ thì lạnh thật. Kiệt dương chẳng bận tâm đến sự lo lắng của bạn mình nói:

Thấy chưa lạnh thật rồi mà.

Anh đợi một lúc rồi lại sờ lại. Anh nhủ mày ko hiểu tại sao người cô lúc nóng lúc lạnh. Bất chợt anh quát lên:

Lạnh cái gì mà lạnh, cậu trật tự đi.

Kiệt dương bị dọa quát lên sợ ko dám tranh cãi nóng với lạnh nữa. Anh xuống dưới nói với mẹ anh vừa về:

Mẹ ơi vợ con lúc nóng lúc lạnh. Có cần kiểm tra lại ko? Cô ấy làm con sợ.

Mẹ anh lườm anh rồi nói:

Tôi hỏi anh ai làm con bé sốt cao như vậy? Ai để cho nó phải suy nghĩ nhiều về chuyện cô gái mang tên Kim thư kia hả?

Anh ko đề ý mà chỉ nói:

Con sai con sau mẹ nói xem cô ấy lúc nóng lúc lạnh như thế thì có làm sao ko?

Mẹ anh nói:

Ko sao anh lo, anh sợ thì hay quan tâm đến con bé một chút. Tôi đi làm đồ bỏ cho con tôi ăn.

Anh nghe vậy thì chạy lên phòng. Mở cửa vào, anh thấy cô đang cố ngồi dậy. Anh chạy đến đỡ cô. Cô ngồi tựa vào thành giường. Anh ngồi cạnh cô nói:

Em thấy sao rồi? Có mệt ở đâu ko?.

Cô lắc đầu.

Anh định đưa tay lên trán cô nhưng cô nhất quyết ko cho. KIẾT dương lên tiếng:

Chồng em lo cho em lắm. Em ngắt gần nửa tiếng cậu ấy mắng anh hết thời gian đó mà anh chẳng làm gì em thấy lạ ko?

Cô cố nở một nụ cười. Aanh ko quan tâm cô ko cho anh sờ vào trán, anh đưa trán mình áp vào trán cô. Cô bắt giá mặt đỏ lên vội đẩy anh ra nhưng anh vẫn kiên định để trán mình áp vào trán cô cho đến khi biết chắc được người cô đã ấm hơn rồi mới bỏ ra nói:

Trong vòng 1 tuần em ko được đi làm. Bào giờ tôi cho đi mới được đi.

Cô nói:

Tại sao?

Anh thân nhiên trả lời:

Ko sao cả

Cô cố cãi:

Ồ trong phòng chán lắm tôi muốn ra ngoài.

Anh gạt đầu:

Có tôi thì em sẽ được ra

Cô bực mình đánh anh rồi nói:

Anh có quyền gì mà quản.

Anh lấy khăn mặt lau mặt cho cô nói:

Tôi là chồng em

Anh cúi mặt xuống gần mặt cô nói:

Vợ mình ko quản để cho ai quản?

Cô cứng họng. Nói mới nhớ cô với hắn cũng ở với nhau hẳn được 6 tháng rồi. Đây ko phải quan hệ thường mà là quan hệ vợ chồng hợp pháp. Anh cũng đang từ từ bước vào cuộc đời cô và cô cũng đang trở thành một phần quan trọng trong trái tim anh. Cô quay mặt đi ko nhìn vào mặt anh. Kiệt dương lên tiếng phá vỡ bầu ko khí bgay ngu g của hai người:

Có cần tình cảm thế ko?? 2 người cũng phải để ý ở đây còn có một người F.A đó.

Anh đứng thẳng người nói:

Kệ cậu chứ nhưng tôi hi có vợ rồi.

Nói xong anh quay sang nói với ô:

Em nghỉ đi, tôi xuống lấy một chút gì đó cho em ăn nha.

Cô cũng cảm thấy bụng của mình đói lên gật đầu. Anh đi ra khỏi phòng cùng Kiệt dương. Dương hỏi anh:

Xem ra cậu đã có tình cảm thấtvớo em gái mình rồi.

Anh gật đầu nói:

Bây giờ mình mới biết lo lắng cho người con gái mình yêu là như thế nào.

Dương nói đùa:

Nếu cô ấy bị gì nặng hơn chắc cậu lo đến chết.

Anh liếc bạn mình nói:

Đừng nói điều ko may.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Với Chú Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Em là quan trọng nhất

Anh xuống bếp thì thấy mẹ mình và Vũ lan đang nấu cháo cho cô. Anh bước vào nói:

Mẹ à mẹ nấu cháo tôm nha.

Mẹ anh ko quay lại nhìn tiếp tục chăm chú vào nồi cháo nói:

Ăn cháo bò tốt hơn.

Mẹ anh nói xong đang định đổ thịt bò xay vào nồi cháo nhưng anh ngăn tay bà lại nói:

Ăn cháo tôm tốt hơn, nhiều caxi và chất dinh dưỡng. Ngoài ra nước tôm còn ngọt khi nấu cháo thì vị sẽ đậm hơn.

Vừa nói anh vừa bát thịt bọ xay cắt vào tủ lạnh rồi lấy thịt tôm cho vào máy xay. Mẹ anh nhìn anh ko chịu thua kém nói:

Tôi nói cho anh nghe, tôi đã nuôi anh lớn đến chừng này nên tôi biết cái gì tốt và cái gì xấu cho con dâu tôi. Anh thì biết cái gì về việc nấu nướng chứ . Ăn thịt bò có chất đạm hơn giúp con bé bồi sức nhanh hơn. Con bé cũng đang gầy nên tốt nhất ăn thịt bò vẫn có chất hơn.

Bà cũng vừa nói vừa lấy lại bát thịt bò xay trong tủ lạnh ra. Anh cương quyết ko cho bà đổ vào nồi cháo. Lại một trận cãi nhau chỉ vì một bát cháo nhỏ diễn ra. Cuối cùng, mẹ anh chốt lại một câu:

Tôi sẽ lên hỏi con dâu tôi xem nó ăn cháo bò hay ăn chóa thịt?.

Anh cũng gật đầu:

Vậy mình lên

Kiệt dương nghe thấy thế đứng chần ở cầu thang nói:

Bác gái, bác ko thấy em cháu đang ốm hay sao? Bây giờ bác và tuần còn nên hỏi cô ấy chỉ vì một bát cháo nhỏ như thế này thì xem ra thật ko phải rồi.

Mẹ anh nghe cũng hiểu ra nói:

Ừ cũng phải nhưng..

Anh lại nói:

Tốt nhất cứ ăn cháo tôm đi.

Bà lại bảo:

Ko tốt nhất ăn cháo bò.

Di lan lúc này mới lên tiếng:

Tốt nhất là nửa cháo tôm nửa cháo bò.

Rồi bà lan đi đến bỏ một nửa thịt tôm và một nửa thịt bò vào nồi cháo. Đợi một lúc bà tắt bếp rồi đem ra bát nửa này nửa kia. Mẹ anh nhìn rồi nói:

Tôi đem lên cho con dâu tôi ăn anh tránh ra.

Anh nhanh chân hơn đỡ bát cháo trong tay di lan nói:

Không, con sẽ là người đem

Xong rồi anh cầm bát cháo nhanh chân chạy lên phòng. Mẹ anh định vào theo nhưng Kiệt dương nói:

Bác gái để cậu ấy làm tốt vai trò của mình đi.

Nói rồi kiệt dương cũng lên phòng của anh và cô. Anh mở cửa vào phòng thấy cô đang cầm điện thoại nhắn tin cho một ai đó. Anh đi đến đặt bát cháo xuống bàn ngồi xuống cạnh cô. Cô nhìn anh rồi nhìn vào bát cháo nói:

Cháo gì đây? Không phải anh làm đấy chứ?

Anh nhìn cô nói:

Mẹ làm.

Cô cúi đầu tiếp tục với cái điện thoại lí nhí trong miệng:

Biết ngay đồ anh làm làm sao mà ăn được.

Anh nghe thấy nhưng vẫn hỏi lại:

Gì cơ??

Cô dùng ánh mắt ngây thơ nhìn anh rồi lắc đầu và nói lảng sang vấn đề khác:

Đằng sau anh có cặp cửa tôi anh giúp tôi lấy với.

Anh quay lại cầm cặp cửa cô mở ra hỏi:

Em lấy gì??

Cô nói:

Trong đó có băng hạ sốt.

Anh thò tay vào trong rồi lấy ra một băng cao hạ sốt vẫn còn lạnh. Anh bóc ra rồi đi đến bên giường vén mái tóc mái cô lên rồi nhẹ nhàng dán vào nới:

Lần sau nói gì thì cứ nói to lên tôi sẽ ko làm gì đâu đừng lí nhí trong miệng sẽ mệt lắm.

Cô tự hỏi xem nếu nói như thế thì khác gì là nói công khai với cả mình nói to lắm hay sao mà anh ta ghé vậy nhở. Anh dán cho cô xong thì cầm bát cháo lên, cô bảo:

Đưa đây tôi tự ăn.

Anh nói:

Nóng.

Cô cứ ngoan cố nói:

Tôi cũng tự ăn được.

Anh ko ngẩng đầu lên nhìn cô mà chỉ đưa chiếc thìa nhỏ có cháo đã được anh thổi lên trước miệng cô nói:

Mở miệng.

Cô tự thời dãi một hơi rồi ăn thìa cháo trước miệng. Lúc này, Kiệt dương đi vào nói:

Hôm nay cậu về nhà sớm như vậy tôi cũng được về nhà nghỉ ngơi đúng ko.

Anh ko nhìn dương chỉ tiếp tục đút cháo cho cô nói:

Tùy cậu.

Kiệt dương gạt đầu rêu hỏi cô:

Tại sao em ốm vậy?

Cô nói:

Em ko biết nữa.

Kiệt dương nheo mắt nhìn Tuấn nói:

Hay là bạn của anh khiến em ko khỏe sao?

Câu nói của Dương như có ý cười. Cô thì ngậy thơ ko hiểu cái gì. Mặt cứ ngơ ngác. Kiệt dương đưa cốc sữa để cô uống rồi quay sang nói với Kiệt dương:

Cậu ko phải muốn về nghỉ ngơi hay sao?

Kiệt dương như thờ ơ với câu hỏi của anh lại tiếp tục nói trêu:

Tiểu vân em gái em cứ nói đi có gì để anh xử lí cho em ko phải sợ ai hết.

Tuấn oau miệng cho cô, cô nhìn thấy anh ko chút biểu cảm liền trả lời:

Anh ấy ko làm gì cả.

Kiệt dương lại nói:

Thật ko?

Cô nghe kiệt dương nói dai như thế liền trả lời:

Đúng.

Kiệt dương ko nói nữa chúng bị đứng lên ra về thì cô ní:

À anh ddương thứ 4 tuần sau anh có bận ko??

Kiệt dương nói:

Ko sao vậy??

Cô nói:

Anh chở em đến sân bay nha.

Kiệt dương như bắt được chủ đề mới định nói gì đó nhưng cô nhanh chóng nói thêm:

Em đi đón bạn chứ ko phải bỏ đi đâu.

Tuấn nghe thấy cô nói thế thì vậy cười nhìn kiệt dương.

Kiệt dương mếu máo nhìn cô rồi nói:

2 người cứ ở đó mà bênh nhau. Tôi về.

Nói rồi anh đi ra khỏi phòng. Tuấn lúc này ngồi bên cạnh cô hỏi:

Em thấy trong người thế nào?

Cô nói:

Ồn hơn một chút.

Nói xong không khí của hai người liền chìm vào ko khí ngại ngùng. Anh nhìn cô làm cô mất tự nhiên liền quay sang nhìn vào cái điện thoại. Thật ra cô có rất nhiều chuyện muốn hỏi anh chẳng hạn như: Anh và cô kim thư đó là sao? ; tôi có đủ tư cách để nghe giải thích của anh ko hay anh đang đùa giỡn với cuộc sống hôn nhân này. Anh cuối cùng mở miệng:

Chuyện hôm nay. Em đừng nghĩ quá nhiều.

Cô ko quay lại nói:

Thế tôi phải nghĩ ít sao?

Anh vẫn nhìn cô nói:

Ko nên nghĩ thì tốt hơn.

Cô cười nhẹ một tiếng nói:

Nếu anh và cô ấy có tình cảm thù cứ đến với nhau tôi sẽ ko ngăn cản còn nếu cô ấy cảm thấy cô ấy muốn anh cưới cô ấy và sống cuộc sống công khai thì tốt nhất lên li hôn với tôi đã.

Anh dường như vẫn bình tĩnh nói:

Tôi ko có tình cảm với cô ta. Cô ta ko quan trọng với tôi.

Cô nghe xong thì tiếp lời:

Vậy quan trọng là thứ tự ở trong tim anh chứ gì? Cô ta đứng thứ bao nhiêu vậy tôi rất muốn biết.

Anh xăm điện thoại của cô để sang một bên bắt cô ngẩng mặt nhìn mình. Rồi tự nhiên anh cầm tay cô đặt lên lồng ngực trái của mình nói:

Em thật sự muốn biết sao?.

Cô bị giật mình vì nhịp đập tim anh rất nhanh định rút tay về nhưng anh nắm rất chặt. Cô ko boét phải trả lời thế nào. Anh nói tiếp:

Nếu yêu cô ta thì tôi sẽ ko ngồi đây lo cho em như thế này đâu. Tôi chỉ muốn nói cho em biết rằng.

Anh bỏ tay cô ra ôm cô vào lòng mình nói:

Em vẫn luôn là quan trọng nhất.

Ngừng một lúc anh nói:

Cô ta chẳng đứng thứ mấy trong trái tim tôi cả vì trong tim tôi em luôn đứng thứ nhất.

(trời ơi có cần sến thế ko nhưng mọi người thông cảm nha đây là chuyện tình cảm) □

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Với Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Ngủ

Sau khi ăn trưa xong thì cô cũng hạ sốt. Cô lên phòng nghỉ ngơi, cô nằm trên giường chuẩn bị ngủ vì cô vẫn cảm thấy choáng đầu. Đang nằm thì cô nghe thấy tiếng cửa mở sau đó là một vòng tay ôm cô từ phía sau. Cô ko quay lại vì biết đó là anh, vòng tay anh luôn ấm áp như vậy. Thật ra cô cũng định quay lại nhưng vì chuyện anh nói cách đây ko lâu thì cô nghĩ ko nên quay lại thì hơn. Đúng lúc cô nghĩ xong thì anh cầm vai cô xoay người cô lại. 4 mắt nhìn nhau. Cô hơi ngạc nên cụp mắt xuống, khi cô cụp mắt xuống cũng nghe thấy tiếng cười nhẹ của anh. Cô bực mình ngẩng mặt nhìn anh nói:

Anh cười cái gì?

Anh nhìn cô nói:

Anh đâu cười em đâu.

Cô hỏi:

Anh cười ai?

Anh nói:

Những chuyện trước kia đó mà.

Anh nói vậy cô cũng ko truy hỏi những chuyện nhỏ như vậy nữa. Cô nói đổi chủ đề:

Anh ko đi làm sao??

Anh nói:

Em ôm lên tôi đi được sao?

Cô nói:

Anh bận thì cứ đi đi tôi ở nhà cũng rất có nhiều người chơi. Anh ko phải lo.

Anh nói:

Tôi bận đến thế sao?

Cô nói:

Anh có khi còn bận hơn cả thư ký liên hợp quốc.

Dừng lại một chút cô nói:

Theo lời của mẹ và Tâm tâm.

Mắt anh như ả ý cười nói:

Vậy sao?

Cô ngật đầu trong vòng tay anh. Anh nói:

Nhưng vợ ôm thì tôi sẽ ko bận như thư ký liên hợp quốc.

Cô ngẩng đầu nhìn anh nhưng ngay sau đó nói:

Ngủ thôi.

Rất nhanh sau đó cô và anh cùng chìm vào rất ngủ. -----1 tiếng sau -----

Cô tỉnh giấc cô ngẩng đầu nhìn anh. Anh hình như vẫn còn ngủ hàng lông mày rất đậm. Gương mặt ko góc chét của anh lại càng đẹp nếu như nhìn gần như thế này. Cô đang nhìn anh thì anh chợt mở mắt khiến cô có cảm giác xấu hổ nhưng cô quyết định giả nai và tiếp tục nhìn anh. Anh hỏi cô:

Sao vậy?

Cô nói:

Tôi muốn dậy.

Anh nói:

Làm gì?

Cô nói:

Anh cứ bỏ tay ra.

Anh nói:

Em phải nói em dậy làm gì đấy chứ.

Cô nhịn nói:

Tôi ko muốn nằm trên giường cả ngày.

Anh nói:

Em đang ốm

Cô vùng vẫy trong tay anh. Anh cuối cùng bỏ tay ra. Cô ngồi dậy và nhanh chân chạy xuống bếp. Anh cũng ngồi dậy nhưng lại đi vào phòng làm việc. Cô một tay cầm cốc sữa, một tay cầm cốc cafe sữa đi vào phòng anh đang ngồi. Anh đang ngồi trong phòng làm việc nhanh tay ký tập tài liệu. Cô đặt cốc cafe trên bàn rồi nói:

Phòng anh nhiều sách vậy? Tôi có thể mượn 1 quyển ko?

Anh cầm cốc cafe lên uống thì mới biết là cace sữa chứ ko phải loại đắng mà anh thường dùng. Nếu người đem ko phải là cô thì chắc anh sẽ đổ đi ngay nhưng của cô nâng lên thì anh lại ko hiểu tại sao cafe bày lại ngọt đến thế. Anh nói:

Của tôi cũng là của em

Cô lấy đại 1 quyển sách rồi ngồi xuống cái ghế cạnh anh ngồi. Quyển sách này là một cuốn sách nói về quỹ đạo của các hành tinh. Cô ngồi đọc chăm chú. Anh vẫn tiếp tục công việc, cô vẫn tiếp tục đọc thì Tâm tâm chạy vào hỏi:

Chị ơi chị ốm ở đâu vậy?

Cô cười nói:

Chị ổn rồi.

Tâm tâm dành cho anh mình một cái lườm xéo rồi nói:

Ai bắt nạt chị, chị cứ nói. Em giúp chị đánh chết người đó.

Cô nói đùa:

Nếu có thật thì chị sẽ bảo.

(chap này hơi ngắn nha, vì mình đang ôn thi)

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Với Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30: Sốt trở lại

Anh làm việc chăm chỉ trong phòng của mình mà không để ý cô đã lên rồi đi. Cô xuống phòng của tâm tâm, tâm tâm cùng cô ngồi xem những bộ phim tình cảm, ngọt ngào mà cả hai chị em đều thích. Cứ xem hết bộ phim này đến bộ phim khác mà tâm tâm quên rằng cửa sổ đang mở trong khi chị dâu của mình đang ốm. Những cơn gió của cuối mùa thổi vào khiến cô rùng mình nhưng cũng ko để ý lắm mà chỉ để ý đến tình tiết bộ phim. Đang xem đến tập

cuối cùng thì mẹ anh đi vào giúp cô xuống ăn cơm còn nghỉ ngơi vì cô chỉ mới đỡ mà thôi. Nói xong bà đi ra trước cô cũng đi theo nhưng khi đứng dậy thì cô thấy đầu mình choáng váng cơ thể trở lại trạng thái ề ảm khiến cô khó chịu trong người. Cô ra vào phòng ăn thì đã thấy mọi người đầy đủ, cô cũng nhanh chóng về vị trí của mình. Ba anh quan tâm hỏi cô:

Con đã thấy đỡ hơn chưa?

Cô cố dằn ra nụ cười nói:

Con đỡ nhiều rồi ạ

Ba anh nói thêm

Con vẫn phải nghỉ ngơi thật kĩ vào. Công việc có thể gác lại nhưng sức khỏe thì ko. Ba thấy sắc mặt con vẫn còn xanh lăm.

Cô nói:

Vâng

Anh để ý cô từ lúc cô bước vào anh đã nhìn ra sắc mặt cô lại trở về xanh xao ko còn như buổi chiều rồi. Cô cố gắng nuốt những hột cơm vào bụng mà ko ăn một chút thức ăn nào. Mẹ anh thấy thế thì lo lắng hỏi:

Con ko ăn được cơm sao? Vẫn còn cháo để mẹ hâm lại con ăn nhé.

Cô lắc đầu nói:

Con ko sao mẹ ạ, mọi người cứ ăn đi đừng để ý đến con.

Tâm tâm nói:

Chị ốm như thế này làm sao mà mọi người ko để ý đến chị được.

Anh quay sang sờ tay lên trán cô thì giật mình rồi quay sang hỏi tâm tâm:

Em mở cửa phòng đấy à.

Tâm tâm ngạc nhiên nói:

Cửa phòng ko để mở thì làm gì??"

Anh nói:

Ý anh là cửa sổ đó.

Tâm tâm nhăn mặt nhớ lại cuối cùng gật đầu.

Anh tự nhiên quát lên khiến mọi người giật mình kẻ di lan:

Em làm cái gì vậy? Em có biết chị dâu của em đang ốm hay sao mà mở cửa sổ. Gió lạnh thổi vào ko nói tới em vì em đang khỏe nhưng mà chị của em thì đang ốm đây. Ôi thật là.

Cô thấy anh quát tâm tâm thì lên tiếng:

Đâu phải lỗi do em ấy đâu. Mà anh mắng em ấy. Anh đừng quá đáng.

Anh quay lại nhìn cô, cao giọng nói khiến bây giờ cô giật mình:

Còn em nữa, sức khỏe của mình cũng ko lo được. Sốt hay ko cũng ko biết mà em còn lên giọng bênh vực ai. Tôi chỉ làm việc mà qua buổi chiều em cũng sốt lại như thế này chắc ầu này dsì đâu tôi cũng phải đem em theo mất.

CÔ chớp hàng lông mi dài và dài của mình.

Anh đứng lên chống một tay vào nạnh một tay gọi điện cho ai đó. Sau khi đầu giây kia bắt máy thì anh nói:

Đúng là tôi, Vương tuấn. Bác sĩ à cô ấy mới đỡ nhưng bây giờ lại sốt lại rồi. Lần này còn cao hơn lần trước nên tôi hơi lo mới hỏi ý kiến.

Đầu giây bên kia nói gì đó rồi anh bật loa lên ngồi xuống cạnh cô. Đầu giây bên kia hỏi:

Có phải Vương phu nhân ko?

Cô nghe giọng thì hơi thắc mắc vì đây ko phải giọng bác sĩ sáng nay khám cho cô. Cô nhanh chóng nói:

Xin chào là tôi.

Đầu giấy bên kia:

À vâng. Tôi nghe nói phu nhân đang ốm ạ.

Cô nói:

Gọi tôi là tiểu vân ko cần gọi là phu nhân đâu.

Đầu giấy bên kia đáp lại:

Vậy thì tôi sẽ gọi là tiểu thư. Hôm nay tiểu thư đang ốm hay sao ạ?

Cô nói:

Tôi bị sốt nhẹ.

Anh có lòng tốt chỉnh lại:

Ko phải sốt nhẹ mà là sốt cao.

Đầu giấy bên kia:

Vậy tiểu thư có cảm thấy đau ở đâu ko ạ?.

Cô đưa tay lên đầu nói:

Hơi đau ở đầu.

Đầu giấy bên kia nói:

Tiểu thư trong ngày nhiệt độ cơ thể đã cao thấp ko đồng đều chứng tỏ tiểu thư có bệnh hạ đường huyết nên khi nào cảm thấy mình bị chóng mặt khi nhìn mọi thứ xung quanh thì tiểu thư hãy nói cho Vương tước biết. Vì có khả năng có bị trúng gió và chạy vào não rồi. Nhưng tiểu thư đừng lo vì chỉ là viêm não thường thôi.

Cô ko ngạc nhiên vì hồi xưa cô hay ốm như vậy lắm. Cô nói bằng giọng chẳng hề quan tâm đến sức mặt lạnh của anh:

Tôi ko lo đâu.

Anh liếc cô rồi nói:

Vậy phải làm sao.

Đầu giấy bên kia:

Chỉ cần nghỉ ngơi và ăn uống đầy đủ là được. Ngày mai tôi sẽ cho người mang thuốc đến.

Anh nói:

Được.

Đầu giấy bên kia:

Vậy tôi xin phép.

Anh tắt máy. Quay sang kéo cô lên phòng.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Với Chú Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31: Sự lo lắng của anh

Anh kéo cô lên phòng rồi ko nói một lời nào. Cô ngồi trên giường nhìn anh đang đóng tét cả cửa sổ. Anh ko nói một lời đi ra khỏi phòng. Sau 10 phút anh lên phòng trên tay phải cầm bát cháo, tay trái cầm cốc sữa đặt lên chiếc tủ đầu giường của cô. Anh ko đút cho cô ăn nữa mà để đấy rồi đi đến chiếc ghế sofa ngồi và lấy đồng tài liệu đã được anh để đấy từ bao giờ tiếp tục xem. Cô nhìn bát cháo rồi nhìn anh đang ko liếc cô một cái. Cô định xuống giường thì anh nói:

Ngồi yên đấy.

Ngừng 5 giây anh nói tiếp:

Và ăn cháo đi.

Cô biết anh lại hay giận như lúc trước nên đành phải nghe lời. Cô vừa ăn vừa nhìn anh. Anh thì tiếp tục làm. Cô cuối cùng ko chịu được lên tiếng:

Chỉ là sốt nhẹ thôi? Sao anh phải giận tôi những chuyện nhỏ nhặt thế làm gì??

Anh lặng im.

Cô tiếp tục nói với sự tức giận đang lên lời trong lòng:

Anh thật là người chấp vặt mà.

Anh gập tài liệu xuống đi đến trước mặt cô khiến thì cháo trong miệng cô trở nên khó nuốt. Cô cố gắng nuốt và kêu cái " ực " một tiếng. Anh nói:

Em ko muốn tôi trở nên chấp vặt thì tại sao em lại ốm chứ. Em ko biết lo cho sức khỏe của mình mà còn nói sết nhẹ để bênh cho cái lý do đấy sao. Em sốt cũng ko biết, sức khỏe của mình cũng ko lo đc. Ăn thì cũng ko chú ý tới. Ai nhắc thì ăn đúng bữa ai ko nhắc thì thôi bỏ luôn bữa. Em cũng chẳng quan tâm đến sức khỏe của mình mà bảo tôi ko lo được sao?

Cô ngẩng mặt nhìn anh. Ánh mắt của anh toàn là thất vọng nên cô cũng cảm thấy mình sai. Cô nói:

Bây giờ tôi sẽ chú ý đến sức khỏe. Anh ko cần phải giận nữa đâu.

Anh thở dài một tiếng rồi lấy miếng cao dán hạ sốt trong tủ thay vào cái miếng hạ sốt trên trán cô. Anh ngồi nhìn cô, cô cũng nhìn anh. Anh hỏi:

Em làm gì ở phòng Tâm?

Cô cúi mặt như đứa trẻ có lỗi nói:

Xem phim.

Anh hỏi:

Của Park bo gum

Cô gật đầu.

Anh lại thở dài. Cô ngẩng mặt nhìn anh. Anh quay mặt nhìn ra chỗ khác. Ngồi một lúc lặng thinh. Anh quay sang đỡ cô nằm xuống nói:

Em ngủ sớm đi.

Cô nói:

Nhưng tôi chưa buồn ngủ.

Anh nói:

Em thì có bao giờ buồn ngủ đâu.

Cô lại có nói:

Có mà.

Anh dừng lại nhìn cô. Cô hiểu được ánh mắt của anh đang dọa cô lên cũng nằm ngoan ngoãn xuống giường. Anh lại tiếp tục xử lý đồng

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Với Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 32: Nam hay nữ

Sáng hôm sau thức dậy, cô vẫn nằm trong vòng tay anh như thường ngày và anh cũng chưa mở mắt. Cô khẽ động dậy, anh cũng mở mắt. Anh vẫn hỏi cô như thường lệ:

Em dậy sớm thế?

Cô ko trả lời câu hỏi của anh mà lại hỏi anh:

Anh ko đi làm sao?

Anh bỏ một tay đang ôm cô ra sờ lên đầu cô rồi nói:

Em đang ôm như thế này thì tôi có thể yên tâm đi làm hay sao?

Cô ko nói lại ah như bình thường mà ngồi dậy rồi vào trong nhà tắm VSCN. Anh cũng đứng dậy sang phòng làm việc lấy tập tài liệu lên giường ngồi đợi cô ra. Sau 10 phút, cô mới bước ra. Anh vẫn xem đồng tài liệu nói với cô:

Lên giường ngồi đi.

Cô nói:

Không xuống nhà ăn sángg với mọi người sao?

Anh nói:

Tí có người sẽ mang lên.

Cô thắc mắc hỏi:

Ai?

Anh ngẩng mặt nhìn cô. Cô bước ra khỏi phòng. Sự kinh ngạc thu vào hết tầm mắt của cô. Dưới nhà cô bao nhiêu người giúp việc đang đi ra vào. Cô nhìn xong thì chạy vào hỏi anh:

Người dưới nhà ở đâu ra mà nhiều vậy?

Anh tiện thời cơ kéo cô xuống ngồi cạnh mình . Thấy anh ko trả lời cô lại nói:

Ở đâu vậy?

Anh nói:

Có từ trước khi em về đây.

Cô nói:

Nhưng tôi ở gần 4 tháng rồi có thấy đâu.

Anh nói:

Vì mẹ nói " sợ em lạ" nen tôi cho họ nghỉ.

Cô nói:

Sao ko để dì lan được rồi cần gì phải nhiều người.

Anh nói:

Dì lan thôi làm sao trông nổi em chứ.

Cô ừ nhẹ rồi giật mình quay sang trách anh:

Sao lại ko trông nổi chứ. Tôi có phải trẻ con đâu.

Anh quay sang nhìn cô nói:

Một người ko biết sức khỏe là gì như em thì có đến bao nhiêu người cũng ko chăm được.

Nói xong anh chỉ tay ra miếng băng hạ sốt ở cái tủ cạnh giường sau cô nói:

Đưa cho tôi cái kia.

Cô bực tức đưa cho anh. Anh bóc 1 miếng dán ra rồi thay vào trán cô. Anh làm xong còn cụng trán mình vào trán cô. Cô đập tay lên ngực anh rồi xoa trán mình nói:

Đau đấy.

Anh ko nói gì thêm tiếp tục xem tài liệu. Cô cũng trợn lên ngó đầu vào xem cùng anh. Anh cũng cho cô xem. Sau 20 phút cho đôi vợ chồng chăm chỉ làm việc thì tiếng mở cửa phòng. Kiệt dương đi vào nhìn thấy cô và anh ngồi trên giường thì vội vàng che mắt đi như bị tia nắng mặt trời chiếu vào mắt nói:

Az đau mắt quá đi.

Anh nói với Dương:

Sao vào ko gõ cửa?

Dương quay mặt sang nói với Anh:

MÌNH vẫn chưa quen với việc cậu đã có Tiểu vân.

Nói xong, anh quay sang nở một nụ cười thân thiện với tiểu vân và nói:

Chào em

Lúc này, cô đã ngồi tư thế chỉnh tề. Nở một nụ cười:

Chào anh.

Kiệt dương đi qua bên giường cô ngồi xuống thì bị anh tặng cho một cái liếc tóe lửa thì lại phải đứng dậy đi đến cái ghế cạnh cửa anh ngồi xuống hi thăm cô :

Em sao rồi?

Cô trả lời:

Em đỡ hơn rồi.

Tuấn nói thêm:

Tôi qua còn sốt lại.

Kiệt dương nghe tuấn nói thế thì cũng hỏi:

Sao em lại ko biết chăm sóc sức khỏe vậy?

Cô nói:

Vì em ko quen chăm sóc cho mình.

Kiệt dương à lên một tiếng rồi nói:

Vậy sau này để Vương tuấn chăm sóc cho em nha.

Cô ko trả lời.

Kiệt dương hỏi thêm:

Em ăn gì buổi sáng chưa?

Cô lắc đầu.

Dương quay qua trách Tuấn:

Này, chăm sóc kiểu gì mà để em ấy chưa ăn gì vậy gần 6.30 rồi.

Dương vừa nói xong thì đi lan mang một bát cháo vào và 1 cốc sữa.

Cô nhận tay chào từ tay bà tiện chúc bà một buổi sáng tốt lành.

Bà vừa đi khỏi thì cô nhìn bát cháo thờ dài. Thấy thế, dương và Tuấn đồng thanh hỏi:

Sao thế, cháo ko ngon à?

Cô nhìn anh trả lời:

Ko phải vì tôi ko thích ăn cháo.

Anh quay sang cocầm bát cháo thổi rồi nói:

Ăn nốt bữa trưa nay rồi ăn cơm.

Cô lại càng thờ dài nhưng mà anh lại nhanh chóng dứt cháo cho cô ăn nên cô cũng đành phải ngoan ngoãn phối hợp .

Kiệt dương ko muốn mình thành người thừa nên hỏi nó:

Thứ 4 tới em đi đón bạn sao?

Cô vừa ăn vừa nói:

Vâng, 2 ngày nữa. Anh chở em đi nha.

Tuấn khẽ nhú mồm. Dương hỏi thêm:

Ai vậy?

Tuấn cũng hỏi cô :

Nam hay nữ?

Cô trả lời thách thức anh:

Nam thì sao mà nữ thì sao?

Anh bình thân đáp:

Nam thì ko cho đi nữ thì cho đi.

Cô nói:

Là nữ. Cái người hỏi trước

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Với Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Không giả vờ làm sao em thương anh cơ chứ ???

Cô quay sang đánh vào vai anh . Dù cái đánh của cô ko đau nhưng nhìn vẻ mặt giễu cợt của Kiệt dương dành cho mình thì anh cũng bắt đầu diễn :

A , đau quá .

Anh ôm vai , mặt nhăn nhó và kêu lên y như là thật vậy . Cô nhìn thấy thế thì vội vàng xin lỗi :

Tôi xin lỗi nha , anh có sao ko ? . Đau lắm sao ?

Kiệt dương cũng cảm thấy mình có lỗi nói :

Sao vậy , sức mạnh của cậu giảm bớt theo thời gian rồi sao ?

Vương tuấn lườm Dương rồi quay sang tiểu vân nói :

Em xem , cậu ta vẫn trêu anh .

Cô nhìn dương rồi vùng cho dương một nắm đất . Tuấn thấy vậy thì nói:

Bây giờ bớt đau rồi .

Cô nghi ngờ nhìn anh . Anh gật đầu . 5 giây cho 2 người nhìn nhau . Bất chợt có đánh anh thêm mấy phát vào vai . Anh cầm tay cô. Cô tròn đôi mắt to tròn nhìn anh nói :

Anh thích giả vờ hay sao ?

Anh nở một nụ cười nham hiểm nhìn cô nói :

Không giả vờ làm sao em thương anh cơ chứ .

Kiệt dương à lên một tiếng . Cô thấy mặt mình sắp đỏ lên theo phản xạ thì giựt tay mình ra nói :

Không chơi với anh nữa .

Nói xong cô quay ra Kiệt dương hỏi :

Anh có muốn xem phim không ?

Kiệt dương gật đầu nói :

Phim gì ??

Cô nói :

Tình cảm

Dương gật đầu rồi đùa :

Dạo này anh ế quá chắc phải xem phim tình cảm để học cách cưa đổ cô nào đó thôi .

Cô nói :

Ai bảo anh lừa tình nhiều quá .

Nói xong cô đi ra ghế sofa trong phòng và mở tivi . Tuấn nghe thấy cô nói thế thì phì cười . Kiệt dương lập tức quay lại nhìn Tuấn . Tuấn hỏi :

Sao , mặt tôi có gì sao ?

Kiệt dương nghiêng răng nghiêng lợi nói :

Cậu đơí đấy .

Tuấn chọc tức kiệt dương :

Nhất định .

Dương tức tối đi qua chỗ cô , thay đổi giọng nhẹ nhàng :

Tiểu vân em gái , em đừng nghe những lời tuấn nói nha .

Cô ko trả lời mà chăm chú xem phim .

Kiệt dương ko nói gì thêm cùng cô xem phim . Bất giacs cô quay qua hỏi Dương :

Cả ngày hôm nay anh ở đây à .

Kiệt dương gật đầu nói :

Ở nhà anh chán lắm đến phá vợ chồng em cho vui .

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Với Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34: Cung chiều (1)

Nửa ngày cứ trôi qua như vậy. Ăn cơm trưa xong cô và Dương lại tiếp tục cày phim còn Tuấn thì vẫn chú tâm vào công việc nhưng ko quên để ý cô. Tối, ăn xong thì Kiệt dương chào tạm biệt cô rồi đi về nhà. Lên phòng, anh nói với cô:

Em ko ăn tối sao?

Cô nói:

Anh ko nhớ bảo với tôi chỉ cần ăn cháo hết bữa trưa thôi sao. Sao bây giờ anh lại bắt tôi ăn cháo nữa?

ANH dỗ cô:

Thôi ăn đi, ăn nốt bữa này thôi.

Cô quay mặt đi nói:

Ko hết bữa này rồi đến bữa kia.

Anh quay mặt đặt bát cháo vào khay của di lan rồi bảo bà mang xuống. Anh nói với cô:

Vậy bao giờ em đói, muốn ăn gì thì nói tôi sẽ đi mua.

Giọng của anh như đang giận. Cô cũng ko muốn nhìn nhin anh nữa nên đi đến cái ghế sofa mở tivi tiếp tục xem phim. Cô ko biết làm sao mà lưỡi mình hôm nay khá nhạt, cô lại muốn có món gì thật ngọt để có thể giảm bớt vị nhạt trong lưỡi mình. Nhưng căn bản cô chưa nghĩ ra nên ăn cái gì nên dẹp suy nghĩ qua một bên và tiếp tục tìm phim.

(chap này ngắn nha mọi người vì mình buồn ngủ quá rồi. chap sau bù.)

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Với Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35: Cung chiều (2)

Sau khi xem xong 2 bộ phim ngắn gần 3 tiếng thì cô bắt đầu chán ko biết xem gì và cái bụng của cô bây giờ cũng cảm thấy đói rồi. Tình cờ lướt qua một kênh đang quảng cáo những chiếc bánh ngọt thơm ngon thì cô biết vì sao hôm nay lưỡi mình lại nhạt rồi. Cô đứng dậy đi đến giường nơi mà anh vẫn chăm chỉ làm việc. Cô nói:

Tôi muốn ăn bánh kem.

Anh nhướng mày hỏi lại:

Bánh kem?

Cô gật đầu và cũng thoáng buồn vì có khả năng anh sẽ từ chối vì bây giờ cũng 10h hơn rồi có ai bán bánh đâu. Nhưng cô cũng ko ngờ rằng sau 2 giây nhúu mày thì anh gật đầu tài liệu để qua một bên và nói:

Được, tôi đi mua cho em.

Nói xong anh đi một đôi giày thể thao và đi xuống nhà. Coi theo anh khi anh chuẩn bị ra khỏi căn biệt thự thì anh quay lại nói:

Em vào nhà đi, ngoài trời gió lắm có thể sẽ cảm lạnh đấy. Tôi đi rồi sẽ về ngay.

Cô nghe vậy đành đi lên phòng. Sau khi nhìn cô lên phòng thì anh mới yên tâm lái chiếc xe của mình đi. Cô ngồi trên phòng tự nghĩ làm như vậy có phải là làm khó anh không nhỉ vân vân và vân. Anh lúc này đi gửi xe xong thì gọi điện cho Kiệt dương nói:

Này cậu có biết ở đâu bán bánh ngọt không?

Kiệt dương bị đánh thức nói:

Giờ này là giờ nào mà cậu còn ăn bánh.

Anh nói:

Vợ tôi muốn ăn được chưa.

Kiệt dương lúc này hạ giọng:

Thì ra là em gái mình à. Vậy thì ở trong chợ đêm có.

Anh nói:

Mình đang ở chợ đêm rồi nhưng đi từ này tới giờ chẳng có tiệm nào cả.

Kiệt dương vừa ngáp vừa nói:

Ở cuối dãy cơ mà bây giờ muộn như thế này rồi chắc người ta đóng cửa rồi.

Anh nghe thấy thế thì tắt máy mà chạy đến cuối dãy. Chợ đêm thực sự rất dài và rộng. Anh phải chạy mấy vòng mới tìm thấy một tấm bảng để chữ "cake". Anh vội chạy đến đấy thì ông chủ chuẩn bị đóng cửa. Anh vội chặn cửa nói với hơi thở gấp:

Tôi muốn mua bánh. Tôi sẽ trả giá gấp đôi

Ông chủ nghe thấy giá gấp đôi thì mở ngay cửa, lập tức giới thiệu những chiếc bánh ngon nhất. Anh chọn luôn ba vị mang về: vani, dâu, socola.

Ông chủ cẩn thận đóng thành 3 hộp cho anh. Anh cầm cẩn thận rồi những sai những bước chân dài về vì nếu chạy thì sẽ hỏng hết bánh. Cuối cùng, cũng ra đến xe anh để bánh vào trong và lái xe về. Lúc này cô ở trong phòng nghe thấy tiếng xe thì vội mở cửa phòng chạy xuống sảnh

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Với Chủ Tịch* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 37: Vị ngọt đôi môi

Hôm sau, cô thức dậy thì khác hẳn mọi hôm vì cô không nằm trong vòng tay anh nữa. Cô khẽ xoay mình thì nhìn ngay thấy anh đang ngồi trên giường làm công việc chán ngắt đó là xử lý nốt đồng tài liệu. Cô nhìn anh, anh quay mặt nhìn cô rồi nhéo cái mũi nhỏ hỏi:

Sắc mặt hôm nay tươi quá. Chắc hết ốm rồi.

Cô hỏi:

Sao anh dậy sớm thế?

Anh nói:

xử lý xong đồng này là có thể cùng em đi đón bạn.

Cô thắc mắc hỏi:

Bạn?

Anh nhắc cô:

Bạn anh thì của em không có khuynh hướng bạo lực nhưng mà đánh đá đấy.

Nghe thấy thế cô vùng dậy:

A đúng rồi.

Cô tìm điện thoại gọi cho Kiệt dương. Bên kia bắt máy:

Alo.

Cô hỏi:

Anh nhớ hôm nay cho em đi đâu chứ.

Kiệt dương nói:

Tất nhiên, anh đang chuẩn bị đến. Em cũng chuẩn bị đi. Đến sân bay ta ăn sáng ở đó.

Cô chào anh rồi nhào xuống giường phi thẳng vào phòng tắm VSCN. Anh cũng đứng dậy chọn đồ.

Cô VSCN ra thì thấy anh đang chọn đồ chưa xong. Anh thấy cô ra thì nói:

Lại đây.

Cô đi đến. Anh hỏi:

Theo em phải mặc đồ gì đây.

Cô nhìn qua tủ quần áo toàn đồ xịn của anh, cô nói:

Đồ thoải mái, năng động là được rồi.

Anh hỏi:

Cụ thể?

Cô đáp:

Áo phông, Giày thể thao.

Anh gạt đầu rồi chọn một cái áo phông trắng và quần bó đen cộng thêm đôi giày thể thao màu trắng thì trông anh chuẩn soái ca trong lòng thiếu nữ. Cô suy nghĩ một lúc thì chọn cho mình một cái áo phông trắng giống anh và quần bó. Tóm lại là rất giống đồ đôi. Thay đồ xong, anh nhìn cô rồi kéo cổ tay cô lại đeo cho cô một cái đồng hồ giống ý hệt của anh nhưng mặt kính lẫn dây đều nhỏ hơn. Không kịp để cho cô nói. Anh cầm tay cô xuống nhà thì thấy ba, mẹ và tâm tâm người ngồi xem phim người đọc báo. Nhìn thấy anh và cô xuống, mẹ anh hỏi:

Hai đứa đi đâu vậy?

Anh xem đồng hồ hỏi:

Bọn con đến đón bạn cô ấy đến đây chơi.

Mẹ anh nhớ ra gì đó nói:

Anh nhì sao?

Cô nói:

Vâng.

Ba anh nói:

Uk, hai đứa đi cẩn thận.

Anh gạt đầu chào rồi cùng cô ra cổng lớn chờ Kiệt dương. Từng vệ sĩ cứ cúi đầu chào khiến cô cảm thấy chẳng thoải mái chút nào. Đúng lúc này, một chiếc ô tô đi tới. Kiệt dương xuống xe rồi vẫy tay chào cô:

Tiểu vân.

Cô vui vẻ định giơ tay chào lại nhưng bị anh kéo tay lại. Anh đẩy cô vào xe rồi ngồi xuống cạnh cô. Kiệt dương trêu:

Ai dám đụng đến vợ của cậu đầu mà phải giữ chặt thế.

Anh nói:

Ko ai đụng cũng phải giữ.

Kiệt dương vừa thắt dây an toàn vừa nói:

Rồi rồi.

Anh sai kiệt dương:

Lái xe đi.

Kiệt dương nói:

Biết rồi.

Anh lấy ipad trong cặp của mình đưa cho cô:

Chơi đi.

Cô nhận lấy mở ipad của anh thì thấy ảnh màn hình là ảnh cô trong ngày cưới. Cô tắt ipad đi. Anh hỏi cô:

Không chơi sao?

Cô trả lại cho anh:

Không.

Anh nhận lấy ipad rồi cất đi. Sau 30 phút thì đến sân bay ồn ào. Cô nhanh tay lấy máy gọi cho anh nhĩ:

Ra cổng mấy?

Đầu giây bên kia:

Cổng 1. Nhanh lên mình đợi.

Cô tắt máy nói với anh:

Chúng ta vào cổng 1.

Kiệt dương hạ cửa kính xe nói:

Vào trước đi, tôi gửi xe.

Anh đưa tay cô lên khoác tay mình. Hai người nhanh chóng vào cổng 1. Kiệt dương gửi xe xong thì đi vào, lúc anh đi qua cổng 2 thì va vào một cô gái cô nmm rất nhiều vali. Dương vội kéo vali và nói:

Xin lỗi.

Anh ngẩng mặt lên nhìn cô gái đó, anh hỏi:

Anh nhĩ?

Cô gái kia định mắng anh một trận nhưng nhìn thấy gương mặt điển trai của anh thì vội gật đầu nói:

Vâng.

Dương ái ngại nhìn cô:

Cô ra cổng 2 tại sao lại nói là cổng 1 vậy.

Cô nhìn vào cổng mình vừa đi ra thì cười trừ:

tôi nhầm rồi.

Cô nói xong thì giật mình nói:

Mà sao anh biết?

Dương nói:

Tôi là đội trưởng đội vệ sĩ của chồng cô ấy. Để tôi đưa cô sang cổng 1,

Anh nhi à một tiếng rồi đi theo dương. Dương cầm hộ anh nhi những túi đồ đầy của cô. Hai người đi sang cổng 1, Anh nhi vừa nhìn thấy cô thì buông hết đồ xuống nói:

Vk yêu.

Đúng lúc cô vừa quay ra thì nhận ngay được một cái ôm và một câu nói sến. Anh nhi ko chú ý đến sự ngạch nhiên của hai người đàn ông nói:

Nhớ quá đi.

Nói xong cô thom chụt một phát lên mà cô.

Cô cười rồi ôm lấy anh nhi vỗ nhẹ:

Mình cũng vậy.

Sau khi thân mật xong thì cô mới để ý đến anh. Anh nhi vội chạy tới trước mặt Vương tuấn noia:

Đây có phải vị chủ tịch kiêu hãnh mang tên vương tổng ko?

Anh gạ đầu rồi kéo cô về phía mình. Cô giới thiệu với Anh nhi là:

Đây là bạn mình.

Anh vội sửa lại:

Anh là chồng của Tiểu vân. Chào em

Anh nhi vui vẻ chào lại:

Chào anh.

Anh nói:

Chúng ta ra ngoài tìm một nhà hàng nào đó dùng bữa được ko. Tiểu vân chưa ăn gì.

Anh nhi nói:

Tất nhiên là được.

Nói rồi 3 người đi trước bỏ lại một người đứng phiasau đang khuôn bao thứ nặng nề. Dương tự hỏi: Đường đường là đồn trưởng đội vệ sĩ sao lại thành bộ dạng này cơ chứ?

Cất đồ đồng đồ nặng xong dương nhanh chóng ngồi vào ghế lái. Suốt đường đi. Anh nhi nói chuyện với dương và van ko để ý đến anh đang trầm mặc nhìn từng cử chỉ của cô. Bỗng, anh nhi hỏi một câu lạc đề:

cuộc sống hôn nhân của cậu thế nào rồi tiểu vân. Vị ngọt đôi môi thế nào hả?

Cô đơ người quay sang nhìn anh. Anh khẽ cười nghiêng đầu nhìn cô. Kiệt dương cũng bật cười. Cô lờm anh nhi nói nhưng lại như nói với anh:

Mình vẫn chưa đủ tự tin về tình cảm. Ngoài ôm, nắm tay thì chưa tiến triển gì cả.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Với Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38

Anh nghe cô nói xong thì trong lòng bỗng cảm thấy hụt hẫng.

Cô quay sang nhìn anh thì thấy trong ánh mắt ánh lên tia buồn thì trong lòng cũng ko khỏi xót. Nhưng cô đã quyết định rồi cuộc hôn nhân này sẽ là một ván cược. Một là hạnh phúc hai là chia li. Nếu nghĩ đơn giản như vậy thì sẽ ko đau nếu như cả hai phải chia li nên hãy nghĩ đơn giản mọi việc ra là được rồi. Cuộc hôn nhân này bắt đầu từ 2 người ko có tình cảm rồi bây giờ thành một cặp vợ chồng và đánh nẩy sinh tình cảm với nhau nhưng mọi việc có đơn giản như vậy ko hay sóng gió lại đến cướp đi sự hạnh phúc chớp nhoáng này. Tương lại ko thể đoán trước quá khứ càng ko thể buông bỏ vì vậy hãy sống thật tốt cho hôm nay để sau này thành quá khứ sẽ ko phải hối tiếc. Anh thấy cô nhìn mình thì vội nở nụ cười trên môi. Dù anh có cố gắng nở một nụ cười bình thường nhất nhưng cô có thể nhận ra là anh đang gượng ép. Anh nghĩ thấy ko khí chột yên tĩnh thì lên tiếng:

Lừa gạt rom lâu ngày cũng bén. Không sớm thì muộn. Cứ bình tĩnh rồi mọi việc sẽ thuận theo ý mình thôi.

Lại tiếp tục là sự im lặng.

Kiệt dương thấy anh nhì im lặng thì lại tiếp tục nói nhưng lại đổi chủ đề:

Tiểu vân, em lại sắp có một người anh trai mới rồi.

Cô ko mấy ngạc nhiên nhìn Dương hỏi:

Ai vậy?

Kiệt dương nói:

Bí mật, nhưng ngay mai thôi. Em sẽ được gặp.

Anh nhì nói:

Mai? Ngày mai Hải nam cũng về!

Kiệt dương hỏi:

Hải nam?

Thấy tuần im lặng thì quay lại hỏi anh:

Cậu biết hải nam là ai không?

Tuần thân nhiên trả lời:

Biết

Anh nhì nở nụ cười gian xảo nhìn anh hỏi:

Ai vậy anh?

Tuần liếc cô với anh nhì nhưng lại như chọc tức cô:

Người yêu cũ của tiểu vân.

Cô nghe xong thì tức mình định rút tay mình khỏi tay anh thì anh như biết trước cầm tay cô chặt hơn. Cô nói với anh:

Không phải người yêu cũ.

Anh nhì thấy cô và anh chuẩn bị đấu miệng thì nói chen vào:

Đúng là cậu ấy có yêu tiểu vân nhà mình thật nhưng tiểu vân ko yêu cậu ấy mà dứt khoát chỉ là bạn thôi.

Anh nhướng mày hỏi:

Thật ko?

Cô đáp thay anh nhì:

Thật.

Nói xong, cô quay mặt nhìn ra ngoài ngắm cảnh mặc cho anh nhì giải thích với anh tận tình việc hải nam và cô trong quá khứ. Anh biết là hải nam yêu cô và cô ko yêu hải nam nhưng mà anh vẫn rất muốn trêu cô. Cô im lặng thì anh cảm nhận rằng hình như mình đùa hơi quá

. Anh thử giật nhẹ tay cô nhưng cô ko nói một lời. Cuối cùng, anh hỏi:

Em giận à?

Cô nói:

Việc gì phải giận.

Anh nói:

Vậy em ko giận quay mặt ra đây nói chuyện với anh đi.

Cô quay mặt ra. Anh nói:

Em có gì thì nói đi.

Cô lắc đầu. Anh thấy gương mặt nặng nề của cô thì biết chắc cô có chuyện muốn nói nhưng anh cũng ko muốn ép cô.

Lại im lặng...

IM lặng cho đến khi vào tận một nhà hàng phong cách, ngồi yên vị trên bàn ăn thì anh mới buông tay cô ra. Anh bảo với anh nhĩ:

Em ăn gì, chọn đi.

Anh nhĩ gạt đầu vâng dạ. Còn anh, anh mở quyền thực đơn từ trang đầu đến trang cuối rồi lại từ trang cuối đến trang đầu mà vẫn ko chọn được món. Cô phục vụ ko dám lên tiếng nhưng kiệt dương thì mất hết bình tĩnh. Anh nhĩ thì ngược lại, cô ấy chọn được bao nhiêu món. Cuối cùng, kiệt dương giật lấy quyền thực đơn từ tay anh mới với giọng khó chịu:

Nhà ăn sang nhiều hóa chán nên ko biết chọn món gì đúng ko? Không chọn được thì để người khác chọn cho. Anh ko để ý đến kiệt dương nói, quẬy sang hỏi cô phục vụ. Lúc anh ngẩng mặt lên thì cũng là lúc cô phục vụ đỡ người. Anh nói xong mà cô ta vẫn đứng đỡ ra. Kiệt dương thấy cô phục vụ kia đứng đỡ ra nhìn sắc đẹp của Vương tuần thì bực mình lại càng dâng trào. Anh nhĩ thì cười khúc khích. Cô thì khó chịu. Nhưng cô phục vụ kia thì vẫn đứng đó. Anh khẽ cười cúi mặt xoa xoa huyệt thái dương của mình. Kiệt dương đứng lên nói thay cho sự khó chịu của cô:

Cô ơi.

Cô phục vụ thấy gọi mình thì mới hoàn hồn nói:

Dạ

kiệt dương nói:

Cô bị cảm sao, nếu mệt quá để tôi bảo người cho cô nghỉ.

Cô phục vụ thấy mình bị khiển trách thì vội vàng xin lỗi. Anh lúc này ko ngẩng mặt lên nữa hỏi:

Có gà tần sâm ko?

Cô phục vụ:

Có ạ

Mang cho tôi một suất.

Anh nói.

Cô phục vụ nói:

Nhuong ở đây có 4 người.

Anh nói:

ko cần, những người còn lại bình thường. Rồi chỉ cần một suất gà tần thôi

Cô phục vụ nhiều chuyện hỏi:

Ai ạ?

Lúc này anh như đoán được trước ngẩng mặt lên nhìn cô phục vụ nói:

Cho vợ tôi

Cô phục vụ sốc hỏi:

Vợ anh?

Anh kéo tay cô nói:

Đây

Cô theo đã bị anh ôm vai. Cô nở một nụ cười với cô phục vụ. Nhưng cô phục vụ này lại rất vô lễ lườm cô một cái rồi đu thẳng vào trong. Anh nhi và Kiệt dương nhìn nhau cười còn cô chỉ biết chết lặng nhưng vẫn kịp thời thoát khỏi vòng tay anh. Anh cũng nở một nụ cười như có như không. Gần 10 phút sau, đồ ăn được dọn ra nhưng lại là một người phục vụ nam lớn tuổi ra tiếp chứ không phải cái cô mê trai vừa nãy chứ. Vừa ăn anh nhi vẫn có thể trêu cô:

Chồng cậu đẹp quá. Khiến người khác phải đổ con mắt. Ai ai cũng muốn có.

Cô nghe thấy thì nhẹ nhàng lau miệng nói:

Ai lấy tôi cho.

Nghe xong, Vương Tuấn quay sang nhìn cô nhưng cô vẫn thản nhiên ăn tiếp. Anh hạ giọng nói:

Anh đã có chủ nên không thể phản bội chủ được. Dù có bị đuổi ra ngoài đường thì vẫn tìm lối cũ mà mò về. **NÊN KHÔNG DỄ CHO ANH ĐI ĐÁU.**

Câu cuối anh đặt biệt nhấn mạnh khiến cô quay sang nhìn anh. Anh nở một nụ cười như một thiên thần vô tội. Kiệt dương nhìn anh nở một nụ cười chán ghét nói với cô:

Chồng em có nhiều phụ nữ vây quanh lắm. Em không giữ thì sẽ mất đó.

Anh không để ý lời dương nói nhưng vẫn giữ nụ cười mang hàm ý sâu xa nhìn cô. Cô huých tay anh nói với dương:

Ai cần em cho. Miễn phí luôn.

Anh nhi vừa ăn vừa nói:

Mình cần cho mình đi mình mang về nhà nuôi cho.

Cô gật đầu:

Ừ nhớ phải mang về nhé.

Anh xua tay với anh nhi nói:

Em cứ mơ đi nhé. Anh không đi.

Cô định hỏi anh lý do tại sao không đi nhưng nghĩ ngợi làm sao cô lại thôi. Anh ăn rất ít, cô để ý như thế. Cô liên tục gấp thức ăn vào bát anh. Anh chỉ cười và ăn hết. Anh nhi và Kiệt dương có vẻ rất hợp nhau họ nói chuyện không ngừng và anh nhi thì là một người rất nhiều chuyện nên việc họ đang nói chủ đề này mà đổi sang chủ đề khác là chuyện bình thường. Đúng lúc cô hạ giọng thì anh cũng ngừng ăn. Anh lấy giấy lau miệng cho cô. Kiệt dương và anh nhi lập tức dừng câu chuyện nhìn anh và cô. Cô để anh lau xong thì Kiệt dương nói:

Cậu mắc bệnh khoe vợ à?

Anh nói:

Ừ đấy.

Kiệt dương:

Cậu... cậu

Anh đứng dậy kéo cô đứng dậy theo:

Sao?

Kiệt dương đứng dậy nói:

Tôi định mời bữa này đây nhưng mà cậu có vẻ già hơn tôi nhiều nên cậu mời đi.

Anh nhĩ sau khi ăn cỗ xong thì đứng dậy gật đầu. Anh nở một nụ cười:

Kiệt dương của chúng ta ko nói lại được lời của vương tuấn lên đành chuyển chủ đề đấy mà.

Nói xong anh bỏ đi thanh toán để cho kiệt dương đứng vons một cục tức.

Viết linh tinh nha. Chưa có ý tưởng. Đọc tạm nha

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Với Chú Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39

Cô ngồi và hỏi anh nhĩ:

Cậu về nhà mình hay về nhà ông ngoại cậu ở.

Anh nhĩ nói:

Tất nhiên là về nhà vương tuấn ở rồi. Ở nhà ông ngoại chán lắm.

Cô gật đầu rồi quay sang nói với anh:

Bao giờ anh đi làm?

Anh nói:

Mấy hôm nữa.

Cô lại gật đầu....

Về đến căn biệt thự của anh. Anh nhĩ vừa xuống xe đã hét lên:

oh my god, đây là nhà sao???

Anh nhĩ vừa đi vừa nhìn hết cho nãy rồi lại đến cho khác thỉnh thoảng lại hét hết cả lên như "Người quê mới lên phố ". Cô nắm tay anh nhĩ nói:

Bình tĩnh lại đi. Cậu có phải là người nửa tỉnh nửa quê ko đấy.

Anh nhĩ vẫn nhìn mọi thứ nói:

Mình là người thành phố đấy.

Cô nói:

Vậy thì đừng bày bộ dáng ngốc nghếch thế hãy bày ra một bộ mặt Quý's tộc's được ko?

Anh nhĩ nghe cô nói thế thì đứng nghiêm túc gật đầu. Lúc 4 người đi qua cổng lớn anh nhĩ đã ko còn quay ngang quay ngửa nữa. Cứ tưởng thế là xong, ai ngờ vừa vào trong nhà nhìn thấy những người giúp việc cô lại "ngựa quen đường cũ ". Cô bực mình vì cái thói nói nhiều ko thể bỏ của cô bạn này. Cô đánh nhẹ vào vai anh nhĩ nói:

Chào bố mẹ mình đi

Anh nhĩ nghe hai từ bố mẹ thì vội vàng chạy sang chỗ mẹ anh và bố anh đang ngồi ở sofa:

Cháu chào hai bác. Cháu là bạn thân của tiểu vân.

Ba anh nói:

Chào cháu.

Mẹ anh cũng mỉm cười thân thiện với anh nhi. Anh nhi bắt đầu nói:

Cháu tên là Dương anh nhi. Sắp tới cháu lại làm phiền hai bác. Mong hai bác bỏ qua.

Mẹ anh nói:

Có gì mà phải phiền chứ. Cháu cứ ở đây chơi bao lâu cũng được.

Anh nhi nói:

Vậy cháu sẽ ko khách sáo đâu.

Ba anh nói:

Không cần khách sáo. Cứ tự nhiên như ở nhà.

Coi và anh đi tới, anh nói:

Bọn con về rồi.

Mẹ anh hỏi cô:

Đi từ sáng đến bây giờ con có mệt ko? Còn chưa khỏi ốm?

Cô lắc đầu nói:

Cin khỏe hơn rồi với cả con ko mệt đâu.

Ba anh nói với anh:

Mau đưa con bé lên phòng nghỉ.

Anh nói:

Con đưa lên đây.

Nói xong, anh đi lên dắt tay cô về phòng lúc đi qua còn nói với Kiệt dương:

Cậu chỉ phòng cho Anh nhi đi.

Kiệt dương gật đầu rồi nói:

Còn mình thì sao?

ANH hiểu được ý của kiệt dương nhưng vẫn tiếp tục lên phòng cùng cô miệng thì nói cho quá:

Ở nhà chán quá thì sang đây. DÙ gì ở đây ko thiếu chỗ.

Kiệt dương vui vẻ gật đầu nói: "Được được "

Xong rồi anh quay sang bảo với anh nhi:

Đi theo anh, anh chỉ phòng cho.

Lúc này cô và anh đã lên được phòng. CÔ ngồi xuống giường, anh đi đến đưa tay lên sờ trán cô. ANH VUI vẻ nói:

KO sốt có vẻ hết ốm rồi.

Cô cảm nhận được sức nóng ở bàn tay anh truyền tới nhưng ko lâu sau lại biến mất. Cô hệt hẫng nhưng ko nói, hỏi anh:

Mai đi chơi ko?

Anh hỏi cô:

Em muốn sao?

Cô gật đầu. Anh nói:

Uk, hôm nay nghỉ đi ngày mai rồi chúng ta đi chơi cả ngày hôm sau thì em đi làm.

Cô gật đầu đang định nói với anh là muốn cho thảo đi cùng thì anh nhí xồng vào phòng cô nói:

Mình ko ngủ ở phòng đó đâu!

Cô và anh đều đứng dậy. Anh hỏi:

Em thấy ko thoải mái sao?

Anh nhí lắc đầu rồi đi tới ôm tiểu vân nói:

EM ko phải ko thoải mái mà em muốn ngủ cùng tiểu vân cơ. Anh nhường cho em đi.

Anh khó chịu tách anh nhí đang ôm vợ mình nói:

Nhưng cô ấy là vợ anh.

Anh nhí cũng ko kém:

Nhưng cô ấy là bạn em.

Anh kéo cô sau lưng anh nói:

Anh là chồng cô ấy hai vợ chồng ngủ với nhau là chuyện thường tình. Còn em là bạn cô ấy ko thể ngủ chung được.

Anh nhí đuối lý với tuấn nói cô:

Cậu mau bảo chồng cậu đi?

Mình chỉ ở đây chơi vài bữa mà anh ấy cũng ko nhường mình.

Ngay lúc đó tuấn nói:

Ko nhường được

Anh nhí cứ nài nỉ mãi. Cô quay sang nói với anh:

Nhường cô ấy đi mà.

Anh nghe cô nói liền xịu mặt xuống nói với cô:

Em bênh bạn em sao?

Cô lắc đầu nói:

Chỉ vài bữa thôi mà. Ko lâu đâu.

Anh im lặng ko nói. Cô lại sợ anh giận lên khéo léo đuổi anh nhí về phòng:

Hôm nay mình ngủ đây mai sang ngủ với cậu. Cậu về phòng nghỉ đi.

Anh nhí đi về phòng cô đóng cửa xong quay lại nhìn thấy anh đã ngồi ở ghế nhìn cô. Cô bước đến hỏi:

Anh giận sao?

Anh ko trả lời.

Cô nói:

Đừng giận chuyện con con thế mà.

Anh lại im lặng. Cô ngồi xuống nhìn anh. Anh vẫn im lặng. Cô đứng dậy định đi tắm thì anh nói:

Ko thể ko đi sao?

Cô quay lại động viên anh:

Đầu phải là mãi mãi đầu.

Anh đứng dậy lấy lại phong độ nói:

Thôi được rồi. Tùy em

Anh lại cau mày đi sang thư phòng đọc sách chứ ko làm tài liệu. Cô xuống nhà tìm tâm lên phòng anh nhí chơi. 3 cô gái rủ nhau xem phim mà. Cô nhất quyết ko đồng ý nhưng tâm tâm nói:

Đa số thắng thiếu số.

Cô đành phải gật đầu vì bây giờ về phòng cùng ko được. Xem đến đoạn có một con người mạch đầy máu xuất hiện trên màn ảnh cô hét to ối láo:

A....a

Anh cùng mọi người nghe thấy liền chạy lên phòng anh nhí. Cô nhìn thấy anh liền lao ngay tới vòng tay của anh. Anh ôm cô nói:

Sao vậy?

Tâm tâm nói:

Bọn em xem phim mà thôi mà.

Cô dẩu mặt vào trong ngực anh nói:

Sợ lắm

Anh thay bộ mặt lạnh lùng như khối băng lớn máng hai người con gái trên giường:

Sao lại dọa cô ấy.

Nói xong anh bế cô về phòng.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Với Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 40

Anh ôm cô về phòng rồi đặt cô lên giường. Mẹ anh thì theo sau anh hỏi cô:

Mẹ sẽ máng hai đứa nó cho con dọa chết con dẩu yêu của mẹ rồi?

Cô ngồi xuống giường nói:

Không nghiêm trọng đến mức đấy đâu mẹ. Con chỉ hơi sợ một chút. Với cả lúc đấy là do con mất bình tĩnh thôi.

Anh rót cho cô cốc nước rồi đưa cho cô uống. Cô nhận lấy cốc nước nhấp một ngụm nhỏ. Mẹ anh nói với cô:

Con ko nên chơi với hai đứa nó.

Cô gật đầu vâng dạ với mẹ anh.

Mẹ anh ra khỏi phòng thì anh ngồi xuống khẽ vuốt lưng cô hỏi:

Có sợ lắm ko?

Cô nhẹ nhàng nhìn anh nói:

Chỉ hơi sợ thôi.

Anh nói:

Bình tĩnh lại chưa?

Cô gật đầu.

Lúc này cửa phòng mở, Kiệt dương đi vào nói:

Xong rồi có thể phá vợ chồng này rồi.

Anh liếc Kiệt dương và tiếp tục nói chuyện với cô:

Lần sau ko nên ngồi ở đó xem cùng bọn họ nói ko chừng đêm nay về lại gặp ác mộng.

Cô gật đầu.

Kiệt dương thấy vậy thì hỏi:

Có chuyện gì vậy?

Cô lắc đầu nói:

Không có gì đâu anh.

Anh nói:

Cô ấy xem phim ma.

Kiệt dương liền bày diễn xuất nói:

Tiểu vân em gái em xem phim ma □ thì ko tốt cho sức khỏe đâu. Nghe lời anh từ này ko được xem phim ma.

Anh nghe thấy dương nói thế nói:

Lột mặt lạ cho đi họ mình.

Cô hứa theo anh nói:

Ko nghiêm trọng đến mức đấy đâu.

Nói xong cô đẩy dương bước vào phòng tắm. Anh đi qua nhếch môi cười rồi đi đến tủ quần áo. Kiệt dương nói:

Vợ chồng cậu được lắm.

Anh nói:

Tất nhiên là được rồi.

Kiệt dương đi ra khỏi phòng. Anh đợi cô đi ra khỏi phòng tắm. Cô tắm rửa sớm đi ra thì đã thấy anh ngồi đợi cô. Anh kéo cô qua thư phòng. Cô ngồi đọc sách anh lại giờ đồng tải liệu xét duyệt. Chấn quá cô lấy điện thoại ra nhắn tin với thảo. Dù đây là người bạn mới quen nhưng thảo lại mang cho cô cảm giác như được một người chị săn sóc, bảo vệ em gái mình. Từ lúc cô nghỉ ốm ngày nào thảo cũng nhắn tin từ sớm xem cô khỏe chưa. Anh thấy cô chăm chú nhắn tin thì quay sang hỏi:

Bạn em à?

Cô gật đầu nói:

Uk, cô ấy rất tốt.

Anh hỏi:

Mai cô ấy có đi chơi ko?

Cô gật đầu.

Cô hỏi tiếp:

Chúng ta đi chơi ở đâu?

Anh nói:

Sức khỏe em chưa ổn định tạm thời cứ dẫn mấy cô bạn của em đi tham quan thành phố này đây. Bao giờ em khỏe thì chúng ta sang ý chơi hoặc thủy điện.

Cô nói:

Đi xa như vậy làm gì chứ?

Anh véo nhẹ má cô nói:

Đề giảm căng thẳng và mệt mỏi

Cô gật đầu tiếp tục nhắn tin với thảo:

Thảo à, mai rảnh ko?

Thảo rất nhanh đã chơi:

Mai là ngày nghỉ. Rảnh.

Cô:

Mai đi chơi với mình.

Thảo:

Ok mấy giờ?

Cô:

Đi từ sáng đến tối.

Thảo:

Uk chỉ có 2 đứa mình hay có những ai nữa?

Cô:

Có nhiều người nữa. Mai cậu sẽ biết thế nhé. Buổi tối vui vẻ.

Thảo gửi cho cô một mặt cười vui vẻ rồi dừng cuộc trò chuyện ở đây.

Cô sau khi nhắn xong liền lấy ipad của mình chơi. Cứ thế 2 người ngồi với nhau mà đã đến 6 giờ tối. Di lan cẩn thận đứng ngoài gọi:

Cậu chủ xuống dùng bữa ạ

Cô nghe thấy tắt ipad nhanh rồi chạy ra cùng di lan xuống nhà. Anh cũng nhanh xuống. Xuống bàn ăn, cô ngồi giữa tâm tâm và anh nhìn còn ba mẹ anh ngồi đầu. Anh xuống đây ghé tâm tâm nói:

Em mau về chỗ.

Tâm tâm nói:

Ko em ko thích về. Anh làm gì được em?

Anh đút tay vào túi quần thản nhiên nói:

Vậy thì đành phải hủy buổi mua sắm kia thôi.

Nghe thấy thế tâm tâm liền đứng dậy ra chỗ cho anh mình. Anh ngồi xuống. Kiệt dương vừa xuống thì ngồi đối diện với anh thì nói:

Ở đây đúng là rất thoải mái.

Di lan ngồi cạnh tâm tâm cắt thức ăn vào bát cô. Anh thấy thế liền vội can:

Di di ko cần đâu để con làm cho.

Kiệt dương cũng nói:

Đi à đi tồn công một sức như vậy để làm gì. Đây là vợ người ta thì cứ để người ta tự chăm chúng ta là người ngoài ko nên xen vào.

Anh nói:

Có cần mình gọi người đưa cậu về ko?

Kiệt dương vừa ăn vừa nói:

Ko cần đâu.

Anh lờm một cái rồi cũng ko để ý đến. Anh nhĩ nói:

Cậu sướng thật đấy. Mình ước gì có một người chồng như anh ấy.

Cô nói:

Đầy mà, chẳng qua cậu ko tìm được thôi.

Anh nhĩ:

Mình biết là đầy nhưng quan trọng là phải như cậu ko tìm mà vẫn có.

Cô bắt gác đồ mặt nhìn qua anh nhưng mà anh vẫn tiếp tục ăn hình như là ko để ý lắm.

Cô đành phải nói:

Nhưng cũng ko phải tốt hết đâu. Suốt ngày phải lo lắng.

Anh nhĩ:

Lo lắng gì vậy?

Kiệt dương trả lời thay cô:

Phụ nữ.

Anh nhĩ à rồi ko khí trở nên im lặng. Hai vị lớn nhất trong nhà ăn rất nhanh rồi đứng dậy.

Sau khi kết thúc bữa tối, cô lên phòng nằm ngay lên giường. Anh cũng rất nhanh lên giường ôm cô ngủ. Anh và cô huyềb thuyền một lúc thì cũng chìm c vào rất ngủ.

(Tạm thời hơi nhầm một chút nhưng bảo đảm từ chương sau sẽ có kịch tính và cà mặt ngọt chết người nữa. Mọi người cứ chuẩn bị đi)

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Với Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 41: Anh là gì ???

Sáng hôm sau, cô thức dậy rất sớm. Anh ko muốn cho cô dậy sớm như thế nhưng cô nhất định rời khỏi vòng tay kia. Cô đi đến bên tủ để chọn cho mình một bộ quần áo. Sau một hồi đắn đo cô chọn cho mình một cái áo phông dài gần đến đầu gối màu trắng và mặc một cái quần đùi đen bên trong. Anh nhìn cô định nói gì đó nhưng lại thôi. Cô nói với anh:

Đi thay quần áo đi tôi đi đón bạn.

Anh nói:

Anh cho người đi đón. Em ko cần đi.

Cô nói:

Không cần hoành tráng thế đâu.

Nói rồi cô đi xuống đại sảnh phòng khách. Anh chọn cho mình một cái áo phông àu xám, quần bó màu đen tôn đôi chân thon dài của anh. Anh ra khỏi phòng trên tay cầm theo một chiếc mũ lưỡi trai. Anh đi xuống đại sảnh phòng khách thì thấy cô đang đứng ở bậc cầu thang cuối ko đi tiếp. Anh thắc mắc nhưng sau khi nhìn kĩ người anh nhi đang nói chuyện thù biết chắc đó chính là Hải nam. Cô đứng đơ ra nhìn Nam. Bất chợt, Nam chạy đến ôm cô. Nam nói:

Cậu có cần phải cho mình ăn bơ dài hạn thế ko? Mình ko thích ăn bơ chút nào. Nếu cậu lấy chồng thì phải nói cho mình để mình chúc thay vì im lặng mà ra đi như vậy chứ. Cậu coi tình bạn mười mấy năm là gì vậy?

Cô chưa định hình phải trả lời. Anh nhìn thấy thì sai bước chân dài xuống cầu thang. Anh đi đến tách nhẹ cô đang được Hải nam ôm. Nam nhìn anh ngượng gạo nói:

Chắc anh là...

Anh cắt lời:

Tôi là chồng của cô ấy.

Hải nam áp úng nói rồi đưa tay ra:

À, vâng chào anh. Tôi là Ngô hải nam

Anh nhìn cô rồi lại nhìn cái tay đang đưa ra của Hải nam. Anh đập nhẹ vào tay rồi nói:

Tôi là vương tuấn.

Hải nam rút tay lại. Ba anh thấy ko khí đầy mùi thuốc súng của hai người đàn ông thì kéo hải nam xuống bàn uống nước:

Nghe nói cháu là bạn tri kỷ của con dâu ta?

Bên này cô cũng kéo tay anh ra sofa nói:

Anh sao thế? Sao vừa gặp người ta lại tỏ cái vẻ khó chịu như thế?

Anh bỏ tay cô ra nói:

Ai cho anh ta ôm em

Cô cười nói:

Cậu ấy là người bạn quan trọng nhất của em.

Anh nhìn cô một lúc rồi hỏi:

Cậu ta là người bạn quan trọng nhất của em, còn anh là gì?

Cô im lặng một lúc rất lâu. Ở đây đã có hải nam, tâm tâm, anh nhi và kiệt dương nghe lén cuộc nói chuyện của cô và cũng đang đợi câu trả lời. Nhưng lúc này cũng xuất hiện thêm một anh bạn của vương tuấn vừa mới đến xem kịch (tí giới thiệu sau).

Cô nhìn vào anh mắt anh ánh lên một tia buồn nảo nề. Cô nói:

Anh là chồng.

Anh vừa quay đầu đi thì nghe cô nói thế. Anh quay lại nhìn cô đầy ngạc nhiên. Gần ngay đấy, có tiếng ồ rõ to. Anh quay đầu nhìn lại thì Kiệt dương nói:

Ái mười quá nhưng phải làm phiền đôi chút. vì có một sư huynh đang muốn gặp em.

Lúc này một người đàn ông với gương mặt lạnh lùng chuẩn thiếu gia và lãnh đạm nói:

Đâu em đâu của anh đâu rồi?

Anh kéo cô lại gần nói:

Đây là trần lâm. Kiệt dương và trần lâm là 2 người anh chơi thân từ hồi bé

Cô nghe xong thì cúi đầu nói:

Chào anh, em là Tiểu vân.

Trần lâm cũng giới thiệu:

Anh là trần lâm

Cô cười:

Vâng

Cô và trần lâm giao tiếp vui vẻ. Ở một chỗ xa, hải nam đứng nhìn cô cười nói và đứng cạnh vương tuấn. Đúng là trông hai người rất đẹp đôi. Một cặp trời xinh. Trai tài gái sắc. Nam càng nghĩ thì cảm thấy nỗi buồn nào đó như muốn bóp nghẹt trái tim anh. Nhưng anh cố gắng gượng cười để đi qua chỗ kia vui đùa, hòa nhập để vẫn có thể làm tri kỷ của cô

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Với Chú Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42: Đi chơi

Sau khi cuộc trò chuyện giới thiệu đi qua thì cô nói:

Đề tôi, anh nhĩ và tâm tâm ra đón thảo. Có ấy nói đến bến xe bus rồi .

Anh nói:

Uk, Các em ra đón bạn trước đi. Bọn anh sẽ theo sau.

Cô, tâm tâm và anh nhĩ chào ba mẹ rồi đi bộ ra bến xe bus. Còn lại 4 người đàn ông. Anh dẫn đầu vào gara lấy xe. Anh vừa ngồi vào ghế lại thì 3 người còn lại leo lên xe anh ngồi như là của " chùa ". Anh quay sang nhìn kiệt dương, hải nam và trần lâm nói nhẹ nhàng:

Xuống xe mau

Kiệt dương vừa thắt dây an toàn vừa nói:

Tại sao phải xuống chứ?

Anh không để ý mở cửa xe ý đuổi khách:

Ngồi ở đây tí nữa vợ tôi ngồi đâu. Ko nói nhiều, xuống mau.

Kiệt dương chép miệng nói:

Cậu đúng là có vợ quên bạn mà. Chúng ta chơi với nhau từ hồi mới lọt lòng cùng nhau lớn lên, cùng nhau ăn, ngủ cả tắm cùng chung luôn. Vậy mà bây giờ vì một người con gái thôi mà tình bạn của chúng ta tan nát. Cậu có nghe câu nói: " Dù bây giờ anh em ta mỗi đứa một nơi nhưng trong lòng vẫn nghĩ về nhau chưa". Mà thôi chắc cậu chưa nghe nên mới ko biết. Tình bạn là cái gì vậy khi giờ đây thằng bạn thân của tôi nó chỉ biết khoe vợ.

Kiệt dương nói một hồi thì quay lại nói với trần lâm:

Có đúng ko người anh em?

Trần lâm nhanh chóng đồng tình:

Đúng, đúng trí lý.

Anh nhìn kiệt dương gằn từng chữ:

Xuống xe.

Kiệt dương tháo dây an toàn nói:

biết rồi nói mãi.

Khi kiệt dương vừa xuống xe thì Anh nói:

Này bạn nào đó đừng tự cao bản thân mình quá. Chúng ta năm lên 7 mới bắt đầu chơi với nhau chứ ko phải chơi với nhau từ lúc lọt lòng nhé.

Anh dừng lại xoay người sang nhìn dương nói:

Với cả cậu không quan trọng bằng vợ mình.

Nói xong anh để lại dương đứng đơ ở đó còn mình đi nhanh về ghế lái. Trước khi lái xe, anh để lại một câu:

Nhanh lên nhé.

Kiệt dương vẫn đứng đó nhưng gương mặt đã đỏ ửng lên. Tất nhiên là ngượng vì hải nam và trần lâm đang đứng cười. Dương quay sang nói:

Cười gì. Ngâm miệng.

Trần lâm vỗ vai hải nam nói nhưng lại như nói đều Kiệt dương:

Tình bạn mười mấy năm. Ha ha. Một gáo nước lạnh tạt vào mặt. Một cái tát định mệnh.

Nói xong, kiệt dương và hải nam mỗi người một xe phóng đi. Kiệt dương vừa về xe của mình vừa nói:

Này, hai cái thằng kia. Dừng lại.

Nói rồi cũng đi nốt ...

_____ Bến xe bus _____

4 người con gái tay cầm mỗi người một cốc trà sữa uống. Có 4 chiếc xe đậu thành một hàng dài. Đầu tiên là chiếc siêu xe của vương tuấn, tiếp theo là của trần lâm, hải nam và kiệt dương.

Anh đi xuống xe mở cửa xe cho cô rồi nói:

Chúng ta đi thôi. Đi theo cặp.

Cô ngồi ngoan ngoãn lên xe. Anh ngồi vào rồi hạ cửa kính xe xuống nói:

Bọn anh đi trước. Các em thích xe nào thì lên đi nhé.

Cô nói:

Tạm biệt. Mình đi trước nha.

Xe phóng đi.

Còn lại 3 cô gái đứng nhìn nhau. Tâm tâm hỏi:

Kia có phải là anh trai mình ko?

Thảo nói:

Ko phải đâu. có vợ quên em rồi

Anh nhí gạt đầu. Thảo hỏi:

thế bây giờ làm sao bây giờ?

Anh nhí nói:

Kệ các cậu, mình quen kiệt dương mình đi xe với dương .

Nói xong anh nhí lên xe kiệt dương.

Kiệt dương vẫy tay rồi phóng đi theo xe của anh. Thảo và tâm tâm nhìn nhau. Chợt thảo đi lên gõ nhẹ vào cái xe đứng trước hỏi:

Tôi có thể đi cùng được ko?

Trần lâm hạ cửa xe nói:

Được, chúng ta cùng đi.

Thảo cũng lên xe. Vậy là chỉ còn tâm tâm và hải nam. Tâm tâm lên xe nói:

Đi nhờ

Hải nam ko thèm trả lời. tâm tâm nói:

không cần thái độ thế đâu.

Toi có thể tự đi.

Nói xong cô mở cửa định xuống xe nhưng hải nam lại bắt đầu phóng nói:

Vậy lúc đầu còn ngồi lên xe làm gì?

Tâm tâm nói: Vậy sao anh ko để tôi xuống?

Hải nam liếc tâm tâm một cái nói:

Tôi ko muốn tiểu vân ghét tôi

tâm tâm:

À nhưng mà bây giờ chị ấy là của anh tôi rồi. Anh đừng xen vào, họ đang có một cuộc hôn nhân hạnh phúc.

Giọng hải nam chột trảm đi:

Tôi biết, tôi mãi mãi ko là gì của cô ấy.

Nói xong ko khí im ắng đến gượng gùng.

Xe của anh dẫn đầu. Cô lấy một ly cafe còn nguyên cắm ống hút đưa cho anh nói:

Này uống đi.

Anh nhìn cốc cafe rồi nói:

Biết quan tâm tới anh tự bao giờ?

Cô nói:

Chẳng từ bao giờ cả.

ANH cười nhẹ rồi uống một ngụm cafe. Cô nói:

Mở mui xe đi cho gió.

Anh gạt đầu đồng ý. Xe của anh mở mui xe, 3 xe sau cũng bắt chước mở theo phong trào. Xe của Kiệt Dương phóng lên bằng xe của anh. Anh nhí nói:

Tiểu vân à, nhìn ra đây.

Cô quay sang. Tách. Anh nhí chụp một tấm ảnh ngay sau đó fax in ra. Cô cười nói:

Ai cho chụp?

Anh nhí ko để ý nói:

Đẹp lắm

Nói xong cô còn bắn tim

Cô cũng phối hợp làm tay hình trái tim

Kiệt Dương nói:

Thôi xin, đừng làm cho tôi bức nữa.

Anh nhí dấn vào vai phải của Kiệt Dương:

Liên quan gì tới anh.

Kiệt đương vội cúi đầu như xin lỗi. Cô cười quay đi rồi chợt nhớ ra Thảo. Cô quay người nhìn ra sau. Thảo thấy cô nhìn thì vẫy tay. Bên cạnh thảo là Trần lâm anh cũng bắt cguowowcs thảo. Vẫy tay chào cô. Cô vẫy cả hai tay. Rồi quay lên...

4 chiếc xe sang trọng đến tận khu vui chơi. Ai ngờ hôm nay chính là hội chợ của tháng. 4 người đàn ông đi cắt xe để lại 4 người phụ nữ đứng đợi.

(đợi chap sau hay hơn. chap này chỉ miêu tả chính)

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Với Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43: Cắm mưa

Các cô gái và những trang trai chơi hết chỗ này đến chỗ khác với những trò chơi thú vị. Nhưng chỗ các cô gái tập trung nhất vẫn là đồ ăn. Vì có ăn mới vực được đạo mà, cô không ăn nhiều nhưng với 3 cô gái còn lại thì khỏi phải nói. Không biết bụng của họ có đầy hay không mà ăn hết xiên này đến xiên khác, hết món này đến món khác mà vẫn muốn ăn nữa. Cô đứng lại mua món bánh mực chiên mà cô vẫn hay ăn thời đại học. Cô nói với bà chủ:

Cô ơi cô cho con mấy viên bánh mực với?

Bà chủ rất nhiệt tình và hiếu khách nói:

Đây, con đi mấy người để cô lấy cho nào.

Cô nói:

Con có 4 người nhưng cô cứ cho con nhiều lên vì bọn con ăn nhiều lắm ạ.

Bà chủ cười nói:

Được ăn nhiều thì cô lấy cho.

Đây cô lấy cho 20 viên nhé. Cô chỉ lấy một bữa tiền thôi.

Cô vội nói:

Thôi ạ, cô cứ để con trả đủ.

Bà chủ xua tay nói:

Con lại tưởng con cho con không ạ. Có cho thì phải có lại chứ. Hôm nay là hội chợ của tháng, tuần sau là tổ chức khu vui chơi cho phố đi bộ. Cô muốn hôm ấy con đến ủng hộ cô.

Cô gật đầu:

À thế ạ. Vâng nhất định con sẽ đến ủng hộ cô. Con xin cô

Bà chủ tươi cười nói:

Nhớ nhé.

Cô cúi đầu nói:

Con chào cô

Bà chủ:

Ừ đi nhé.

Cô xoay người đi, vừa đi vừa mở hộp bánh.

Cô lấy một xiên xiên vào một viên bánh mực tròn. Đưa vào miệng, cô cắn một nửa. Anh đứng ngay cạnh cô nhìn cô ăn. Cô thấy ăn nhìn thì đưa một nửa còn lại lên miệng ăn. Anh nhìn dẫn đo một lúc nhưng cũng cho vào miệng. Cô cười với anh. Anh thầm nghĩ " nếu không phải của em thì anh cũng ko ăn

đầu ".

Nhân lúc cô và anh đang đút cho nhau thì tâm tâm xông lên cướp hộp bánh mực trên tay cô cho thảo và anh nhi ăn chung. Cô nhìn 3 người con gái đang chụm đầu vào ăn mà không làm gì được chỉ có thể lấy giấy ăn ra lau miệng. Thời gian cứ thế qua đi, cuối cùng cũng đến buổi chiều. 5h chiều anh ép cô và những người bạn phải về nhà. Cô phụng phịu nhưng anh nói:

Về đi, tuần sau anh cho đi vào phố đi bộ.

Nghe đến thế là cô tươi cười về nhà. Vừa về đến nhà, di lan đã nói:

Ông bà chủ sang nhà cô Hồng. Tối muộn mới về nên ông bà chủ dặn các cô cậu cứ ăn trước Không cần đợi.

Anh nói:

Tôi biết rồi. Thím đi làm việc của thím đi.

Di lan gạt đầu rồi đi vào bếp.

4 người con gái nói chuyện vui vẻ trong phòng. Còn 4 người con trai lại sang phòng làm việc bàn về công việc của mỗi người...

7.00 tối.

Mọi người chuẩn bị ăn cơm thì thảo lại sửa soạn đồ về. Cô nói:

ở lại ăn đi mà. Hôm nay là ngày nghỉ.

Thảo nói:

thôi, mình làm phiền rồi

Cô nói:

Phiền gì chứ Ở lại đi mà

Thảo và cô cứ đứng đấy không ai nhường ai. Cuối cùng anh nói:

Thôi, em ở lại đi. Tiểu vân muốn thế mà.

Tất nhiên là khi nam thần đã lên tiếng thì ai dám cãi chứ.

Thảo vội vâng vâng, ạ rồi đi vào bàn ăn. Cô thờ mạnh rồi đi qua huých vào vai anh. Anh đi sau cười cười nhìn cô. Ngồi vào bàn ăn, ai cũng ăn ngon nhưng cô thì không. Cô vẫn còn no với những món vặt buổi chiều lắm. Cô không đụng đũa. Anh gõ nhẹ vào bát cô, nói:

Ăn đi.

Cô vỗ nhẹ vào bụng nói:

Vẫn no lắm

Anh đe:

Ăn đi không thì...

Cô nói:

Không thì sao?

Anh cười nham hiểm, môi khẽ nhếch lên nói:

Tôi hôn đấy.

Cô vênh mặt:

Thách anh.

Anh cười nhẹ rồi nói:

Uk thách đi.

Cô quay lưng về phía anh cầm điện thoại nên chơi.

Trần lâm nói:

Vương tuấn, cậu đừng có khoe vợ của cậu ở đây.

Anh nói:

Sao cậu định bắt tôi vào sở cảnh sát của cậu sao?

Trần lâm nói:

Nếu pháp luật có luật khoe tài sản phải ngồi 3 năm tù thì cậu cũng chui vào đấy thì vừa.

Anh bình thần nói:

Đây là nếu thôi nhé, anh bạn cảnh sát của tôi ời.

Trần lâm sa mạc lời. Anh ăn xong. Hạ đầu, lau miệng. Anh quay sang nhìn cô đang quay lưng về phía anh. Anh cúi người xuống vai cô. Để cảm lên, gọi nhẹ:

Tiểu vân.

Cô quay đầu lại thì gặp ngay gương mặt anh đập vào mắt. Và môi hai người dừng lại trên nhau. Anh không dám hôn □ nên cứ để nguyên còn gương mặt cô theo phản xạ mà đỏ lên. Kiệt dương, trần lâm, thảo, anh nhi và tâm thì mọi hoạt động cũng ngưng lại. Nước trong miệng trần lâm cứ tuôn ra. Thảo vội đưa tay lên giữ cốc nước trên miệng trần lâm. Trần lâm nhất thời hồ đồ lên hơi hốt hoảng. Thấy thảo làm thế thì nhanh lấy khăn tay lau nước. Mặt hải nam thì đen lại tâm trạng cũng như thế mà trùng xuống. Kiệt dương háng giọng một cái. Cô vội đẩy anh ra. Anh bình thần, trên môi nở nụ cười nham hiểm nói:

Em thách ai chứ thách tôi là sai rồi.

Cô mở to đôi mắt xinh đẹp của mình nói:

Anh..

Không nói được gì cô đứng dậy chạy nhanh lên tầng. Khi đứng ở cầu thang nhìn xuống cô hét rõ to:

Anh. Cái đồ không được hôn rồi đi cưỡng hôn tôi. Thích thì đi tìm mấy em chân dài nhé.

Trần lâm một lần nữa sặc nước. Còn Kiệt dương miệng com trong cổ anh ko trôi xuống được.

Anh chỉ nở một nụ cười mê người nói với những người còn lại:

Cô ấy giỏi ăn nói lắm.

Cô lên phòng vẫn tiếp tục chơi. Một lúc lâu sau, Anh nhi vào phòng gọi cô:

Sang phòng mình chơi đi. Mấy người đàn ông kia chỉ biết lo công việc thôi.

Cô nghe thấy thì cất điện thoại đi rồi sang phòng của anh nhi.

Vào cuộc trò chuyện của mấy cô bạn, tâm tâm nói:

Chúng ta chón đi chơi đi. Hôm nay em chơi vẫn chưa đủ bị bắt về sớm chấN lắm.

Anh nhi gạt đầu, thảo đồng tình. 3 Người nhìn cô, cô nói:

Nhưng mà chưa chắc Vương tuấn đã cho.

Tâm tâm huych vai cô nói:

Sao chị phải sợ anh ấy chứ?

Anh nhi tiếp lời:

Đúng, phải để chồng sợ mình chứ.

Cô cũng hòa theo:

Đúng rồi, tại sao mình phải sợ anh ta chứ.

Thảo nói:

Vậy quyết định đi nhé.

Tâm tâm nói:

Lên đường.

4 cô gái bày kế để đi qua phòng làm việc.

Họ vừa đi vừa trò chuyện cười đùa bình thường nên anh ngồi trong phòng cũng không để ý gì.

Vừa xuống được dưới cửa thì, 4 cô gái hớn hờ chạy ra ngoài cửa lớn và lên chiếc xe. Phóng thối.

----Thư phòng----

Anh hồi trần lâm:

Tuy mới gặp nhưng mình thấy Thảo và cậu rất thân đấy. Mình hơi nghi ngờ.

Kiệt dương nói:

Đúng rồi. Cô ấy còn đưa nước cho cậu uống.

Trần lâm nói:

Thôi đi kiệt dương, cậu với anh nhi thì trong sáng quá. Mình với thảo chẳng là gì

Chỉ là bạn mới gặp.

Anh nói:

Kiệt dương không tính, cậu ta thể thảo cũng tự do với anh nhi. Chỉ còn cậu thôi.

Kiệt dương chồm dậy. Trần lâm lại kéo xuống:

Không muốn mất việc thì ngồi xuống đi.

Hải nam vẫn giữ thái độ im lặng từ nãy tới giờ.

Anh đi đến ngồi xuống. Hải nam liếc anh nói:

Tôi muốn nói chuyện

Anh tỉnh bơ nói:

Nói đi. Không cấm

Hải nam:

Chút nữa lên sân thượng.

Anh nói:

Nói luôn đi. Tại sao phải lên?

Hải nam quay mặt lại nhìn anh:

Chuyện riêng.

Kiệt dương thấy hải nam và anh thì thầm to nhỏ thì nói:

Nói to lên sao phải nói bé. Nói xấu bọn tôi à.

Anh và hải nam đồng thanh:

Không liên quan tới cậu

Trần lâm huých tay kiệt dương. Kiệt dương đành im lặng. Anh quay sang nói với hải nam:

Được.

Chỗ này các cô đang tiếp tục ăn vặt thì ở đâu mưa ào tới. Không biết tại sao mưa lại to thế, to lắm. Chưa tìm được chỗ trốn thì mấy cô gái đã ướt hết. Đặc biệt là cô. Cô chạy đi mua đồ mà không nhìn thấy 3 người còn lại đâu cả. Tâm tâm đang đứng thì có điện thoại. Anh gọi cho cô thì cô để máy ở phòng còn đang rất giận vì cô trốn đi. Anh nói với tâm:

Về nhà ngay cho anh. Mưa như thế này...

Anh chưa nói hết thì tâm tâm đã nói:

Bọn em về bây giờ. sao anh nói nhiều thế. Rồi hết lên.

Nói xong, tâm tắt máy.

Anh nhí chỉ về phía tay phải nói:

Tiểu vân kia rồi.

3 cô gái liền chạy về phía cô.

Cô lúc này rất choáng rồi. Cơ thể cô sức phản kháng rất yếu. Thảo vừa chạy tới thì cô ngất đi. Anh nhí hốt hoảng nói:

Tiểu vân

Thảo chạy tới đỡ. Anh nhí và thảo dìu cô vào xe. Tâm tâm thì ngồi vào ghế lái. Về đến nhà. Gặp ngay 4 người con trai đang định ra ngoài tìm cô thì tâm tâm đi xe vào. Nhìn thaya anh hai mặt mày cau có tâm nói:

Xong rồi.

Anh nhí tiếp lời:

Chết chắc

Thảo vội lay cô nói:

Cậu tỉnh đi. Bọn mình không muốn chết.

Anh đi đến gõ cửa xe. Tâm xuống xe. Anh hỏi:

Chị dậu em đâu?

Tâm tâm nói:

Chị.. chị

Anh quát cô:

Nói.

Tâm hét lên:

Ngất rồi.

Anh đẩy tâm tâm vội bế cô ra. Hải nam chạy tới nói:

Để tôi xem cho.

Anh gạt đầu:

Vào trong thôi.

tâm tâm chạy theo. Kiệt dương quay sang nói với anh nhi:

Các em đừng đến ai anh kê hết nhưng trừ vợ của Vương tuần.

Anh nhi kéo gấu áo của kiệt dương nói:

Em cũng sợ rồi. Anh không cần phải đe nữa.

Trần lâm nói vui thảo:

Sao em lại hòa theo con bé tâm đầy mưu mô đó.

Thảo cũng sợ sệt nói:

Em cũng sợ rồi

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Với Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 44: Lo lắng

Anh đề cô lên sofa. Hải nam sờ trán cô. Anh vô cùng chú ý nhưng vì hải nam là bác sĩ và cô đang bệnh nên anh nhìn nhún xuống. Hải nam xem xong thì thở phào nhẹ nhõm nói:

Cảm mưa thôi không nghiêm trọng lắm.

Anh thấy thế thì liền bế cô lên phòng rồi gọi di lan lên lau khô người và thay quần áo cho cô. Đứng ở ngoài, Anh nói to nhưng nghe như đang quát:

Tâm tâm, anh nhi và thảo.

Anh nhi nghe thấy gọi tên mình thì giật mình nói với kiệt dương:

Chẳng lẽ em phải ra đi như thế này sao?

Kiệt dương cố gắng trấn tĩnh cô:

Không sao đâu. Em sẽ ko ra đi như vậy đâu.

Thảo nói với trần lâm:

Em đi đây. Chào tạm biệt.

Thảo và anh nhi nắm tay lên trên. Kiệt dương quay đầu bảo Trần lâm:

Ta cũng lên thôi. Không thể để hai bông hoa chết được.

Tiếp theo, kiệt dương và trần lâm cũng lên. Anh nhìn thấy 3 người con gái đang đứng trước mặt mình và bắt đầu quát:

Các em làm gì vậy?

Tâm tâm ko dám hé răng.

Anh cố gắng giữ bình tĩnh nhưng chất giọng vẫn không kiềm chế nổi sự tức giận. Anh nói:

Buổi chiều các em chơi con chưa chán mà buổi tối lại còn nén lút đi. Các em đi thôi thì ạ ko nói nhưng các em còn kéo thêm cả tiểu vân. Cô ấy yếu người hơn nữa còn vừa ốm dậy. Nếu nước mưa vào người chạy nên đầu thì sao?. Các em phải hiểu phần quan trọng chứ.

Kiệt dương và trần lâm đứng ngoài nghe thì thấy đoạn này hơi lố. Kiệt dương quay lại hỏi trần lâm:

Có cần phải nghiêm trọng hóa vấn đề ko?

Trần lâm quay sang hỏi hải nam:

Nói xem cậu là bác sĩ. Có nghiêm trọng như thế ko?

Hải nam chưa kịp trả lời thì Vương tuần quay lại kèm theo cái lườm sát khí. Không ai dám ho he câu gì. 3 chàng trai cúi gầm mặt xuống. Một trận gió huân bắt đầu diễn ra. Đột nhiên di lan đi vào nói:

Tiểu thư tỉnh rồi ạ.

Anh vội chạy qua phòng cô. Những người còn lại rồi rít cảm ơn di lan. Nếu ko có di không biết họ còn phải nghe đến bao giờ. Cô mặc cái áo kẻ trắng đen ôm sát người tay lỡ và một cầu quần đùi ngủ. Một cái chăn bông được ôm sát người cô. Cô tỉnh anh nhìn thấy cô. Anh nói:

Em không biết sợ là gì đúng không? Em đi cũng ko thèm nói với tôi...

Cô ko nghe anh nói hết. Đứng dậy ôm lấy anh. Anh dừng lại ko nói nữa. 3 giây cô đưa tay lên véo thật mạnh má anh. Cô tưởng anh sẽ đau chứ cô làm vậy là trả thù anh dám mắng cô. Nhưng không anh vẫn ko thay đổi cảm xúc nhìn cô bằng ánh mắt khiến cô nhận ra rằng mình đã sai. Cô buông tay ra nhìn anh. Trần lâm đứng ngoài cửa hỏi Kiệt dương:

Gan cô ấy to nhỉ?

Kiệt dương nói:

Cô ấy chắc lá gan phải to bằng gan trời. Cậu thử ra làm thế với tuần xem.

Trần lâm nói:

Đừng có xui dại, thích thì ra mà làm trước. Đây chưa muốn chết.

Anh quay lại nhìn kiệt dương và trần lâm. 2 người tiếp tục im lặng. Anh nhìn cô bằng ánh mắt u buồn rồi quay đi. Cô chạm nhẹ vào khuỷu tay anh. Anh không quay lại. Cô nói:

Có sao đâu? Tôi vẫn tỉnh mà.

Anh im lặng.

Hải nam nói:

Cậu đang sốt đấy.

Cô nghe thấy thế thì nói:

Nhưng ko một chút nào.

Anh ko nói gì.

Cô day tay anh:

Này.

Anh quay sang để cô nằm xuống giường rồi nói:

Ngủ đi.

Anh quay ra nói 3 cô gái:

Đây là lần cuối cùng. Về phòng đi. Cả 3 cậu nữa.

Mọi người lần lượt ra khỏi phòng. Anh lên giường ôm cô ngủ. Cô để yên anh ôm vì cô rất sợ anh giận. Cô nằm một lúc rồi thiếp đi. Anh vẫn chưa ngủ vẫn ngằm nhìn gương mặt của cô. Cô đột nhiên quay hết tư thế này đến tư thế khác. Anh nghiêng rằng chịu đựng ham muốn của mình. Đến lúc anh không chịu được nữa. Anh đắp chăn cho cô và đi nhanh đến phòng Trần lâm. Anh mở cửa đi vào. Trong phòng, Trần lâm, hải nam và kiệt dương ngồi ăn và xem bóng đá. Thấy anh vào miếng bò khô trong miệng trần lâm rơi ra. Anh nói:

Mượn phòng tắm.

Nói xong anh bước nhanh vào và xả nước lạnh. Kiệt dương đứng ngoài trêu chọc:

Em dâu của tôi làm gì mà phải để cậu đi tắm nước lạnh vào ban đêm như thế này?

Anh nghe thấy nhưng mặc kệ. Tiếp tục xả nước vào người. Kiệt dương và Trần lâm nhìn nhau cười sát khí. Một lúc sau, anh ra. Anh nói:

Còn các cậu làm gì mà bây giờ vẫn còn tụ tập ở đây.

Hải nam vỗ vai anh nói:

Đi ra chỗ kia, tôi có chuyện muốn nói với anh.

Ah và hải nam đi ra cửa sổ trong phòng. Hải nam vỗ hai phát vào vai anh:

Anh biết ko, tôi có thể nhìn thấy tiểu vân mặc dù thời gian hai người quen nhau rất ít nhưng ánh mắt cô ấy dành cho anh là chân thật. Từng cử chỉ, hành động cũng đều gọi là yêu thương. Tôi quen tiểu vân từ nhỏ Đại học tôi sang mỹ theo nghề bác sĩ. Trước khi đi tôi lấy hết can đảm tỏ tình với cậu ấy. Nhưng tiểu vân lại nói:

Mình chỉ coi cậu là anh trai của mình thôi.

Tôi nói:

Nhưng mình ko muốn nói anh trai của cậu.

Cô ấy lại nói:

Vậy cậu là bạn thân nhất của mình. Mình chưa từng nghĩ sẽ đi quá giới hạn.

Tôi lúc đấy mới hiểu ra. Tôi ko thể ép đặt tình cảm của cô ấy. Cô ấy chưa bao giờ nhìn tôi dù chỉ một chút. Nhưng với anh. Thì đó lại là một vấn đề khác. Cô ấy dùng ánh mắt cưng chiều nhìn anh. Chủ động ôm anh. Cho anh động vào người, cho anh chăm sóc. Tôi thực rất ghen tị với anh. Tôi...

Nói đến đây, anh hiểu hải nam đang muốn nói gì. Anh nói:

Cậu yên tâm, nhất định tôi sẽ ko làm cậu thất vọng. Tôi thương cô ấy thật lòng.

Anh và hải nam ko nói nữa. Đứng im nhìn ra xa. Bỗng anh nói:

Nhưng tôi vẫn chưa rõ tình cảm cô ấy dành cho tôi. Tôi rất muốn cô ấy thể hiện, hay thử đặt niềm tin vào tôi. Nhưng tôi vẫn thấy tôi đang bước tôi muốn cô ấy bước cùng nhưng cô ấy vẫn còn đắn đo chưa chịu bước.

Cô đứng ngoài cửa nghe thấy hết những lời anh nói. Vừa nãy anh đứng lên đi thì hơi ẩm cạnh cô cũng biến mất. Cô mở mắt thì ko thấy anh đâu. Bây giờ thấy anh thì thấy anh nói như thế. Cô khóc, lúc đầu là nấc nhẹ một phần vì mệt một phần vì anh ko hiểu cho tình cảm của cô. Cô càng nghĩ lí do thứ hai thì cô khóc càng to. Anh nghe thấy tiếng cô khóc thì xoay người lại. Trần lâm ra mở cửa. Kiệt dương hỏi:

Tiểu vân, sao em khóc vậy?

Trần lâm mở cửa thì thấy cô nước mắt dòng dòng, hoảng quá chỉ biết nói:

Em đâu, sao lại khóc?

Anh nhìn thẳng vào mặt cô, cô mắt mờ đi vì nước mắt nhưng cũng nhìn vào mắt anh. Hai người nhìn nhau. Trần lâm quay đầu thấy người cô nhìn là anh thì né sang một bên cho hai người nhìn nhau. Anh nhìn thấy cô, hạ ly nước xuống bàn đẩy nhẹ hải nam ra. Chạy tới trước mặt cô, ôm cô nói:

Anh xin lỗi. Được rồi đừng khóc nữa.

Cô nói nhưng ko rõ:

Anh....hiểu.....cảm..tôi.

Anh quay xuống nhìn cô. Anh nhắc cô lên. Bế cô, 2 chân cô quấn quanh hông anh. Tay đan ở cô anh. Anh để tay lên đầu cô rồi đầu cô ở trên vai anh. Cô ôm cổ anh. Anh cứ thế ôm cô. Anh đóng cửa nói:

Tôi về ngủ đây.

Hải nam cười với anh. Anh gật đầu. Anh ôm cô. Anh nói:

Tất cả là nỗi của anh. Anh sai. Anh sai.

Về phòng anh đặt cô lên giường. Anh nhìn cô. Lau nước mắt. Cô nhìn rõ gương mặt tuấn tú. Anh nói:

Tôi bây giờ có thể xác định được tình cảm của mình. Tôi có thể để em ở trong tim và mang đi bất cứ nơi đâu. Nhưng em, Tôi cảm thấy em chưa sẵn

sáng. Em... có thật sự có tình cảm với tôi ko vậy???

Anh nhìn cô. Mong câu trả lời của cô. Cô im lặng một lúc khá lâu. Lúc anh định bỏ cuộc thì cô tiến lại gần khuôn mặt của anh. Cô nhắm mắt đặt lên môi anh một nụ hôn nhẹ và nhanh. Anh nhìn cô. Anh biết được câu trả lời của cô. Mặt cô lại đỏ lên. Cô ôm anh. Cô nằm trong lồng ngực rắn chắc của anh. Anh khẽ cười rồi hôn nhẹ lên tóc cô. Anh nói:

Ngủ ngon nhé.

Cô khẽ gật đầu.

Anh xiết thật chặt vòng tay ôm cô. Anh sợ lỏng một chút. Cô sẽ đi

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Với Chú Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Nụ hôn đầu chính thức

Anh ngủ hạnh phúc bên cô. Sáng hôm sau, trần lâm và kiệt dương vừa dậy đã cùng tán chuyện với anh nhi và thảo. Hải nam đi qua thấy tâm đang đứng một mình thì hỏi:

Có muốn đi bộ vào buổi sáng ko?

Tâm nhìn anh rồi nói:

Được thôi.

Tâm tâm và hải nam cùng nhau đi. Trần lâm nói với thảo:

Vợ chồng nhà này ngủ lâu thất đấy.

Thảo nói:

Họ là vợ chồng son mà. À anh lâm này.

Trần lâm nhìn thảo:

Sao vậy??

Thảo:

Anh chở em về nhà nhé. Em hôm nay phải đi làm. Chắc hôm nay tiểu vân nghỉ.

Trần lâm nói:

Được, nhưng anh coa một điều kiện.

Thảo nói:

Anh nói đi.

Trần lâm:

Bây giờ còn sớm. Anh chở em về nhà thay đồ rồi phải đi ăn sáng với anh.

Thảo cười nói:

Được rồi.

Thảo và trần lâm đi qua phòng của cô và anh. Trần lâm dừng lại gọi kiệt dương Trần lâm nói:

Mình đi coa việc nhé vương tuần nhé. Có gì dương ở đây bảo toàn tính mạng cho cậu mà sao cậu ngủ ngon thế. Quá trưa rồi đấy.

Kiệt dương thì ko đùa như thế. Dương nói nghiêm túc:

Thư ký trần nói hôm nay có buổi họp cổ đông quan trọng. Cậu phải có mặt.

Anh nói vọng ra:

Biết rồi.

Trần lâm và thảo đi xuống dưới nhà và lâm chờ thảo về.

Anh nhìn gương mặt xinh xắn của cô ở trước mặt.

Anh khẽ động đậy. Cô liền ôm lấy anh. Anh nói:

Hôm nay tôi có cuộc họp quan trọng. Tôi đi khoảng 2 tiếng sẽ về.

Cô vẫn tiếp tục ôm anh. Anh bế cô dậy theo. Anh kéo rèm cửa ra. Rồi đi vào phòng tắm. Anh vừa đánh răng cho cô vừa tự đánh cho mình. Đánh xong, anh nói:

Một là em ra ngoài để tôi thay quần áo. Hai là em muốn ngắm nhìn cơ thể của tôi.

Không cần anh nhắc lần thứ hai. Cô trượt khỏi tay anh. Đi ra ngoài và tiếp tục ngủ trên chiếc giường. Anh thay một chiếc áo sơ mi trắng và một quần âu theo phong cách hàn ôm sát đôi chân dài của anh. Anh thấy cô vẫn nằm đấy. Kiệt dương lúc này ở ngoài nhòm vào. Dương vẫy tay gọi anh nhi. Anh nhi và kiệt dương thấy anh đi lại chỗ giường rồi nằm xuống ôm cô. Anh nhi nhanh tay lấy điện thoại quay video. Cô ôm lại anh. Anh nói với cô:

Tôi đi đây.

Cô vẫn ôm anh.

Anh nhìn cô. Chần chừ một lúc. Anh đặt lên môi cô một nụ hôn nhẹ nhàng. cô mở mắt ra thấy anh hôn cô. Cô để nguyên. Nụ hôn nhẹ nhàng nhưng anh lại ko muốn rời. Cuối cùng anh lại phải ngồi dậy. Cô dậy theo anh. Lúc anh đeo xong đồng hồ chuẩn bị đi thì cô đứng ở trên giường nhảy lên vai anh. Anh cười, cồng cô xuống nhà. Anh nh và kiệt dương rút lui

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Với Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46

Ta lại sắp ra một câu chuyện mới. Lại phải nhớ các chế ủng hộ. Đáng lẽ giờ này ta sẽ không viết truyện nữa đâu nhưng vì dạo này việc học hành ta đang đi lên và cuộc thi tiếng anh bị hoãn lại nên ta sẽ cố gắng đăng mỗi ngày một chương. Nhớ ủng hộ chuyện mới của ta. Sẽ ra ngày 28.1 nhé.:3

Anh đi làm cô ở nhà một mình rất buồn. Cô không chịu ăn. Vụ lan rất khó xử. Bà không biết khi anh về thì bà sẽ phải nói như thế nào. Bà cố gắng ép cô ăn một miếng thôi cũng được nhưng cô nhất quyết không ăn. Cô bảo cô no rồi. Bà hỏi cô ăn gì mà no? Cô bảo: con hít không khí thôi cũng nno. Bà chịu luôn cô. Không phải vì ba mẹ chồng cô không có ở nhà thì bà cũng không phải khó xử như thế. Cô uống một ngụm sữa nhỏ rồi nên phong mở hộp quà mà hôm qua hải nam tặng cô nhân dịp gặp lại mà cô chưa mở ra. Bên trong toà m gấu bông và những đồ mà cô thích. Cô cười nhẹ. Để qua một bên. Cô lại nhớ đến anh. Đưa tay lên sờ nhẹ môi mình, cô không khỏi tự cười.

Lấy gấu của hải nam ra nhìn. Cô thích những đồ như thế này lắm nhưng anh rất ít khi tặng cho cô. Anh hầu như toàn tặng trang sức. Cô lại đưa tay lên chạm vào vòng cổ khắc tên anh và cô. Rồi lại đưa tay chạm lên chiếc nhẫn cưới. Cô thở dài. Liệu có hạnh phúc không hay chỉ là hôn nhân giấy?

Tiếng chuông điện thoại reo lên. Anh gọi. Cô nghe. Anh nói:

Em ăn chưa?

Cô:

Hỏi làm gì?

Anh nói:

Vẫn cái kiểu nói chuyện đấy.

Cô nói:

Ăn rồi.

Anh:

Ngoan em đang làm gì đấy.

Cô:

Không làm gì cả.

Anh nói:

Anh họp xong rồi nhưng còn thảo luận một số vấn đề. Khoảng 30" nữa anh về.

Cô:

Uk anh chú ý làm việc đi.

Anh nói:

Anh biết còn phải nuôi một con mèo nhỏ mà.

Cô cười:

Vậy nhé.

Nói xong cô tắt máy.

Anh nói 30" phút nữa về mà qua trưa rồi cùng không về. 5"00 chiều. Cô định gọi cho anh nhưng lại vút qua một bên. Ba mẹ anh cũng về rồi. Cô không biết là anh có về dùng cơm không. Đang ngồi xem tivi cùng mẹ thì có tiếng xe. Ba anh nói:

Chồng con về rồi con không phải ngóng nữa nhé

Cô ngượng. Mẹ anh nói bố anh:

Cái ông này. Con dâu tôi không thèm ngóng con ông nhé.

Ba anh:

Con tôi không phải cơm bà à?

Mẹ anh nói:

Không

Anh bước vào đằng sau có kiệt dương đang cười hớn hở nhìn vào. Anh nói:

Thì ra con là con riêng à?

Mẹ anh nói:

Mẹ đùa.

Anh không để ý đi vòng sau qua ghế của tôi. (Thay cô bằng tôi nhé). Tôi không dám nhìn anh từ lúc anh về. Cũng không biết tại sao nữa. Anh đưa một tay qua gáy tôi và một tay đưa hai chân tôi lên. Tôi nhìn anh. Anh nhìn tôi nói:

Con mượn vợ con nhé.

Nói xong anh bế cô lên. Hai ông bà ngồi cứ cười với nhau. Kiệt dương nói:

Cậu ấy yêu tiểu vân thật Cháu vẫn chưa tin được.

Trên phòng.....

Anh để tôi đứng trên sàn. Anh ôm chặt tôi. Anh nói:

Nhớ em quá.

Tôi không ôm lại. Anh thấy thế thì nhìn tôi nói:

Anh phải kí hợp đồng đột xuất và tiếp chuyện với khách hàng. Anh định gọi cho em nhưng sợ em đang nghỉ. Đến khi xong thì đã muộn rồi.

Tôi nhìn anh. Anh cúi xuống nhanh chóng đoạt lấy môi tôi một cách mạnh mẽ. Anh ôm tôi. Tôi ngượng ngùng đưa hai tay lên eo anh.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Với Chú Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 47

Anh hôn đến khi tôi tưởng mình sắp ngạt thở mà chết thì anh mới buông tôi ra. Anh ôm tôi nói:

Nhớ em lắm

Tôi ôm lại anh. Anh hỏi:

Hôm nay em có ăn đầy đủ không đấy.

Tôi nuốt nước bọt, nói qua:

Đầy đủ.

Anh có vẻ không tin hỏi tôi:

Thật chứ?

Tôi bảo:

Thật mà.

Rồi anh buông tôi ra và nói:

Được rồi, em đi tắm đi. Hôm nay anh có mua trà sữa cho em đấy

Tôi nói:

Ở đâu?"

Anh nói:"

Đi tắm đi rồi anh lấy cho.

Tôi lại phải ngoan ngoãn lấy quần áo tắm. TRONG thời gian tôi tắm thì anh xuống nhà lấy bánh mực chiên và trà sữa đã mua cho tôi. Đúng lúc ấy, anh nhi kiệt dương hải nam, trần lâm thảo và tâm vừa cùng nhau đi đâu về. Y như anh nghĩ trong đầu. 3 cô gái kia nhìn thấy đồ ăn anh mua cho tôi thì chạy ngau tới định cướp nhưng anh đã đoán được trước. Anh giữ và nói:

Đây là đồ ăn của tiểu vân.

Tâm tâm nói:

Chị ấy ko ăn đâu anh để bọn em ăn hộ cho.

Anh nói:

Sao em biết chị em ko ăn mà nói. Đồ ăn tôi mua cho cô ấy không ai được ăn cả.

Anh nói hơi to. Kiệt dương và trần lâm thấy thế thì hai người vội nói:

Thôi nào hai em.

Trần lâm nói với kiệt dương:

Cậu ấy đồ ăn cậu ấy mua cho em gái mình ko ai được ăn thì lạ lắm

Kiệt dương vỗ vai anh nhi và thảo:

Có khi ăn vào có độc chết chứ chẳng chơi. Không nên ăn em ạ

Tuấn trọn mắt lên nói:

Nói đủ chưa?

Tâm tâm bảo kê tất cả. Đẩy mọi người ra nói:

Đúng rồi. Lỡ chết chứ chẳng đùa.

Ngay lúc nói xong, anh nhi bị kiệt dương kéo hướng lên lầu. Trần lâm kéo tay thảo chạy ra cửa sau. Tâm tâm kéo tay hải nam chạy ra cửa lớn. Anh lên tiếng, vẫn chất giọng trầm ổn:

Một bước chân nữa của mấy người THỈ. Kiệt dương và trần lâm tháng này hai người ko lương. Còn tâm tâm cái túi xách em đòi anh mua có duy nhất hai cái thì cũng không trong tay em

Khi anh vừa nói xong thì 3 cặp đôi kia đều dừng lại.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Với Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 48

Tâm tâm nhìn hải nam nói:

Anh chạy tiếp cũng được. Tôi dừng ở đây thôi.

Hải nam sau khi đi tập thể dục, ăn và đi chơi cả ngày với tâm thì thực sự cũng dần có thiện cảm với người con gái này. Hải nam mạnh miệng nói:

Cái túi đấy bao nhiêu tiền. Tôi mua cho cô.

Mắt tâm sáng bừng lên nói:

Trên 1 tỷ gần 2 tỷ.

Hải nam mặt thay đổi sau khi nghe tâm nói. Nam nghĩ " Anh ta chiều em gái như vậy sao? Như vậy có phải là hoang phí lắm không. Tiền mà đâu phải là giấy mà có thể phung phí như thế ". Nam thờ dãi nhìn Tâm nói:

Chắc chừng ta dừng lại ở đây thôi.

Tâm tâm cúi đầu bất lực. Thì chợt nhận ra điều gì khác thường. Tâm và hải nam đang nắm tay nhau. Hải nam cũng nhìn xuống thấy tay mình cũng đang nắm lấy bàn tay nhỏ bé nào đó thì ngượng ngùng bỏ tay ra. Tâm tâm cũng gượng không kém buông tay anh ra đi vào Trong gặp anh trai. Tâm nói:

Em xin lỗi.

Tiếp theo là kiệt dương:

Đừng trừ lương bọn tôi chỉ đùa thôi mà.

Trần lâm tiếp lời:

Đúng chỉ đùa thôi mà.

Anh lấy tay day nhẹ huyệt thái dương, tao nhớ như chẳng có chuyện gì xảy ra nói:

Lúc này còn mạnh lời lắm mà sao bây giờ lại cúi đầu dăng tờ tạ tội thế này?

Trần lâm nói:

Chuyện nhỏ vậy bỏ qua đi tổng tài.

Tôi vừa tắm xong, xuống sảnh thì nhìn thấy cảnh lại. Tất nhiên phải ngạc nhiên nói:

Sao vậy?

Trần lâm và kiệt dương mau chóng chạy ra chỗ cô, đi sau còn có Tâm. Trần lâm nói trước:

Sư muội nói xem, bọn anh chỉ đùa một chút. Vậy mà chồng em đòi cắt lương của bọn anh.

Kiệt dương phụ họa:

Em xem, như vậy là bọn anh không phải là bị mất bát com rồi sao?

Tâm tÂm day tay tôi:

Cứu em đi mà.

Tôi nhìn anh và anh cũng nhìn tôi. Gương mặt lạnh biến mất và xuất hiện một nụ cười trên môi. Anh nói:

Em đừng tim. Mau đến đây ăn món em thích.

Tất nhiên tôi cũng không thể để thế mà đi đến chỗ anh. Tôi vỗ vai tâm và trần lâm nói:

Sẽ không ai trừ lương anh đâu.

Rồi đi đến cho anh và nói:

Đúng không?

Anh nhìn những con người đang chờ câu nói của anh nói:

Không phải vì cô ấy thi tháng này hai người chuẩn bị mất bát com là vừa.

Lâm, dương và tâm vui. Nhưng vẫn cố trừu anh:

Cậu thấy chưa. Chúng ta chơi với nhau từ nhỏ. Mà bây giờ cậu ta lấy vợ và sẵn sàng quên đi tình bạn này. Thậm chí là đuổi chúng ta đi.

Kiệt dương tiếp lời:

Cậu biết được gọi là gì ko?

Trần lâm giả nai lắc đầu. Dương nói:

Ăn cháo đá bát chứ gì nữa

Anh quát lên:

Nhòn đù chưa?

Tất nhiên ko khí âm u bắt đầu dâng lên. Tôi vội nói:

Đâu? đồ ăn em đâu?

Anh nhẹ nhàng lấy bánh mực viên và trà sữa cho tôi.

Tôi uống một ngụm trà sữa rồi lấy một viên bánh mực bỏ vào miệng. Chợt vú lan từ đâu bước tới. Anh hỏi vú:

Hôm nay cô ấy ăn những thứ gì?

Tôi ko thể ăn tiếp nữa. Đưa mắt cầu cứu nhìn vú lan. Anh liếc tôi nói:

Nói thật. Tôi muốn biết.

Vú lan nói:

Hôm nay tiểu vân ko chịu ăn gì ạ.

Tôi nghe xong vội cầm hộp bánh và cốc trà sữa chạy đi.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Với Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Trốn đi

Tôi tự nhiên bc vào phòng anh. Anh đang xem một cái gì đó thấy tôi vội cất đi. Đứng dậy, anh đi đến bên tôi nói:

" Sao vậy bảo bối?"

Tôi nói:

" Tôi chỉ nói là tôi muốn sang phòng anh nghỉ. "

Anh ôm tôi cọ nhẹ cằm của anh vào đầu tôi nói:

" Không đc "

Tôi đẩy anh ra:

" Tại sao?"

Anh lại ôm tôi:

" Em muốn ngày mai tôi ko làm việc đc à "

Tôi ngạc nhiên hỏi:

" Làm vc thì liên quan gì đến ngủ "

Anh nói:

" Ko có em tôi sẽ ko ngủ đc. Mà ko đc thì tôi làm sao làm vc đc để nuôi em đây "

Tôi thoát nhẹ ra khỏi vòng tay anh nói:

" Ai cần anh nuôi?"

Anh đang định nói gì thì có một cuộc điện thoại chen vào cuộc nói chuyện giữa tôi và anh ấy. Anh nhìn tôi và nói:

" Đợi anh "

Nói rồi anh đi đến cửa sổ quay lưng về phía tôi để nghe đt. Tôi tiến lên cái ngăn kéo anh vẫn chưa đóng. Tôi sờ tay và trong có một xấp ảnh và một hộp màu đỏ. Tôi cầm xấp ảnh lên xem. Những tấm ảnh trên tay ngay lúc đó rơi xuống sàn. Anh quay lại nhìn tôi. Tôi nhìn anh. Anh tắt đt ngay lúc đó. Anh nói:

Không phải như em nghĩ đâu.

Tôi:

" Tôi bt mà. Từ trc đến bh tôi đều bt cuộc hôn nhân này chỉ là hôn nhân giấy mà thôi "

Anh đến cầm cổ tay cổ nói:

Nghe tôi giải thik mọi chuyện ko như em nghĩ.

Tôi vùng tay ra hét:

Ko như tôi nghĩ thì ai nghĩ đây

Anh nói:

Bình tĩnh đi.

Tôi lùi lại nói:

Anh ko đc đến đây. Tôi ko hối hận rồi.

Tôi vứt bình hoa cổ của anh xuống khiến nó vỡ tan. Hất hết mọi thứ trên bàn xuống. Anh nói lên có vẻ đã bắt đầu nổi giận:

"Em ko nghe tôi giải thích mà cứ như vậy hả "

Tôi nhìn anh, hai giọt lệ chảy dài. Anh vợ nói:

Anh ko có ý đó

Tôi chạy về phòng kéo vali và cặp sách. Tôi nhét hết quần áo vào Nhưng trừ quần áo anh mua cho tôi. Tôi ném vali từ phòng xuống dưới đất qua cửa sổ. Tôi chạy xuống nhà. Anh chạy theo. Anh nói:

"Đây chỉ là quá khứ mà thôi.

Cô ko nghe anh nói:

Buông tôi ra.

Anh nhì, hải nam và mấy người nx vội chạy xuống xem có chuyện gì xảy ra.

Anh nhì nói :

Nào tiểu vân. Cậu bình tĩnh đi

Kiệt dương nói với anh:

Cậu làm gì con bé vậy?

Tôi cười lạnh:

Mấy người coi tôi như trò đùa.

Tôi chạy ra ngoài nhưng lại vòng ra cửa sau lấy balo đeo lên vai và vali lẫn sang nhà bên cạnh. Anh chạy theo nhưng cứ nghĩ cô chạy cửa chính. Đạo này anh ko cho vệ sĩ tnc của nhà nx vì cô bảo muốn thoải mái. Và đây chính là sai lầm của anh. Anh điện cho Trần lâm:

Điều người tìm tiểu vân cho tôi.

Rồi anh quay vào gara lấy xe đi. Xe của kiệt dương theo sau. Tôi ngồi đợi đến khi cả hai chiếc xe đi qua tôi mới bc ra. Tôi đi xe bus rồi đi bộ trên con đường nhiều người qua lại. Vừa đi khóc, tôi nức nở khóc rất to. Cuối cùng tôi dừng chân một căn nhà.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Với Chú Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Trốn (1)

Đây là căn nhà của chị trưởng phòng. Người mà ngay từ đầu đã có ấn tượng ko mấy tốt về tôi. Nhưng sau một thời gian làm việc tôi mới biết chị thật sự nói lời cay độc đấy nhưng rất tốt tính. Tôi cửa với hai dòng nc mắt chảy dài hai bên má. Vì lúc đi trên đường tôi đã nhấn cho chị. Ngay sau đó có người mở cửa. Nếu ai nhìn bộ dạng thảm hại của tôi lúc đó nhất định sẽ mở lòng thương xót. Chị kéo vali vào nhà rồi nói:

-"Ngồi dậy chị đi lấy nc. không có việc gì phải khóc cả "

Tôi lau nc mắt. Uống nc chị đưa. Tôi nói với chị:

- " chị cho em ở nhờ ở đây vài hôm đc ko "

Chị:

- "Sao vậy?"

Tôi:

- "Em với chồng xảy ra xích mích nên...."

Chị:

- "Chồng em? "

Tôi

- "Giám đốc của Vương thị "

Chị ngạc nhiên nhìn tôi:

- "Vương Tuấn "

Tôi gật đầu

Chị nói:

- "Người có tầm cỡ không kém đâu, công ty đứng đầu ngành kinh tế, dẫn đầu thị trường của cả nước"

Tôi gật đầu

Chị hỏi:

- "Sao em lại lấy được người như thế?"

Tôi im lặng

Chị ôm tôi nói:

- "Không sao đâu, chị biết rồi. Em cứ ở đây. Nhưng có lẽ cậu ấy sẽ tìm ra em nhanh thôi "

Tôi gật đầu

Chị nói:

- "Chị vào cất quần áo cho em. Nhà chị bé có một mình chị. Hai chị em mình ngủ cùng giường được không?"

Tôi nói:

- "Không sao đâu ạ, em có thể mà. Được ở đây là em vui lắm rồi "

Tôi và chị vào phòng, cùng nhau dọn quần áo. Chị để cho tôi một ngăn tủ, quần áo của tôi cũng không nhiều lắm nên một ngăn tủ rất vừa vặn. Một lúc khi tôi bình tĩnh được, chị với tôi cùng lên giường. Chúng tôi tâm sự rất nhiều điều. Chị nói chị sẽ hỏi sếp của chúng tôi xem có thể mang việc về nhà cho tôi làm được không? Nói tôi cũng đừng nóng nảy quá vì hôn nhân là một việc rất quan trọng. Cũng nói là tôi nên nhường nhịn.... Tôi nhường nhịn sao được khi cả hai đều không hiểu nhau, cả hai đều rất nóng tính. Và bên anh hoa cỏ dại cũng không ít. Tôi mệt mỏi nhắm mắt. Niu cũng không được mà buồn cũng chẳng xong. Nhưng tôi sợ đau lắm nên tôi sẽ chọn đau một lần còn hơn đau nhiều lần. TÔI KHÔNG phải người phụ nữ cam chịu. Chỉ sợ rằng anh sẽ tìm ra tôi

-----Viết đến đây thôi. CẢM ơn. Mai viết tiếp.-----

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Với Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 51: Em nghĩ gì mà rời khỏi tôi

May mắn sao tôi đã trốn được 3 ngày rồi. Tôi cảm thấy bản thân mình thật may mắn vì bản thân mình được rất nhiều người giúp đỡ. Trưởng phòng ngày

nào đi làm về cùng mang tài liệu về cho tôi làm và giám đốc Minh tú cũng không trách mắng. Tôi tôi cùng với chị dùng bữa, tâm sự rất nhiều điều. Tôi cảm thấy nếu cứ thế này thì rất tốt. Một tháng làm được 7 triệu, đủ tiền ăn chỉ việc nuôi bản thân mình thì không có gì quá khó khăn cả. Nếu nó cứ như thế này thì tốt. Hôm nay, tôi ở nhà đang hoàn thành xong tài liệu này. Chị nhắn với tôi hôm nay chị sẽ về muộn nếu tôi đói có thể ăn trư nhưng tôi vẫn muốn đợi chị nên sau khi nấu xong tôi dọn đồ lên bàn và ra sofa xem tivi. Đột nhiên có tiếng chuông cửa, tôi nhìn đồng hồ. Vẫn còn sớm mà sao chị bảo là chị về muộn nh? Tôi nhanh nhẹn ra mở cửa. Tôi giật mình vì anh cùng với kiệt dương đang đứng tra mặt tôi. Chị đứng ở sau nói:

- "Chị xin lỗi "

Tôi lùi về sau vài bước. Sơ mi đen của anh được mở hai nút áo đầu tiên, anh có vẻ mệt mỏi và đặc biệt mày đen của anh nhú vào khi thấy tôi lùi lại. Kiệt dương nhẹ giọng khuyên tôi:

- "Tiểu vân à, đừng như vậy "

Rồi nhẹ vẫy tay như ý đừng làm anh ta tức giận. Tôi lắc đầu. Anh nói:

- "RA đây "

Rồi anh đưa tay ra. Tôi không bt tại sao lại khóc. Nước mắt cứ thế đi xuống. Anh bước đến kéo tay tôi, dứt khoát ôm tôi vào lòng. Môi mỏng ngay lập tức đặt lên môi tôi. Một nụ hôn mang theo sự trừng phạt. Tôi cắn chặt răng. Anh véo vào eo tôi. Nhân lúc tôi đau mà tiến vào. Tôi cảm thấy mình sắp hết hơi anh vẫn không buông tôi ra. Tôi tự nghĩ: Có khi nào mình sẽ chết như thế này không?. Rất nhanh sau đó anh liền buông tôi ra. Tôi ngục xuống thờ. Anh bế tôi lên cho tôi vào xe và lái với tốc độ chóng mặt. Anh đưa tôi về biệt thự của anh. Ngay ở cửa tôi vùng tay mình ra khỏi tay anh

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Với Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 52: Giận dữ

Anh kéo tôi vào biệt thự của anh. Tôi vùng vẫy thoát khỏi tay anh. Rồi tự nhiên, mẹ anh:

- “Tiểu vân, sao vậy con?”

Ba mẹ chồng tôi ngồi ở Sofa đứng dậy. Tôi chạy ra sau bà. Cúi đầu, im lặng. Ba anh nói:

- “Hai đứa có chuyện gì?

Anh tức giận nhìn tôi:

- “Ra đây “

Mẹ và ba anh nhìn thấy sự tức giận hiện lên qua mắt anh liền bảo tôi:

- “Tiểu vân ad, có chuyện gì con lên nói chuyện “

Tôi lắc đầu, bà quay sang ôm tôi, xoa nhẹ lưng tôi. Anh quát:

- “Mẹ tránh ra, em đi ra đây cho tôi “

Ba anh kéo mẹ anh ra. Anh đi tới, tôi oà khóc. Khóc rất to, nước mắt cứ thi nhau lăn xuống. Anh chạm tay vào người tôi, tôi sợ hãi co người lại. Mẹ anh đến khuyên anh:

- “Để vợ con bình tĩnh lại đã “

Anh kéo tôi vào lòng, mặc tôi giãy anh ôm tôi thật chặt. Anh bế tôi lên phòng. Ôm tôi rồi anh cúi xuống hôn loạn xạ lên mặt tôi. Sau khi khóc lóc thấm thương, tôi nhẹ nhàng bỏ tay ra khỏi thắt lưng anh, anh cúi xuống siết chặt eo tôi. Tôi kêu đau một tiếng, anh thả lỏng vòng tay nhưng vẫn ôm tôi. Anh nói nhẹ nhàng:

- "Tôi nghĩ chúng ta cần phải nói chuyện "

Tôi giật mình sau đó đánh trống lảng:

- "Tôi buồn ngủ lắm "

Rồi tôi xoay người định nằm xuống, vậy mà anh cũng nằm ôm tôi vào lòng rồi nhìn chăm chú vào tôi. Nhìn đến nỗi tôi có cảm giác mặt mình sắp nổ tung

vì nóng. Tôi kéo chăn lên che mặt, rồi anh lại kéo xuống. Không biết làm cách nào tôi đành phải rúc vào ngực anh. Anh khẽ cười rồi nói:

"Em nhìn thấy gì?"

Tôi im lặng. Anh nói tiếp:

"Em có biết đó là ảnh ghép không?"

"..."

"Em không hỏi tôi, lại còn bỏ đi, em không cần biết cảm nhận của tôi... đúng không "

"..."

"Sao lại im lặng, tôi biết em chưa ngủ "

"..."

"Được thôi, tôi mong không có lần sau "

Lần này tôi gạt đầu. Rồi tôi thiếp đi lúc nào không hay. Khi tỉnh lại cũng đã là ngày hôm sau, tôi mở mắt, cảm thấy mắt bên trái nặng khiến tôi không thể mở. Tôi đi đến trước gương, không thể tin được mắt trái của tôi sưng to. Chắc chắn là tôi lại bị con gì đốt rồi. Tôi che bằng tay rồi đi ra ngoài, khi ra cửa phòng tôi gặp ngay hai anh vệ sĩ đứng ở trước cửa. What???, thấy tôi ra một trong hai anh nói:

"Tiểu thư, cô tỉnh rồi. Vương tổng đang làm việc ở dưới. Cô có muốn xuống dưới không?"

Tôi hỏi:

"2 anh đứng đây làm gì vậy?"

Vệ sĩ:

"Chúng tôi được Vương tổng phái đến canh chừng cô "

Tôi ngạc nhiên hỏi lại:

"Tôi?"

2 anh chàng vệ sĩ gạt đầu. Tôi gạt đầu đi xuống sảnh phòng khách, thấy anh đang nói chuyện với một người ngoại quốc. Tôi rón rén đi vào phòng dì Lan. Dì lan đang gấp quần áo thấy tôi vào, dì giật mình hỏi:

"Tiểu vân, con làm sao mà che một mắt lại thế kia?"

Tôi bỏ tay ra cho dì xem. Dì không mấy ngạc nhiên còn cười cười nói:

"Bị còn gì cần rồi chứ gì?"

Tôi gạt đầu rồi nằm xuống giường. Dì xoa đầu tôi rồi đi đến tủ thuốc. Dì nói:

"Đề đi xem cho "

Dì thoa thuốc cho tôi, dì nói:

"Chắc chỉ sưng nốt hôm nay thôi "

Tôi thở dài rồi nằm xuống. Dì xoa xoa đầu tôi, nằm chưa được mấy thì có tiếng gõ cửa. Tất nhiên người gõ cửa là anh, anh nói:

"Mau ra ngoài "

Tôi ngồi bật dậy nhìn dì, bây h mắt tôi như thế này, ra ngoài mà bị anh nhìn thấy thì... ời thôi. Không dám nghĩ đến. Tôi nằm úp xuống giường, dì Lan ra mở cửa cho anh nói:

"Cậu chủ, tiểu vân đang..."

Không để bà nói hết anh đã gạt bà qua một bên rồi đi tới bên giường nhìn cô gái nhỏ đang nằm quay mặt đi. Anh nói:

"Dậy ăn sáng thôi "

Tôi lắc đầu nói:

- " Không muốn ăn "

Anh thay đổi, giọng anh vang lên có chút nghiêm nghị:

- " Phải ăn, quay mặt ra đây "

Tôi quay một tí he hé mắt nhìn anh rồi lại quay sang ngay. Anh đang định ôm tôi thì tôi nhanh hơn ôm lấy vai anh để anh không nhìn thấy gương mặt xấu xí này. Anh hơi bất ngờ nhưng cũng nhanh siết tay lại rồi nói:

- " Đi ăn thôi "

Tôi cương quyết lắc đầu:

- " Không ăn cơ mà "

Anh nhắc lại:

- " Không được "

Tôi bực mình, giọng điệu bực tức nói:

- " Đã nói là không ăn anh đừng có ép tôi "

Anh im lặng rồi nói:

- " Em là đang giận dỗi tôi?"

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Với Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: Giận dỗi (2)

Tôi đã thực sự bực mình nói:

- " Anh bị gì à?, tôi đã nói không ăn liên quan gì đến giận dỗi. Anh đi ra ngoài đi "

Sau câu nói đầy tức giận đó là một bầu không khí im lặng bao trùm, tôi nuốt nước bọt đang định quay đầu lại thì nghe thấy tiếng đóng cửa. Thở phào một cái anh đã đi ra ngoài rồi, dì Lan nhìn tôi nói:

- " Con vừa quát..."

Tôi thân nhiên gật đầu. Lại tiếp tục xem cái mắt của tôi sưng lên khi mở nhiều cảm thấy rất mỏi mắt. Đang lúc tôi xoa xoa mắt thì anh mở cửa bước vào bên cạnh là một chị giúp việc đang cầm trên tay khay đồ ăn bốc khói nghi ngút. Ánh mắt của anh nheo lại nhìn mắt của tôi, anh quay sang bảo dì lan và chị kia:

- " Ra ngoài "

2 người nhanh chóng bước ra ngoài sau đó anh đóng sầm cửa lại, bước nhanh tới tôi. Tôi che mắt lại, anh cầm tay tôi giật ra rồi nhìn thật kĩ và nói:

- " Cái gì đây?"

Tôi phụng phịu nói:

- " Bỏ ra "

Anh nói lại:

- " Tôi hỏi em bị làm sao?"

Tôi chán ghét nhìn anh nói:

- " Bị sưng anh không nhìn thấy à?"

Anh ngay lập tức bế tôi lên bước nhanh lên phòng của chúng tôi. Anh nói:

- " Nếu biết em chỉ vì như thế này mà không nhìn tôi thì có phải em quá coi thường tôi rồi không?"

Sau khi đặt tôi lên giường, theo cách nói chuyện của anh thì tôi biết anh đang gọi cho Nam. Tôi nói:

- " Chỉ bị con gì cắn thôi đã bôi thuốc rồi không cần phải phức tạp thế đâu?"

Anh quay lại lườm tôi một cái. Nói chuyện điện thoại xong anh đến cạnh tôi cúi xuống hôn môi, nụ hôn mang theo sự giận dữ, tôi tránh né anh lại ép tôi quay lại để đón anh, anh không cho phép tôi trốn chạy tôi không đáp trả nhưng anh thì vẫn anh mạnh mẽ hôn lấy. Đúng lúc đó, cánh cửa được mở ra, Hải nam, trần lâm, kiệt dương, thảo, tâm, anh nhi xông vào. Tôi đỏ mặt đẩy anh ra. Trần lâm lập tức ho lấy ho để. Anh đứng dậy thông thả nhìn họ nói:

- " TÔI có gọi hết các người đến đây à?"

Trần lâm và kiệt dương không trả lời mà nhìn chăm chú vào mặt tôi. TRẦN lâm đi tới đặt tay lên vai tôi nói bằng giọng cảm thông:

- " Tiểu vân, nói anh nghe, có phải vương tuần đánh em sưng mắt như thế này đúng không? Em nói đi chỉ cần em nói, anh sẽ giúp em nộp đơn kiện."

Anh nhếch mép để tay trần lâm ra khỏi vai tôi nói:

- " Ai dám nhận đơn "

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Với Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 54: Tôi không cho phép

Cô và anh trong phòng nói chuyện, mọi người bên ngoài đều đứng áp sát vào cửa để nghe nhưng chỉ thấy yên tĩnh. Bên trong lại khác, cô đang quăng gỏi vào anh. Anh nói:

- Sao em không hiểu? Em đang cố tình không hiểu

Cô gật đầu nói:

- Đúng, là tôi đang cố ý không hiểu. Cô ta nhắn tin cho tôi, nói với tôi anh có con với cô ấy. Cô ấy không muốn anh có áp lực nên rời đi để anh ổn định sự nghiệp. Tôi bỏ qua. Nhưng cô ấy gửi anh đứa bé ấy cho anh, anh giấu tôi. Tôi bỏ qua. Vì sao? vì tôi chỉ là vợ trên danh nghĩa của anh nên tôi có thể xem như không thấy, không nghe gì cả. Nhưng xin anh và cô ấy, đừng lừa dối tôi ra làm trò đùa của hai người. Đừng làm phiền tôi.

Vừa nói nước mắt cô lăn dài trên hai gò má. Anh đứng đấy nghe cô nói hết, trái tim như bị dao cứa vào khi nhìn thấy cô khóc. Cô ngồi ôm đầu. Tại sao? từ khi nào mà cô đã suy nghĩ nhiều về chuyện của anh như vậy? Cảm thấy khó chịu khi biết chuyện như vậy? Không lẽ, cô đã có tình cảm với anh? Cô lắc đầu rồi ngược lên nhìn, thấy anh đang đến gần, cô giật mình lùi lại. Anh nhanh chóng đến gần ôm cô vào lòng, hôn lên những giọt nước mắt của cô nói:

- Đó không phải con của anh, đấy chỉ là cái cớ để em rời xa anh.

Cô nửa cười như không nhìn anh:

- Bây giờ anh còn muốn tôi tin anh?

Anh vẫn muốn cô bình tĩnh, nhẹ nhàng nói:

- Anh sẽ không để anh có cơ hội mang trong mình đứa con của anh, ngoài em

Cô cười lạnh nói:

- Ah nói gì mà chẳng được? Bây giờ, tôi ra ngoài thác loạn cùng một người đàn ông nào đó thì tôi về vẫn có thể nói với anh như thế đc mà!

Lúc cô nói, mắt anh đã dần hiện lên sự tức giận nhưng cô vẫn cứ nói. Vì anh như thế cô lại cảm thấy rất hả hê. Anh bóp cằm cô nói ;

- Em dám?

Cô nhìn thẳng vào mắt anh:

- Có gì mà tôi không dám? Anh đã từng chơi bao nhiêu phụ nữ thì nay tôi sẽ trả đủ á

Đang nói thì cảm bị anh bóp chặt hơn, anh gầm lên:

- Tôi không cho phép

Cô thách thức anh nói:

- Có gì mà tôi không dám?

Ghét cái bộ mặt thách thức này của cô, biết rõ cô đang muốn trêu tức anh nhưng vẫn là không tự chủ được mà cúi xuống ngấu nghiến môi cô. Cô vùng vẫy bao nhiêu thì anh mạnh bảo bấy nhiêu. Dần dần, cô cũng không vùng vẫy nữa, anh đè cô xuống. Hôn vào chiếc cổ trắng nõn của cô rồi nói;

- Là em tự chuốc lấy.

.....

Đầu giờ chiều, trận chiến kết thúc. Cô như con mèo nhỏ nằm ngoan trong lòng anh. Anh mạnh bạo như thế không kiểm soát được cảm xúc của mình, lại còn là lần đầu của cô. Không biết cô thức dậy sẽ như thế nào?

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Với Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.